

ร่วมเขียนเป็นสุข
เล่มที่ ๑ เกษราคุ้มภัย

หนังสือชุด พอเพียงอย่างเพียงพอ
หนังสืออ่านเสริมความรู้สาระเศรษฐศาสตร์
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔

เกษราคุ้มภัย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

คุปภ.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (คปภ.)

สมาคมประกันชีวิตไทย

กระทรวงศึกษาธิการ

สิน
Wings Bank

หนังสือชุด **พอเพียงอย่างเพียงพอ**

หนังสืออ่านเสริมความรู้สาระเศรษฐศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ร้อยเป็นสุข เล่มที่ ๑ เกษะคุ้มภัย

ผู้เขียน : รองศาสตราจารย์ภาสินี เปี่ยมพงศ์สานต์ และคณะ

อำนาจการผลิต : สมาคมประกันชีวิตไทย

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : เดือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน เล่ม

ข้อมูลทางบรรณานุกรมหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data
รองศาสตราจารย์ภาสินี เปี่ยมพงศ์สานต์ และคณะ
ร้อยเป็นสุข เล่มที่ ๑ เกษะคุ้มภัย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ กรุงเทพฯ : สมาคมประกันชีวิตไทย, ๒๕๕๑
หน้า.
.....
.....
ISBN :

ออกแบบปกและรูปเล่ม : ห้างหุ้นส่วนจำกัดกชกร พับลิชชิง

ภาพประกอบ : ภัทรารุช พิชนะ

พิมพ์ที่ :

ลิขสิทธิ์ของ สมาคมประกันชีวิตไทย

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือ นอกจากจะได้รับอนุญาต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
 รองศาสตราจารย์ภาสินี เปี่ยมพงศ์สานต์
 รองศาสตราจารย์วรินทรา แผงสภา
 รองศาสตราจารย์ดวงกมล สิ้นเพ็ง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์พานิ แสงงกิจ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริลักษณ์ ศรีกรมล
 นางยุพเนตร วัธนเวคิน

ถ้อยแถลง

นายกสมาคมประกันชีวิตไทย

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การกำหนดยุทธศาสตร์การประกันภัยแห่งชาติ” เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ โดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ได้มีมติมอบให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรและบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการประกันชีวิตเบื้องต้นไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยประสานในรายละเอียดกับกรมการประกันภัยสมาคมประกันวินาศภัย และสมาคมประกันชีวิตไทย

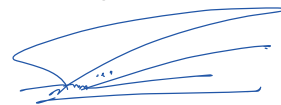
สมาคมประกันชีวิตไทย ได้ประสานและขอความร่วมมือไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในการจัดหาคณะอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อจัดทำหนังสืออ่านเสริมความรู้ สาระเศรษฐศาสตร์ ชุด “พอเพียงอย่างเพียงพอ” ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากคณะอาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถมและมัธยม พร้อมทั้งคณะทำงานด้านวิชาการจากบริษัทที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ ในการกำหนดสาระการเรียนรู้การประกันชีวิตเบื้องต้นให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละชั้น และสอดคล้องกับสาระเศรษฐศาสตร์ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และสามารถนำไปเป็นพื้นฐานศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งนำไปประกอบวิชาชีพต่อไปในอนาคตได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม ความรู้และความเข้าใจถึงการประกันชีวิตมีความจำเป็นพื้นฐานที่จะต้องบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของเยาวชนไทย โดยการปลูกฝังความรู้เรื่องการประกันชีวิตในระยะต้นขึ้นไปถือเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตประจำวัน เป็นมาตรการที่สำคัญในการป้องกันการเข้าใจผิด เกิดข้อโต้แย้งกันเพราะความเข้าใจที่ไม่ครบถ้วนถูกต้อง นั่นเอง

ดังนั้น การศึกษาเรื่องการประกันชีวิต จึงมีความจำเป็นและสำคัญต่อการดำรงชีพของ
คนทุกสาขาอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย เพราะทุกชีวิตในสังคมต้องมีการเผชิญกับภัยต่างๆอย่างหลีกเลี่ยง
ไม่ได้ หากครุณักเรียน ตลอดจนประชาชนทั่วไป มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำประกันชีวิต
ที่ถูกต้อง จะทำให้มีการวางแผนการออมเงิน การใช้จ่ายในแต่ละช่วงอายุของตนได้เป็นอย่างดี
ไม่เป็นภาระของสมาชิกในครอบครัว หรือภาระสังคมที่รัฐบาลจะต้องจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่ง
มาให้ความช่วยเหลือ

หนังสืออ่านเสริมความรู้สาระเศรษฐศาสตร์ ชุด “พอเพียงอย่างเพียงพอ” นี้ จะมอบ
ให้แก่ห้องสมุดโรงเรียนนำร่องทุกภาคทั่วประเทศ เพื่อให้ครูอาจารย์และนักเรียน ใช้ประกอบ
การเรียนการสอนสาระเศรษฐศาสตร์ ซึ่งสมาคมประกันชีวิตไทยและสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน จะร่วมกันพิจารณารายชื่อโรงเรียนต่อไป

สมาคมประกันชีวิตไทย หวังว่าหนังสืออ่านเสริมชุดนี้ จะมีคุณประโยชน์ต่อครู
อาจารย์และนักเรียนที่ได้นำมาศึกษา พร้อมกับบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ใน “แผน
ยุทธศาสตร์ประกันภัยแห่งชาติ” และบรรลุวัตถุประสงค์ของสาระเศรษฐศาสตร์ในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔ เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขที่มั่นคงและยั่งยืนต่อไป

(นายสาระ ลำซำ)

นายกสมาคมประกันชีวิตไทย

กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำนิยาม

เลขาธิการ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

การส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานด้านการประกันชีวิต ถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ รวมทั้งการวางแผนด้านการเงินส่วนบุคคลและครอบครัว อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันที่สถานการณ์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

สมาคมประกันชีวิตไทย เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีบุคลากรของบริษัทที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ ที่มีความรู้ด้านการประกันชีวิต ได้ให้ความร่วมมือเข้ามาช่วยจัดทำหนังสืออ่านเสริมความรู้สาระเศรษฐศาสตร์ ชุด “พอเพียงอย่างเพียงพอ” ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในการให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ด้านการบริหารจัดการการเงิน เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนและนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจการประกันชีวิตมากขึ้น ซึ่งเป็นทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับทุกคน ในการใช้ดุลยพินิจอย่างเหมาะสม เพื่อการตัดสินใจวางแผนการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

จึงนับเป็นเรื่องน่ายินดีที่สมาคมประกันชีวิตไทย ซึ่งมีหน่วยงานของรัฐที่ประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้ด้านการประกันชีวิต ได้ดำเนินการจัดทำหนังสืออ่านเสริมความรู้สาระเศรษฐศาสตร์ ชุด “พอเพียงอย่างเพียงพอ” ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ โดยได้ประมวลหลักการพื้นฐาน แนวคิด ตลอดจนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิต อันประกอบด้วยองค์ความรู้ในด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน ธุรกิจและการลงทุน ที่มีรูปแบบสวยงาม น่าสนใจ ชวนให้น่าติดตามอ่าน และสะดวกต่อการเรียนการสอนของครู อาจารย์ และนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ขอชื่นชมในความเพียรพยายามของคณะผู้จัดทำที่ได้ทุ่มเทแรงกาย แรงใจ ในการผลิตหนังสือที่มีคุณภาพประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตให้เกิดความอยู่เย็นเป็นสุข และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือชุดนี้ จะช่วยเปิดโลกทัศน์ของเด็กๆ ให้กว้างขวางมากขึ้นในการหา-ใช้-และทำให้ทรัพย์สินที่มีอยู่ได้ใช้ประโยชน์แก่ตัวเองและสังคม รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้เยาวชนไทยเห็นความสำคัญของการประกันชีวิตและธุรกิจในการทำให้ชีวิตมั่นคงยิ่งขึ้น

(นางจันทรา บุรณฤกษ์)

เลขาธิการ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำนำ

ความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทุกชีวิตของสังคมต้องมีการเผชิญกับภัยต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับตัวเองจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน หากเยาวชนของชาติ ตลอดจนประชาชนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีในการระวังป้องกันภัยให้กับตนเอง ตลอดจนมีความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนการใช้ชีวิตอย่างชาญฉลาด จะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีความมั่นคงได้

หนังสืออ่านเสริมความรู้ “เกราะคุ้มภัย” เล่มนี้ เป็นหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยง ภัย แนวทางและวิธีการในการบริหารความเสี่ยงแบบต่างๆ การสร้างภูมิคุ้มกันกับตน การวางแผนบริหารทรัพย์สินอย่างมีระบบ นอกจากนี้ยังให้ความรู้เกี่ยวกับองค์กร บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย เพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้อ่านที่จะนำไปเป็นแนวทางในการสร้างภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิต ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมไทย

สพฐ.พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้สถานศึกษาสามารถนำไปส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้สาระ เศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ (ระดับมัธยมศึกษา) ได้เป็นอย่างดี จึงเห็นสมควรให้จัดพิมพ์เป็นหนังสืออ่านเสริมความรู้ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ ครู นักเรียน และผู้สนใจนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตท่ามกลาง

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้อย่างมั่นคงยิ่งขึ้น และขอขอบคุณสมาคมประกันชีวิตไทย
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) คณะผู้เขียน
และผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่เห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยไว้ ณ โอกาสนี้

Mae Cee

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สารบัญ

หน้า

คืบก็ทะเล คอกก็ทะเล

- ความเสี่ยงภัย
- แนวทางและวิธีการในการบริหารความเสี่ยงภัยแบบต่าง ๆ

สร้างภูมิคุ้มกันตน

- การออมและความคุ้มครอง
- การออมโดยการทำประกันชีวิตกับบริษัทประกันชีวิต
- ความคุ้มครองและเครื่องมือช่วยการออมอย่างมีระบบ

ล้อมคอกก่อนวัวหาย

- ประเภทของการประกันภัยตามลักษณะของการให้ความคุ้มครอง
- การประกันวินาศภัย
- ประโยชน์ของการประกันวินาศภัย
- การประกันชีวิต
- ประโยชน์ของการทำประกันชีวิต
- ความแตกต่างระหว่างการประกันวินาศภัยกับการประกันชีวิต
- ปัจจัยที่มีผลต่อการพิจารณาทำประกันวินาศภัยและทำประกันชีวิต
- การประกันภัยต่างจากการพนัน

๑

๑

๓

๓๘

๓๘

๔๖

๕๒

๕๕

๕๖

๖๐

๗๘

๗๙

๘๓

๙๐

๙๓

๙๕

บริหารทรัพย์สินดี มีพอเพียง

- การวางแผนการใช้เงินในชีวิตประจำวันอย่างมีระบบ
- การออมกับการลงทุน
- ทางเลือกในการลงทุน

๕๕

๑๐๑

๑๐๗

๑๑๒

รู้จักองค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

- บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ
- บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่กลุ่มบริษัทประกันภัยจัดตั้งขึ้น
- บริษัทประกันภัย
- กลยุทธ์และหน่วยงานที่มีส่วนช่วยให้บรรลุเป้าประสงค์ของธุรกิจประกันภัย

๑๒๗

๑๒๗

๑๒๕

๑๓๓

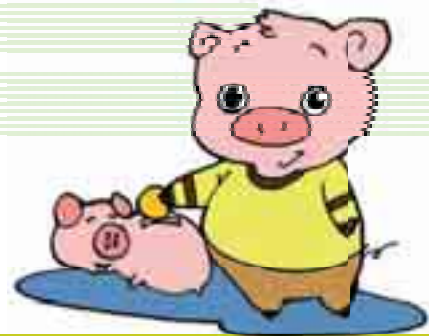
๑๓๔

ดัชนีคำนำรู้

บรรณานุกรม

๑๓๖

๑๔๐

“ คีบก็ทะเล สอกก็ทะเล ”

>> คืบก็ทะเล สอกก็ทะเล

ความเสี่ยงภัย

ความเสี่ยงภัย (Risk) หมายถึง โอกาสอันอาจเกิดเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยที่เหตุการณ์นั้นอาจจะคลาดเคลื่อนหรือผิดไปจากที่ได้ประมาณการหรือคาดคะเนไว้ ซึ่งย่อมส่งผลให้เกิดความเสียหายหรือความสูญเสียไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพย์สินหรือชีวิต ทำให้เกิดความเดือดร้อนต่อตนเอง และครอบครัว ที่สำคัญก็คือความเสี่ยงภัยอันเกิดจากความไม่แน่นอนนี้ อาจเกิดขึ้นได้กับทุกคน และอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา トラบใดที่มนุษย์เรายังไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์เหล่านั้นในอนาคตได้ ความเสี่ยงจะมากหรือน้อย สามารถพิจารณาได้จากโอกาสที่จะเกิดความไม่แน่นอนนั้นๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด ถ้าโอกาสที่จะเกิดความไม่แน่นอนมาก ความเสี่ยงก็จะมีมาก ถ้าโอกาสที่จะเกิดความไม่แน่นอนน้อย ความเสี่ยงก็จะมีน้อย โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน ซึ่งบางครั้งอาจขึ้นอยู่กับอาชีพ ช่วงเวลา หรือสิ่งแวดล้อม

ปัญหาสำคัญที่คนเราต้องเผชิญก็คือการต้องแสวงหาเครื่องอุปโภคบริโภค อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว ดังนั้นคนเราจึงต้องประกอบอาชีพเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ แต่ตลอดชีวิตการทำงานอาจต้องเผชิญกับการเสี่ยงภัย ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้ขาดรายได้เท่านั้น หากยังทำให้ต้องเพิ่มรายจ่าย เกิดความเดือดร้อนอีกด้วย เมื่อทุกคนยอมรับความจริงว่าเราจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงภัยที่ย่อมเกิดขึ้นนานัปการในการดำรงชีวิต เราจึงต้องหาวิธีการป้องกันและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความเสี่ยงภัยที่ไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้ ด้วยความระมัดระวังทั้งในด้านชีวิตและทรัพย์สิน วิธีที่ดีที่สุดน่าจะเป็น “การทำประกันภัย” นั่นเอง

ในการทำประกันภัย คู่สัญญา คือ ผู้เอาประกันภัยกับบริษัทผู้รับประกันภัยนั้น จะต้องระบุภัย (Peril) ที่รับประกันภัยไว้ใน **กรมธรรม์ประกันภัย (Policy)** คือ สาเหตุของความเสียหาย เช่น ไฟไหม้ การระเบิด การเสียชีวิต การพิการ การเจ็บป่วยด้วยโรคร้ายแรง เป็นต้น จะเห็นได้ว่าวัตถุที่เอาประกันไว้ นั้น อาจจะมีภัยหลายอย่างที่จะทำให้เกิดความเสียหายได้ เช่น บ้านหลังหนึ่ง นอกจากจะเกิดความเสียหายจากไฟไหม้แล้ว ยังอาจจะได้รับความเสียหายจากการระเบิดของก๊าซหุงต้ม ความเสียหายจากน้ำท่วม หรือความเสียหายอย่างอื่น ๆ ซึ่งภัยใดที่ต้องการที่จะให้ความคุ้มครอง ก็จะต้องระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยด้วย

ความเสี่ยงภัย (Risk) ในกรณีที่ได้มีการทำประกันภัยไว้ จึงหมายถึง โอกาสที่จะเกิดความเสียหายกับภัยที่รับประกันไว้ หากมีโอกาสที่จะเกิดสูง ก็เรียกว่ามีความเสี่ยงสูง หากมีโอกาสที่จะเกิดน้อย ก็เรียกว่ามีความเสี่ยงต่ำ เช่น ผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปี ย่อมมีโอกาสเสียชีวิตสูงกว่าผู้ที่มีอายุ ๔๐ ปี เป็นต้น ในทางกลับกัน ผู้ที่มีอายุ ๔๐ ปี อาจจะมีสุขภาพไม่ดี ก็มีโอกาสเจ็บป่วยมากกว่าผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปี ที่มีสุขภาพแข็งแรงก็ได้ นอกจากนี้ยังมี**ตัวภาวะภัย (Hazard)** ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ความเสี่ยงสูงขึ้นหรือน้อยลง เช่น ผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีที่สูบบุหรี่ ย่อมมีภาวะภัยสูงกว่าผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีเท่ากัน แต่ไม่สูบบุหรี่ เป็นต้น ในกรณีนี้พฤติกรรมการสูบบุหรี่จึงเป็นตัวเร่งให้เกิดการเสี่ยงภัยเร็วขึ้น เป็นต้น

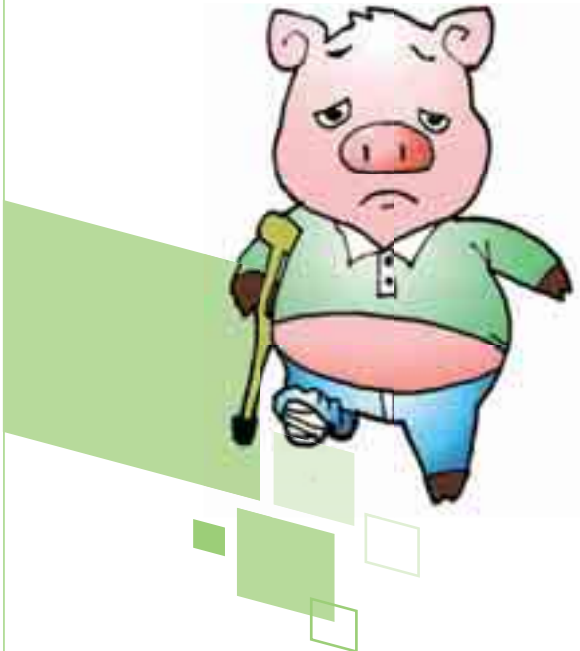

ความเสี่ยงภัยที่อาจเกิดขึ้นได้ในการดำเนินชีวิต แบ่งได้ ๒ ด้าน ดังนี้

๑. การเสี่ยงภัยเกี่ยวกับชีวิต

๑.๑ การเสี่ยงต่อความตาย

การตายเป็นเรื่องร้ายแรงมาก ไม่มีใครรู้ล่วงหน้าได้ ในกรณีที่ต้องตายในวัยอันไม่สมควร ทำให้เป็นภาระแก่ครอบครัว และผู้อยู่เบื้องหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีการตายของผู้หารายได้ที่ไม่ได้เตรียมตัวแต่เนิ่น ๆ

๑.๒ การเสี่ยงต่อการเป็นบุคคลทุพพลภาพ

จะมีความคล้ายคลึงกับการว่างงานตรงที่ขาดรายได้เพราะไม่สามารถทำงานได้ เพียงแต่การว่างงานเป็นการขาดรายได้ชั่วคราว ส่วนการเป็นบุคคลทุพพลภาพ เป็นการว่างงานถาวร ดังนั้นเมื่อรายได้สิ้นสุด แต่รายจ่ายสำหรับตนเอง และครอบครัวยังมีอยู่ ย่อมนำมาซึ่งความเดือดร้อน

๑.๓ การเลี้ยงต่อการมีอายุยืนยาวมากเกินไป

เมื่อพ้นวัยทำงานหรือเกษียณอายุ รายได้หยุดชะงักแต่เรายังต้องการใช้ ยังต้อง บริโภคและภาระค่ารักษาพยาบาลที่อาจเพิ่ม มากขึ้นตามวัย

๑.๔ การเลี้ยงต่อการเจ็บป่วยระยะยาว

ซึ่งอาจจะเนื่องจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือ ประสบอุบัติเหตุ ต้องรักษาตัวเป็นเวลานาน ต้องใช้เงินในการรักษาตัวมากโดยไม่สมดุลกับ รายได้

๒. การเสี่ยงภัยเกี่ยวกับทรัพย์สิน

๒.๑ การเกิดอัคคีภัย หรือเกิดไฟไหม้ กับทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ บ้านที่อยู่อาศัย หรือโรงงาน ย่อมก่อให้เกิดความเดือดร้อนที่จะต้องใช้จ่ายเงินมาซื้อหาใหม่ หรือก่อสร้างใหม่ หรือในกรณีที่ต้องกู้เงินมาแก้ปัญหา ยิ่งทำให้มีภาระมากยิ่งขึ้น

ภัยธรรมชาติ เช่น อุทกภัย वादภัย ธรณีพิบัติภัย เมื่อภัยดังกล่าวเกิดขึ้น เราไม่สามารถยับยั้งได้ อาจเสียหายบางส่วนหรือโดยสิ้นเชิงผลกระทบคือ บางรายขาดรายได้ต้องหาเงินเพิ่มโดยต้องกู้ หรือ บางรายต้องนำเงินที่เก็บมาซื้อหาใหม่

๒.๒ ทรัพย์สินถูกโจรกรรม

เป็นภาระที่ผู้ประสบปัญหา ต้องจ่ายเงินซื้อหาใหม่

๒.๓ วินาศภัย

กรณีทรัพย์สินประสพภัยซึ่งไม่ได้คาดถึง ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ก็มีผลทำให้ต้องมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น จึงมีส่วนให้รายได้อาจลดลง หรือขาดรายได้ กรณีที่ทรัพย์สินหายหมด

๒.๔ อุบัติเหตุ

กรณีที่เกิดจากรถยนต์ชนกัน ต้องใช้เงินซ่อมแซม หรือต้องซื้อหาใหม่ หรืออาจบาดเจ็บต้องเสียค่ารักษาพยาบาล

แนวทางและวิธีการในการบริหารความเสี่ยงภัยแบบต่างๆ

ภัยหรือเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้น อาจเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้ที่ไม่อาจคาดคะเนหรือทราบล่วงหน้าได้ หากเมื่อเกิดขึ้นแล้ว ผู้ประสบภัยจำเป็นต้องเผชิญกับภัยเหล่านั้น โดยให้รับผลกระทบและความสูญเสียน้อยที่สุด ด้วยเหตุนี้การบริหารความเสี่ยงภัยหรือการป้องกันไว้ก่อน จึงน่าจะเป็นการรับมือกับความสูญเสียหรือความเดือดร้อน ผ่อนหนักให้เป็นเบาได้ดีที่สุด ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยงภัย (Risk Avoidance)
๒. การลดความเสี่ยงภัย (Risk Reduction)
๓. การรับภาระความเสี่ยงภัย (Risk Retention)
๔. การโอนความเสี่ยงภัย (Risk Transfer)

๑. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยงภัย (Risk Avoidance)

หมายถึง สภาพการที่หากบุคคลใดเกิดความหวาดกลัวการเสี่ยงภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้ ก็จะใช้วิธีการหลีกเลี่ยงจากงาน หรือสิ่งที่เชื่อว่าเป็นสาเหตุที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายหรือความเสียหายนั้นเป็นการป้องกันไม่ให้ความเสียหายเกิดขึ้น เพราะความเสี่ยงบางอย่างสามารถหลีกเลี่ยงได้ เช่น หากกลัวอุบัติเหตุเพราะเครื่องบินตก ก็จะตัดสินใจไม่เดินทางทางเครื่องบิน แต่อาจเลี่ยงไปทางรถไฟแทน หรือหากว่ายน้ำไม่เป็นก็จะเลี่ยงไม่เดินทางทางน้ำ หรือการไม่รับประทานอาหารบางประเภทที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือการไม่ขับรถขณะฝนตกหนักและถนนลื่น เพราะอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม ในบางครั้งที่ไม่สามารถปฏิบัติตามที่ตั้งใจไว้ได้ เช่น การกลัวอุบัติเหตุจากการเดินทางไปต่างจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นทางเครื่องบิน รถไฟ หรือรถยนต์ แต่ในเมื่อมีความจำเป็นต้องไปไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ก็แสดงว่าเมื่อไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเสี่ยงภัยได้ ก็จำเป็นต้องเผชิญกับความเสี่ยงภัยที่อาจเกิดขึ้นได้นั้น

มีข้อสังเกตได้ว่า ในชีวิตประจำวันของคนเราจะต้องดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท ต่อภัยที่จะเกิดขึ้นหลายด้าน ที่สำคัญได้แก่

๑.๑ การหลีกเลี่ยงอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นกับการใช้รถ ใช้ถนน ไม่ว่าจะเป็นผู้ขับขี่เอง หรือคนทั่วไป ผู้ขับขี่ควรปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมายจราจร ไม่ขับรถเวลาว่างหรือเมา อีกทั้งผู้ขับขี่ยังต้องขับรถด้วยอัตราความเร็วในเขตเทศบาลไม่เกิน ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง และไม่เกิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง นอกเขตเทศบาล ตลอดจนปฏิบัติตามถูกต้องตามเครื่องหมายจราจรที่ติดตั้งไว้

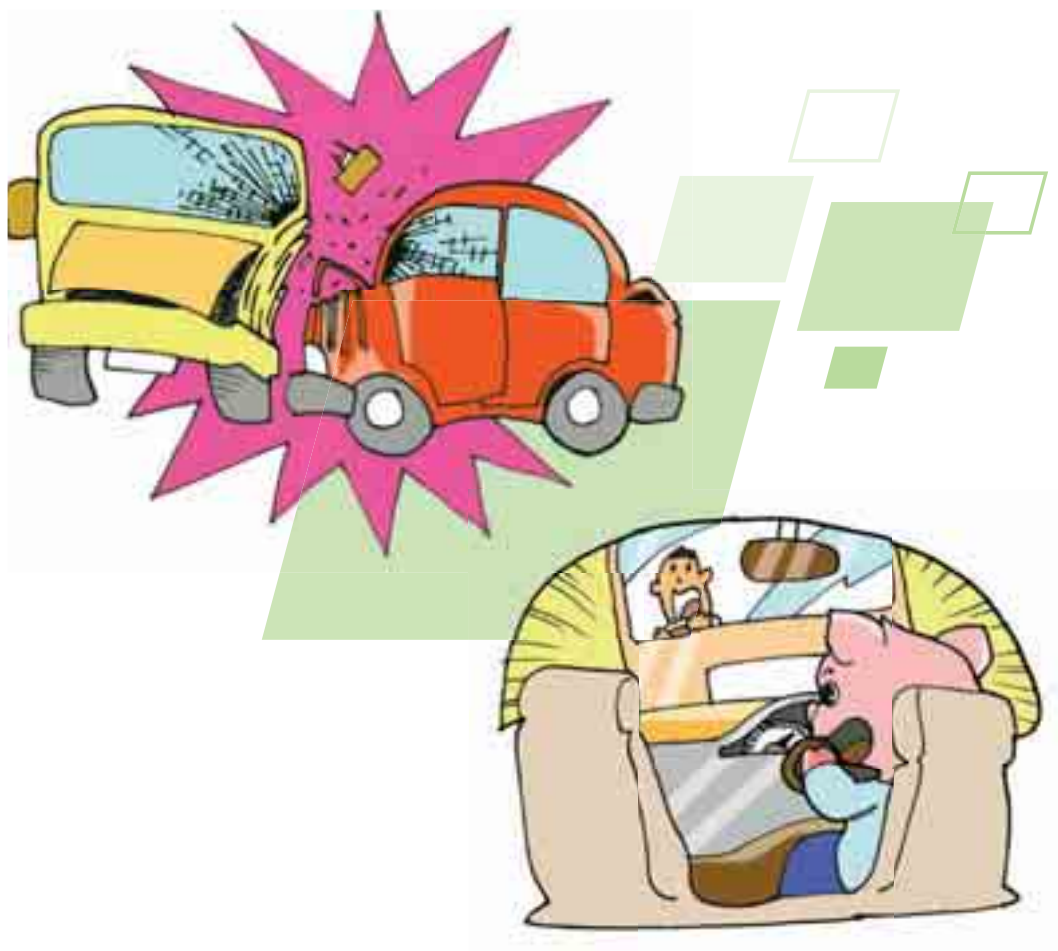

สำหรับคนทั่วไปก็ต้องเคารพกฎจราจรด้วยเช่นกัน เช่น ห้ามถนนเมื่อมีสัญญาณให้ข้าม ใช้ทางม้าลายหรือใช้สะพานลอย และควรลดความเร็วของรถ ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความปลอดภัย

ในกรณีที่ทัศนวิสัยในการมองเห็นลดลงเพราะความมืด แสงสะท้อนจากดวงอาทิตย์ หรือจากกระจกของอาคารสูง ฝนตกหนัก หมอกลงจัด ควีน ฝุ่น มีมากจนทำให้ไม่อาจเห็นทางข้างหน้าในระยะ ๖ เมตรได้ นอกจากนี้ยังต้องระมัดระวังในการควบคุมความเร็วของรถบริเวณโค้ง ทางร่วม ทางแยก วงเวียน สะพาน ทางโค้ง ทางแคบ การกลับรถ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ต้องคำนึงเสมอว่า เสี้ยววินาทีที่ประมาท อาจเป็นอันตรายแก่ชีวิตหรือ
พิการตลอดชีวิตก็ได้

๑.๒ หากเกรงภัยจากมิจนาซีฟ ก็ควรหลีกเลี่ยงโดยไม่ควรเอาทรัพย์สินติดตัวไปมากๆ เพราะจะก่อให้เกิดอันตรายได้จากการถูกฉกชิงทรัพย์

๑.๓ หากเกรงการเสี่ยงภัยต่อการเกิดโรคมะเร็งปอด ถุงลมโป่งพอง ฯลฯ ก็ควรหลีกเลี่ยงโดยละเว้นการสูบบุหรี่

๒. การลดความเสี่ยงภัย (Risk Reduction)

เป็นความพยายามที่จะลดความเสียหาย อันเกิดจากเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่อาจจะเกิดขึ้นให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

อาจกระทำได้ ๒ ทาง คือ การป้องกัน (Prevention) กับการปกป้อง (Protection)

๒.๑ การป้องกัน (Prevention) หมายถึง การดำเนินการใดๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายหรือเกิดการเสี่ยงภัยขึ้น การป้องกันเช่นนี้จะกระทำก่อนที่จะมีความเสียหายเกิดขึ้น เช่น การติดตั้งสัญญาณป้องกันขโมยในบ้าน หรือสำนักงาน การตรวจสภาพรถยนต์ให้อยู่ในสภาพปลอดภัยอยู่เสมอ การตรวจสอบเบรกและยางรถก่อนออกเดินทาง การขับรถตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด การติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณโรงงาน เป็นต้น

(ข้อมูลและภาพจากแผ่นพับคู่มือรู้ทันน้ำท่วม ฉบับคู่มือประชาชนป้องกันอุทกภัยของศูนย์
อำนวยการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยเทศบาลนครหาดใหญ่ จ.สงขลา)

๒.๒ การปกป้อง (Protection) หรือ การควบคุมความเสียหาย (Loss Control) หมายถึง การกระทำหรือการดำเนินการใดๆ เพื่อควบคุมความรุนแรงของความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว ให้เหลือน้อยลง การควบคุมความเสียหายนี้อาจกระทำในขณะที่ความเสียหายกำลังเกิดขึ้น หรือภายหลังที่มีความเสียหายเกิดขึ้นแล้ว เช่น การมีเจ้าหน้าที่ทำการดับเพลิงที่เกิดขึ้นได้ทันที การติดตั้งเครื่องพ่นน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ การจ้าง ร.ป.ภ.มาเฝ้ารักษาทรัพย์สินไม่ให้สิ่งของถูกขโมยเสียหายเพิ่มขึ้นหลังจากที่โรงงานถูกไฟไหม้ เป็นต้น

ตัวอย่างการลดความเสี่ยงภัยด้วยการป้องกัน

๑. ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง หรือเครื่องเตือนภัยไว้ที่บ้านหรือโรงงาน

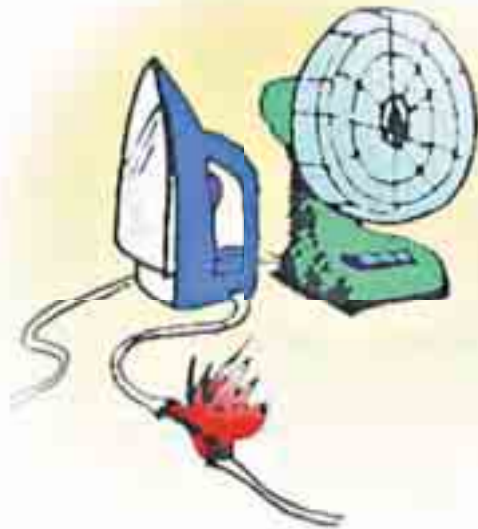
๒. ไม่เก็บสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงไว้ในที่ติดไฟได้ง่าย

๓. เครื่องจักรในโรงงานจะต้องมีคุณภาพ ความปลอดภัยเพียงพอ

๔. ควรสำรวจเครื่องใช้ไฟฟ้าไม่ให้ชำรุด

๕. ควรใช้ผ้าปิดจมูก ที่ครอบหู แวนตา ถุงมือ รองเท้าในการทำงาน เพื่อไม่ให้เป็นผลเสียต่อสุขภาพ

“ สุขภาพดี...คือชีวิตที่มั่นคง
ความปลอดภัย...คือหัวใจของการทำงาน ”

(สสส. สำนักงานกองทุนสนับสนุนสร้างเสริมสุขภาพ)

นอกจากการลดความเสี่ยงด้วยวิธีการป้องกันอันตรายดังกล่าวมาแล้ว ยังปรากฏว่าในการดำเนินชีวิตของคนเราโดยทั่วไปในปัจจุบัน ยังพบกับความเสี่ยงภัยด้านสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บอยู่ไม่น้อย ซึ่งอาจพิจารณาได้จากสถิติแสดงสาเหตุการตายของประชากรไทย ๗ อันดับแรกสุดใน พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข รวบรวมไว้มีดังนี้

สาเหตุการตายของประชากรไทย พ.ศ. ๒๕๔๘

อันดับ	สาเหตุการตาย
๑	มะเร็งทุกชนิด
๒	อุบัติเหตุและการเป็นพิษ
๓	ความดันเลือดสูง
๔	โรคหัวใจ
๕	ปอดอักเสบ และโรคอื่นๆของปอด
๖	ไตอักเสบ กลุ่มอาการของไตพิการ
๗	โรคเกี่ยวกับตับ และตับอ่อน

เพราะเหตุที่มะเร็งเป็นสาเหตุของการตายของประชากรมากที่สุด จึงทำให้มีการค้นคว้าหาสาเหตุและวิธีป้องกันให้เกิดผลมากที่สุด และในที่สุด วงการแพทย์ก็สรุปได้ว่า ๒ ใน ๓ ของสาเหตุโรคมะเร็ง สัมพันธ์กับอาหาร วิถีชีวิต และมลพิษสิ่งแวดล้อม

๖. การไม่บริโภคอาหารที่ปนเปื้อนสารพิษเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

จากสถิติที่พบว่า ในแต่ละปีคนไทยตายด้วยโรคมะเร็ง และตายด้วยโรคหัวใจและหลอดเลือด อันเนื่องมาจากการบริโภคอาหารที่ปนเปื้อนสารพิษ ได้แก่ บอแรกซ์ สารเร่งเนื้อแดง ฟอรัมาลิน สารฟอกขาว สารกันรา สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ฯลฯ โดยที่สารเหล่านี้เป็นสารที่ห้ามใช้ในอาหาร รวมไปถึงอาหารที่ปนเปื้อนด้วยสารเคมีกำจัดศัตรูพืชหรือเชื้อโรค ด้วยเหตุนี้เอง ทำให้กระทรวงสาธารณสุขพยายามเผยแพร่เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ในอันตราย และใส่ใจในการป้องกันตนเอง ให้ปราศจากโรคเหล่านี้ได้ด้วยการรู้จักเลือกซื้อ และเลือกบริโภคอาหารที่มีความปลอดภัย ด้วยความเชื่อที่ว่าโรคร้ายหลายๆ โรคสามารถป้องกันได้

เกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยในการบริโภคนี้ ข้อมูลบนฉลากผลิตภัณฑ์อาหาร ก็นับว่าเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันอันตรายจากการบริโภคได้ ประการแรกสุดที่รับประกันความปลอดภัยจากหน่วยงาน ออย. หรือสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข จึงควรสังเกตสัญลักษณ์ที่กำกับไว้ ไม่ว่าจะเป็นอาหารสด อาหารแปรรูป หรืออาหารปรุงรส อย่างน้อยก็จะทำให้เราบริโภคอาหารด้วยความมั่นใจในความปลอดภัย เพราะการที่จะได้รับ ออย. กำกับ ต้องผ่านขั้นตอนในการตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องผ่านการพิจารณาเรื่องคุณภาพของผลิตภัณฑ์

 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กระทรวงสาธารณสุข

ข้อมูลในฉลากที่ควรสังเกตเพื่อความปลอดภัย ได้แก่

- ส่วนประกอบที่สำคัญ ซึ่งช่วยให้เราสามารถหลีกเลี่ยงอาหารที่เราแพ้ได้ เช่น แป้งนม แป้งถั่วเหลือง แป้งถั่วลิสง ฯลฯ
- วัน เดือน ปีที่ผลิต และ วัน เดือน ปีที่หมดอายุ
- ปริมาณอาหารที่บรรจุอยู่เพื่อช่วยในการเปรียบเทียบอาหารชนิดเดียวกันในราคาที่ถูกกว่า
- คำแนะนำในการเก็บรักษา เพื่อจะได้เก็บอาหารนั้นไว้ได้นาน ไม่เสียก่อนกำหนด

- คำเตือน ทำให้เรามั่นคระวังในการบริโภค เพื่อไม่ก่อให้เกิดอันตราย
- วิธีปรุงหรือวิธีใช้ เพื่อจะได้ทำได้ถูกต้องตามคำแนะนำ
- ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต หรือผู้แบ่งบรรจุ หากมีปัญหาจะสามารถติดต่อสอบถาม ค่าชดเชยความเสียหาย หรือร้องเรียน อย. (คณะกรรมการอาหารและยา) ได้
- เครื่องหมายรับรองของ อย.

“ ปลอดภัยได้ด้วยฉลาก ”

๗. การละเว้นการบริโภคสารพิษที่อาจพบในอาหาร

๗.๑ บอแรกซ์ หรืออาจเรียกชื่อว่า ผงกรอบ น้ำประสานทอง ผงเนื้อนุ่ม สารข้าวตอก ผงกันบูด และเม่งแซ หรือเพ่งแซ กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดให้เป็นวัตถุที่ห้ามใช้ในอาหาร เพราะเป็นสารเคมีที่นำมาใช้ในทางอุตสาหกรรมหลายชนิด เช่น ใช้ในอุตสาหกรรมทำแก้ว ใช้เป็นส่วนประกอบของยาฆ่าเชื้อ ใช้ป้องกันการเจริญของเชื้อราที่ขึ้นตามต้นไม้ ใช้เป็นสารฆ่าแมลง ใช้ทำอุปกรณ์ไฟฟ้า ใช้ในการเชื่อมทอง ใช้ชุบและเคลือบโลหะ และใช้ในการผลิตถ่านไฟฉาย เป็นต้น ชื่อทางเคมีของบอแรกซ์ คือ

- โซเดียมบอเรต (Sodium Borate)
- โซเดียมเตตราบอเรต (Sodium Tetraborate)
- โซเดียมไบบอเรต (Sodium Biborate)

อาหารที่ตรวจพบว่ามีการใช้บอแรกซ์

- เนื้อสัตว์บด เช่น เนื้อบด หมูบด ไก่บด เนื้อปลาชุก ลูกชิ้นปลา และลูกชิ้นหมู เป็นต้น
- เนื้อสัตว์ทั่วไป เช่น เนื้อวัว เนื้อหมู เนื้อไก่ และเนื้อปลา เป็นต้น
- ขนมจากแป้ง เช่น ทับทิมกรอบ รวมมิตร แป้งกรุบ บัวลอยเผือก เป็นต้น
- ของหวานและผลไม้ดอง เช่น วุ้นกะทิ เผือกกวน รวมทั้งผลไม้ดองต่างๆ

อันตรายต่อผู้บริโภค

บอแรกซ์ เป็นสารที่มีพิษต่อร่างกาย ความรุนแรงของการเกิดพิษ ขึ้นกับปริมาณที่ร่างกายได้รับและสะสมในร่างกาย หากได้รับในปริมาณไม่มาก แต่ได้รับบ่อยเป็นเวลานานจะเกิดอาการเรื้อรัง เช่น อ่อนเพลีย เบื่ออาหาร น้ำหนักลด ผิวหนังแห้งอักเสบ หนังตาบวม เยื่อตาอักเสบ ตับและไตอักเสบ ระบบสืบพันธุ์เสื่อมสมรรถภาพ เป็นต้น แต่ถ้าได้รับบอแรกซ์ในปริมาณสูง จะเกิดอาการเป็นพิษแบบเฉียบพลัน เช่น คลื่นไส้ อาเจียน ปวดศีรษะ อูจจาระร่วง เป็นต้น บางครั้งรุนแรงถึงเสียชีวิตได้

ขนาดของบอแรกซ์ที่เป็นอันตราย

- ในผู้ใหญ่ ขนาดที่ทำให้เกิดพิษ ๕ - ๑๐ กรัม ขนาดที่ทำให้ตาย ๑๕ - ๓๐ กรัม
- ในเด็ก ขนาดที่ทำให้เกิดพิษและตาย ๔.๕ - ๑๔ กรัม โดยการตายจะเกิดภายใน ๒ - ๓ วัน

การแก้พิษ เมื่อได้รับบอแรกซ์ปริมาณสูง ใช้วิธีทำให้อาเจียนหรือรีบส่งแพทย์ เพื่อทำการล้างท้อง

วิธีสังเกตและการหลีกเลี่ยงอันตรายจากบอแรกซ์

ควรหลีกเลี่ยงอาหารที่มีความหยุ่น กรอบ คงตัวได้นานผิดปกติ ไม่บูดเสียง่าย และหลีกเลี่ยงการซื้ออาหารประเภทเนื้อสัตว์ที่ผิดปกติจากธรรมชาติ เช่น เนื้อหมูที่แข็ง กดแล้วตั้งหรือผิวเป็นเงาเรียบคล้ายกระจก ควรล้างเนื้อสัตว์ให้สะอาดก่อนนำไปปรุง

๓.๒ สารเร่งเนื้อแดงที่พบในหมู

เนื้อหมูนับเป็นอาหารประเภทเนื้อสัตว์ที่มีโปรตีน จึงมีผู้นิยมบริโภค แต่ปัจจุบันพบว่า ผู้บริโภคมักนิยมบริโภคหมูเนื้อแดงไม่มีมัน จึงทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงหมูลี้กลอบนำสารเร่งเนื้อแดงผสมในอาหารสำหรับเลี้ยงหมู เพื่อเร่งการเจริญเติบโตของหมู ช่วยสลายไขมันและทำให้กล้ามเนื้อขยายใหญ่ขึ้น ทำให้เนื้อหมูมีปริมาณเนื้อแดงเพิ่มมากขึ้น และได้ราคาดีกว่าหมูที่มีชั้นไขมันหนาๆ แต่สารเหล่านี้เป็นอันตรายต่อร่างกาย จึงควรหลีกเลี่ยงและรู้วิธีป้องกันไว้

สารเร่งเนื้อแดงที่พบในหมู มี ๒ ชนิด คือ

- ซาลบูตามอล (Salbutamol)
- เคลนบูเทอรอล (Clenbuterol)

อันตรายต่อผู้บริโภค

ทั้งซาลบูตามอล และเคลนบูเทอรอล ต่างก็เป็นสาร ในกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β -Agonist) เป็นตัวยาสำคัญใน การผลิตยาโรคหอบหืด ช่วยในการขยายหลอดลม และช่วยให้กล้ามเนื้อหลอดลมคลายตัว แต่ถ้าหากมีการบริโภคเนื้อสัตว์ที่มีสารเร่งเนื้อแดงตกค้างอยู่ ก็จะเป็นอันตรายต่อร่างกาย เป็นต้นว่า ทำให้มีอาการมือสั่น กล้ามเนื้อกระตุก ปวดหรือวิงเวียนศีรษะ หัวใจเต้นเร็วผิดปกติ ภาวะจุกเสียด บางรายอาจมีอาการ เป็นลม คลื่นไส้ อาเจียน มีอาการทางจิตประสาท และ เป็นอันตรายมากสำหรับสตรีที่มีครรภ์ และผู้ที่เป็นโรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน และโรคไฮเปอร์ไทรอยด์

วิธีสังเกตและการหลีกเลี่ยงอันตรายจากสารเร่งเนื้อแดง

เลือกเนื้อหมูที่มีมันหนาบริเวณสันหลัง และเลือกเนื้อหมูที่อยู่ในลักษณะตัดขวาง จะมีมันแทรกระหว่างกล้ามเนื้อเห็นได้ชัดเจน ถ้าเป็นหมูที่เลี้ยงโดยธรรมชาติ และหมูสามชั้น จะเห็นดังภาพ

เนื้อหมูที่ปราศจากสารเร่งเนื้อแดง ถ้าตัดในแนวขวาง จะมีสัดส่วนของชั้นมันประมาณ ๑ ส่วน มีเนื้อแดง ๒ ส่วน ส่วนหมูที่มีการใช้สารเร่งเนื้อแดง จะมีสัดส่วนของชั้นมันประมาณ ๑ ส่วน และมีเนื้อแดงประมาณ ๓ ส่วน ที่น่าสังเกตก็คือ ถ้าหันเนื้อหมูที่ปนเปื้อนสารเร่งเนื้อแดง จะมีลักษณะค่อนข้างแห้ง และมักมีสีแดงเข้มกว่าเนื้อหมูที่เลี้ยงปกติ จึงควรเลือกซื้อหมูที่มีสีธรรมชาติ มีมันหนาบริเวณสันหลัง และมีไขมันแทรกอยู่ในกล้ามเนื้อ เห็นได้ชัดเจนเมื่อตัดในแนวขวาง

๗.๓ ฟอรัมาลิน

เป็นชื่อที่รู้จักดีในทางการค้าของสารละลายฟอรัมาลดีไฮด์ หรือที่วงการแพทย์เรียกว่า “น้ำยาดองศพ” เป็นสารละลายที่ประกอบด้วยก๊าซฟอรัมาลดีไฮด์ประมาณร้อยละ ๓๗ ละลายอยู่ในน้ำ และมีเมทานอลปนอยู่ด้วยประมาณ ๑๐ – ๑๕% ลักษณะเป็นของเหลวใส ไม่มีสี แต่มีกลิ่นฉุนเฉพาะตัว ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตเคมีภัณฑ์พลาสติก สิ่งทอ ใช้ในการรักษาผ้าไม่ให้ย่นยับ หรือใช้ในทางการแพทย์เป็นยาฆ่าเชื้อโรค ฆ่าเชื้อรา และเป็นน้ำยาดองศพ พบว่าการนำสารนี้ มาผสมในอาหารเพื่อให้อาหารคงความสด ไม่เน่าเสียง่าย และเก็บรักษาได้นาน อาหารที่มักตรวจพบฟอรัมาลิน ได้แก่ อาหารทะเลสด ผักสดต่างๆ และเนื้อสัตว์สด เป็นต้น

อันตรายต่อผู้บริโภค

ฟอรัมาลิน เป็นสารที่มีพิษต่อร่างกาย หากบริโภคโดยตรงจะมีพิษเฉียบพลัน คือมีอาการตั้งแต่ปวดท้องอย่างรุนแรง อาเจียน อุจจาระร่วง หมดสติ และตายในที่สุด หากได้รับน้อยลงมาจะเป็นผลให้การทำงานของตับไต หัวใจ สมองเสื่อมลง หากสัมผัสก็จะระคายเคืองผิวหนัง ปวดแสบปวดร้อน ผู้ที่ไวต่อสารนี้มาก จะมีอาการปวดศีรษะ แน่นหน้าอก หากสูดดม จะมีอาการเคืองตา จมูก และคอ ปวดแสบ ปวดร้อน

วิธีสังเกตและการหลีกเลี่ยงอันตรายจากฟอร์มาลิน

ก่อนซื้ออาหารทะเล เนื้อสัตว์ และผักสดต่างๆ ควรตรวจสอบด้วยการดมกลิ่น ซึ่งจะต้องไม่มีกลิ่นฉุนแสบจมูก เนื้อสัตว์ต้องไม่มีสีเข้มและสดผิดปกติ ส่วนผักสดต้องไม่เขียว และกรอบต่างๆที่ไม่ได้แช่เย็น และถูกแสงแดดและลมตลอดวัน แสดงว่ามีการแช่ฟอร์มาลิน ดังนั้นก่อนนำมาประกอบอาหารต้องนำไปล้างให้สะอาดก่อน

๗.๔ สารฟอกขาว

สารฟอกขาว หรือสารโซเดียมไฮโดรซัลไฟต์ (Sodium hydrosulfite) หรือที่เรียกกันว่า ผงซักฟุ้ง เป็นสารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรมเส้นใยไหม แห และอวน จึงทำให้พ่อค้าบางรายนำสารนี้มาใช้ในอาหาร เพื่อให้อาหารมีความขาวสดแลดูใหม่ น่ารับประทาน แต่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาหารที่มักตรวจพบว่ามีการใช้สารฟอกขาว

ได้แก่ ถั่วงอก จิงชอย ยอดมะพร้าว
กระเทียม หน่อไม้ดอง น้ำตาลมะพร้าว
ทุเรียนกวน ฯลฯ

อันตรายต่อผู้บริโภค

การสัมผัสสารฟอกขาวโดยตรง จะทำให้ผิวหนังอักเสบเป็นผื่นแดง การบริโภคเข้าไป จะทำให้เกิดการอักเสบในอวัยวะที่สัมผัสอาหาร เช่น ปาก ลำคอ กระเพาะอาหาร ทำให้เกิดอาการปวดหลัง ปวดศีรษะ อาเจียน แน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ความดันโลหิตลดลงอย่างรวดเร็ว หากบริโภคเกิน ๓๐ กรัม จะทำให้ถ่ายเป็นเลือด ชัก ช็อก หมดสติ หายใจไม่ออก ไตวาย และเสียชีวิตในที่สุด

วิธีสังเกตและการหลีกเลี่ยงอันตรายจากสารฟอกขาว

เลือกซื้ออาหารที่มีความสะอาด สีสันใกล้เคียงกับธรรมชาติ ขาวดี ไม่ขาวจนผิดปกติ หลีกเลี่ยงการซื้ออาหารหรือวัตถุดิบบางอย่างมาประกอบอาหาร เช่น ถั่วงอก หน่อไม้ดอง ที่ผ่านการใช้สารฟอกขาวจนทำให้มีสีขาวสดอยู่เสมอ จนดูเหมือนผิดจากธรรมชาติ เป็นต้น เหล่านี้ล้วนเป็นอันตรายต่อร่างกายหากบริโภคเข้าไป

๗.๕ สารกันรา

สารกันรา หรือ สารกันบูด หรือรู้จักในชื่อ กรดซาลิซิลิก มีอันตรายต่อร่างกายมาก แต่ผู้ผลิตอาหารบางรายกลับนำสารกันรามาใช้เป็นสารกันบูด หรือสารกันเสียในอาหารแห้ง เพื่อป้องกันเชื้อราขึ้น และเพื่อให้ผักดองและผลไม้คงสภาพเดิม นำรับประทาน

อาหารที่มักตรวจพบสารกันรา

ได้แก่ ผักดอง ผลไม้ดอง และอาหารแห้งบางชนิด

อันตรายต่อผู้บริโภค

หากบริโภคอาหารหรือผลไม้ที่มีสารกันราเข้าไป จะทำลายเซลล์ในร่างกายให้ตาย หากบริโภคเข้าไปมากจะทำลายเยื่ออาหารและลำไส้ ทำให้เป็นแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้ ความดันโลหิตต่ำจนถึงขั้นช็อกได้ หากบริโภคไม่มากแต่แพ้สารกันรา ก็จะทำให้เป็นผื่นคันตามตัว มีไข้ อาเจียน หูอื้อ

วิธีสังเกตและการหลีกเลี่ยงอันตรายจากสารกันรา

หลีกเลี่ยงอาหารหมักดอง ควรเลือกซื้ออาหารที่สดใหม่ และพยายามเลือกซื้อจากแหล่งที่เชื่อถือได้

๓.๖ สารเคมีกำจัดศัตรูพืช

เรียกกันทั่วไปว่า “ยาฆ่าแมลง” ซึ่งสารเคมีกำจัดศัตรูพืชหรือสารปราบศัตรูพืชมีหลายชนิด เช่น สารฆ่าหญ้า และวัชพืช สารฆ่าแมลงและสารฆ่าเชื้อรา ปัจจุบันพบว่ามีสารเหล่านี้ มาใช้ในการปราบศัตรูพืชมากขึ้น เพื่อช่วยผลผลิตในการเพาะปลูก การใช้สารเคมีเหล่านี้ อาจนำไปใช้ได้หลายช่วง เช่น ระหว่างการเพาะปลูก ขณะที่พืชเจริญเติบโต หลังการเก็บเกี่ยว หรือระหว่างการเก็บรักษา ที่เป็นอันตรายก็คือ เกษตรกรบางรายใช้ในปริมาณมากเกินไป จนทำให้ ตกค้างมากับอาหารด้วย

อาหารที่มักตรวจพบการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชตกค้าง

ได้แก่ ผลไม้สด ผักสด ปลาแห้ง ฯลฯ

อันตรายต่อผู้บริโภค

หากร่างกายได้รับสารชนิดนี้มาก จะทำให้กล้ามเนื้ออ่อน กระสับกระส่าย ชักกระตุก หายใจขัด หมดสติ และอาจหยุดหายใจได้ พิษที่พบมากที่สุดคือ อาการคลื่นไส้ อาเจียน ท้องเดิน แต่ถ้าหากได้รับสารชนิดนี้ไม่มากแต่บ่อยๆ ก็สะสมในร่างกาย ทำให้เกิดโรคมะเร็งได้

วิธีสังเกตและการหลีกเลี่ยงอันตรายจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช

ควรเลือกซื้อผัก ผลไม้ หรือปลาแห้งที่ไม่มีกลิ่นสารเคมี ถ้าเป็นผักก็อาจเป็นผักที่มีรูพรุนจากการเจาะของแมลงบ้าง ควรเลือกผักอนามัยหรือผักกางมุ้ง หรือผักพื้นบ้าน เลือกบริโภคผักและผลไม้ตามฤดูกาล ที่ต้องปฏิบัติอย่างยิ่งคือ ต้องล้างผัก ผลไม้ด้วยน้ำสะอาดหลายๆครั้ง ก่อนนำมาบริโภคหรือก่อนนำมาปรุงอาหาร

จากข้อมูลต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้เห็นได้ว่า ความเสี่ยงภัยเกิดขึ้นอยู่กับทุกคนตลอดเวลา

ดังนั้น การลดความเสี่ยงภัยที่ดีที่สุดจึงได้แก่ การรู้จักป้องกันและการศึกษาหาความรู้ ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ และหน่วยงานต่างๆของกระทรวงสาธารณสุขไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโรคภัยไข้เจ็บ โรคระบาด หรือการควบคุมการบริโภคอาหารที่ไม่ก่อให้เกิดโรค หมั่นออกกำลังกายให้แข็งแรง รักษาสุขภาพ และตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอจึงเป็นสิ่งจำเป็น

๓. การรับภาระความเสี่ยงภัยไว้เอง (Risk Retention)

หมายถึง ผู้เสี่ยงภัยเป็นผู้ที่ยอมรับผลที่จะเกิดจากภัย และความเสียหายที่จะเกิดขึ้นไว้เองโดยไม่ได้โอนความเสี่ยงภัยไปให้แก่บุคคลอื่น ซึ่งในการรับความเสี่ยงภัยไว้เองนี้ อาจเกิดขึ้นได้จากเหตุผลหลายประการ เช่น

๓.๑) เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจ ว่าอาจจะเกิดอันตรายและความเสียหายขึ้นได้ จึงไม่ได้ดำเนินการใดๆ เพื่อลดหรือโอนความเสี่ยงภัยไปให้บุคคลอื่น เช่น การไม่ได้จัดเก็บสารเคมีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย ทำให้เกิดการลุกไหม้และเกิดความเสียหายขึ้นได้

๓.๒) เกิดจากความประมาท รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ได้แก่การเข้าใจว่าสินค้านั้นๆ การเสี่ยงภัยมีน้อย จึงไม่ได้มีการประกันภัยหรือประกันภัยไม่เต็มมูลค่าทรัพย์สินนั้น เมื่อปัญหาเกิดขึ้น จึงต้องรับภาระเสี่ยงภัยนั้นไว้เอง

๓.๓) เกิดจากเจตนาที่จะรับภาระการเสี่ยงภัยเอง หลังจากที่ได้ศึกษาและวางแผนอย่างรอบคอบแล้ว เช่น การจัดสรรเงินสำรองสะสมไว้เพื่อใช้จ่าย เพื่อความเสียหาย กรณีนี้ ความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น มักอยู่ในวงเงินไม่สูงมากนัก

๔. การโอนความเสี่ยงภัย (Risk Transfer)

เป็นวิธีการจัดการความเสี่ยงภัยที่ได้รับความนิยมมากที่สุดวิธีหนึ่ง ด้วยการโอนความเสี่ยงภัยที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับความเสียหายทางการเงิน และความรับผิดชอบต่างๆ ไปให้บุคคลอื่นรับภาระแทน โดยจะเป็นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ซึ่งกระทำได้ ๒ วิธี คือ

๔.๑ การโอนความเสี่ยงภัยในรูปของการประกันภัย (Insurance Transfer) เป็นรูปแบบที่บุคคลที่มีความเสี่ยงภัยประเภทต่างๆ จะโอนความเสี่ยงภัยและความเสียหายทางการเงิน ที่อาจจะเกิดขึ้นไปให้บริษัทประกันภัยในรูปของการเอาประกันภัย ไว้กับบริษัทประกันภัยในรูปของสัญญาประกันภัย ซึ่งบริษัทประกันภัยสัญญาว่าจะชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้เอาประกันภัยสำหรับความเสียหายที่ได้รับการคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยนั้น เช่น การนำบ้านหรือโรงงานไปทำประกันอัคคีภัยไว้กับบริษัทประกันภัยแห่งหนึ่ง หากเกิดอัคคีภัยขึ้น บริษัทประกันภัยก็จะชดเชยค่าเสียหายให้กับผู้เอาประกันภัยตามสัญญาประกันภัยที่ทำไว้

๔.๒ การโอนความเสี่ยงภัยไปให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่การประกันภัย (Non-Insurance

Transfer) เป็นรูปแบบการโอนความเสี่ยงภัยไปให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่บริษัทประกันภัยโดยสัญญา ซึ่งในสัญญาประเภทคู่สัญญาได้รับโอนความเสี่ยงภัยในการปฏิบัติตามสัญญานั้นไปด้วย เช่น การจ้างบริษัทอื่นทำความสะอาดภายนอกอาคารสูง ๆ เป็นต้น หรือการให้เช่าทรัพย์สินต่างๆ ซึ่งในสัญญาเช่าได้กำหนดให้ผู้เช่าเป็นทั้งผู้เก็บรักษาและรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับทรัพย์สินที่เช่า นอกจากนี้การค้ำประกันก็ถือว่าเป็นวิธีการโอนความเสี่ยงภัยอีกวิธีหนึ่ง โดย เจ้าหนี้จะโอนความเสี่ยงภัยไปให้แก่ผู้ค้ำประกัน ซึ่งจะเป็นผู้ที่ต้องชดเชยค่าเสียหายแทน เป็นต้น

แต่ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เช่น เกิด อุทพลาภามีปัญหาเจ็บไข้ได้ป่วยเรื้อรัง ต้องการใช้จ่ายเงินในการบำบัดรักษาโดยไม่มีรายได้เพียงพอ เราก็อาจจะโอนภาระให้กับบริษัท ประกันชีวิต โดยการจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ แทน เป็นต้น ดังนั้นการเกิดภัยอย่างใดอย่าง หนึ่งขึ้น เราก็จะได้รับความคุ้มครองจาก บริษัทผู้รับประกันภัยโดยเราต้องชำระเบี้ย ประกันให้กับบริษัทตามเงื่อนไข ที่ตกลงไว้

สรุปได้ว่า เมื่อเรารู้สาเหตุที่จะเกิด ความเสี่ยงภัย และทราบแนวทางที่จะบริหาร ความเสี่ยงภัยนั้นๆได้ เราก็จะสามารถตัดสินใจ และเลือกแนวทางที่ดีที่สุดเพื่อความ สุขของตนเอง ครอบครัว ความเดือดร้อนต่างๆ อาจจะไม่เกิดขึ้น หรือมีละนั้นก็ทำให้บรรเทา เบาบางลงได้

“ สร้างภูมิคุ้มกันตน ”

>> “สร้างภูมิคุ้มกันตน”

จากเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา ทำให้เราต้องยอมรับหลักความจริงที่ว่า เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันที่ทำให้เกิดความเดือดร้อนและความสูญเสียทรัพย์สิน หรือเกิดภัยต่างๆ เป็นอันตรายต่อชีวิตได้อยู่ตลอดเวลา เช่น ไฟไหม้ ถูกออกจากงาน ป่วยระยะยาว พิการ อุบัติเหตุ ฯลฯ ซึ่งเป็นไปตามคำกล่าวที่ได้ยินบ่อยๆว่า ความไม่แน่นอนคือความแน่นอน

การประกันภัย จึงนับว่าเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยบรรเทาความเดือดร้อน และความเสียหาย หรือความสูญเสียใดๆ ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นนี้ ล้วนทำให้เกิดปัญหา ด้านการเงินที่จะต้องนำมาใช้ ไม่ว่าจะเป็นความสูญเสียเงินทองที่มีอยู่แล้วหรือสูญเสียความสามารถในการหารายได้ในขณะนั้นและในอนาคต ดังนั้น การประกันภัยจึงเป็นทางเลือกหรือ ทางออกในการช่วยลดปัญหาหรือชดเชยความสูญเสียในรูปแบบของเงินทดแทนที่จ่ายโดยบริษัท ประกันภัย จึงเห็นได้ว่า การมีรายได้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิต ซึ่งไม่ใช่เพียงเพื่อ ตนเองเท่านั้น เพราะถ้าหากเป็นหัวหน้าครอบครัวก็ยิ่งต้องมีหน้าที่ดูแลความสุขสบายของ สมาชิกในครอบครัว ตลอดจน ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตรอีกด้วย

ดังนั้น หากเกิดเหตุการณ์ที่เลวร้ายกับครอบครัวโดยไม่รู้ล่วงหน้า การทำประกันภัยจึงนับเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะเราสามารถบรรเทาการสูญเสียทางการเงิน ซึ่งเป็นปัญหาเบื้องต้นที่จะก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ได้อีกมาก ดังเช่นในกรณีผู้มีรายได้เป็นหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิต หรือมีการถูกออกจากงาน ทำให้ขาดรายได้ แต่ครอบครัวยังต้องใช้เงินเพื่อดำรงชีวิต และเพื่อการศึกษาเล่าเรียนของบุตร ฯลฯ แต่ถ้าหัวหน้าครอบครัวทำประกันชีวิตไว้ ผู้รับประโยชน์ตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์จะได้รับเงินก้อนใหญ่จากบริษัทประกันภัย ทำให้บรรเทาความเดือดร้อนลงได้ ทั้งในด้านชีวิตความเป็นอยู่และการให้การศึกษาแก่บุตรต่อไปได้ การประกันชีวิตจึงเท่ากับเป็นการประกันความเสี่ยงให้แก่ครอบครัว หรือถ้าหากในกรณีต้องทุพพลภาพ หรือเจ็บไข้ได้ป่วยเรื้อรัง ไม่สามารถหารายได้มาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ การทำประกันชีวิตจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนจากการไม่สามารถหารายได้มาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ดังเดิม แม้อาจจะไม่เพียงพอสำหรับใช้จ่ายไปได้ตลอดชีวิต เนื่องจากทำประกันภัยจำนวนเงินเอาประกันภัยไม่มากนัก แต่ก็นับว่าสามารถแบ่งเบาภาระค่ารักษาพยาบาลไปได้ระยะหนึ่ง โดยไม่ต้องเป็นภาระผู้อื่น หรือบุคคลในครอบครัวเท่าใดนัก หรือมีเช่นนั้น หากผู้เอาประกันภัยได้ซื้อสัญญาเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลควบไว้ เมื่อต้องรักษาตัวก็ไม่ต้องจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลเอง เพราะบริษัทประกันภัยจ่ายให้ ทำให้แก้ปัญหาค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลไปได้ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการบรรเทาความเดือดร้อนในส่วนอื่นๆ อีก เช่น เกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลานในโครงการกองทุนการศึกษา ซึ่งเรื่องการศึกษาที่มีความสำคัญมาก เพราะเท่ากับเป็นการลงทุนให้ลูกหลานได้มีความรู้ ความสามารถสูง เพื่อจะได้มีชีวิตที่ดีในอนาคต

ในกรณีเกี่ยวกับความเดือดร้อนด้านทรัพย์สิน เช่น ความเสียหายเกิดขึ้นกับรถยนต์ที่อยู่อาศัย โรงงานเครื่องมือประกอบอาชีพ ฯลฯ ไม่ว่าจะเป็ความเสียหายเกี่ยวกับเรื่องใดก็ตาม ย่อมก่อให้เกิดความเดือดร้อนเกี่ยวกับรายได้ เนื่องจากต้องหาเงินเพื่อซื้อใหม่ ซ่อมแซมให้ใช้ได้ หรือทำใหม่ทั้งหมด เมื่อต้องใช้เงินจำนวนมากอาจต้องกู้หนี้ยืมสิน ต้องมีค่าใช้จ่ายในรูปดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นอีก หากทำประกันภัยไว้เมื่อเกิดภัยใดๆ ขึ้นบริษัทผู้รับประกันภัยจะเป็นผู้รับภาระความเสียหายเป็นผู้รับภัยแทนเรา

สรุปได้ว่าการทำประกันภัย เป็นส่วนที่ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนที่ดีที่สุด โดยการจ่ายเบี้ยประกันภัยเพียงปีละเล็กน้อย แต่ให้ความคุ้มครองสูง ส่วนความคุ้มครองที่ได้รับ และจำนวนการจ่ายเงินค่าเบี้ยประกันภัย ขึ้นอยู่กับการเลือกรูปแบบและความต้องการในการจะทำประกันภัย แต่ไม่ว่าจะเป็นการประกันภัยลักษณะใด เงินประกันภัยที่ได้มาไม่เพียงแต่บรรเทาความเดือดร้อนจากสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์เท่านั้น หากแต่ยังไม่ต้องดึงเงินออมออกมาใช้ อีกทั้งสามารถรักษาเงินออมเพื่อใช้จ่ายตามเป้าหมายที่วางไว้เพื่อประโยชน์ปัจจุบัน และอนาคตได้สำเร็จอีกด้วย เช่น เพื่อซื้อบ้าน เพื่อการศึกษาบุตร เพื่อใช้จ่ายยามชรา เพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล หรือเพื่อการลงทุน เป็นต้น

จึงเห็นได้ว่า การประกันชีวิตจะเป็นการประกันเงินออม และสำหรับการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ยังช่วยส่งเสริมการออมเงินอีกด้วย กล่าวคือหากผู้เอาประกันภัยไม่เสียชีวิต ก็ยังมีโอกาสได้รับเงินก้อนจากบริษัทที่จ่ายเงินเอาประกันภัยคืนให้ตามเวลาที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

สร้างภูมิคุ้มกันตน

การออมและความคุ้มครอง

“การออม” หมายถึง การเก็บเงินในส่วนที่กินไว้ในปัจจุบัน เพื่อให้เหลือไว้ใช้ยามที่มีความจำเป็น ยามฉุกเฉินต้องใช้จ่ายได้ในทันที หรือเพื่อใช้ประโยชน์ในอนาคต การออมจึงถือได้ว่าเป็นการวางแผนทางการเงินเพื่ออนาคตที่ดี โดยเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายในปัจจุบันเพื่อเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในอนาคต ข้อสำคัญให้คิดเสมอว่า เงินส่วนที่จะออมต้องเป็นเงินส่วนที่เหลือจากเงินค่าใช้จ่ายประจำที่เราจำเป็นต้องจ่าย ไม่ใช่เป็นเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายทั่วไป โดยทั่วไปเรามักจะนำเงินที่ออมไปฝากสถาบันการเงินต่างๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ หรือ สหกรณ์ออมทรัพย์ เพื่อให้มีเงินเพิ่มขึ้นมาจากดอกเบี้ยเงินฝาก และมีความปลอดภัยกว่าที่จะเก็บเงินไว้กับตัว จากการรู้จักออมแต่เนิ่นๆ และสม่ำเสมอ ดอกเบี้ยจะสะสมเพิ่มขึ้นเพื่อไปรวมกับเงินต้น ก็จะช่วยให้กลายเป็นจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้น ยิ่งใช้เวลานานเท่าใด ยอดรวมของเงินออมก็จะสูงมากขึ้น หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ใน พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นมา แนวคิดใหม่ของการออมเงินที่ให้ผลตอบแทนคุ้มค่า อีกทั้งยังเพิ่ม ความคุ้มครองความเสี่ยงให้กับตนและครอบครัวอีกด้วย คือ “การทำประกันชีวิต”

“ความคุ้มครอง” หมายถึง การสร้างหลักประกันให้กับชีวิตและทรัพย์สินของเรา ในกรณีที่ประสบภัยต่างๆ เพราะบุคคลย่อมมีสัญชาตญาณกลัวภัย เมื่อเกิดความกลัวก็ย่อมมีการป้องกัน มิให้เกิดภัย หรือเมื่อเกิดภัยขึ้นก็ย่อมต่อสู้เพื่อให้พ้นภัยหรือเพื่อให้ภัยเบาบางลง ความต้องการความคุ้มครองจากการเอาประกันชีวิต เป็นวิธีการป้องกันของบุคคลประเภทหนึ่ง ซึ่งพอจะแยกเหตุผลออกได้เป็น ๕ ประการใหญ่ ๆ คือ

๑. เพื่อชำระภาระทางการเงิน

ในขณะที่บุคคลใดถึงแก่ความตาย อาจเกิดความจำเป็น ที่จะต้องใช้จ่ายเงินเกิดขึ้นทันที ในบางเรื่อง ซึ่งรายจ่ายเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้น หากบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่ รายจ่ายเหล่านี้ ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการปลงศพ หนี้สินของผู้ที่ถึงแก่กรรมซึ่งต้องชำระทันที ค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการจัดการเรื่องทรัพย์สินและมรดกของผู้ตาย ค่าภาษีอากรต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่บุคคลถึงแก่ความตาย เช่น ภาษีมรดก เป็นต้น ภาระทางค่าใช้จ่ายเหล่านี้ เป็นความต้องการรีบด่วน ซึ่งจะเกิดขึ้นทันทีหรือภายในเวลาไม่นาน หลังจากเกิดมรณกรรมขึ้น

ในประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งความจำเป็นทางร่างกายได้รับความคุ้มครอง และเกิดความมั่นคงแล้ว ประชาชนส่วนใหญ่ที่ซื้อความคุ้มครองจากการประกันชีวิต ก็ด้วยเหตุผลเนื่องจากความต้องการทางการเงินที่จะเกิดขึ้นทันทีเมื่อเกิดมรณกรรมขึ้น ผู้เอาประกันชีวิตจะต้องประมาณค่าใช้จ่ายเหล่านี้ และซื้อความคุ้มครองให้มีจำนวนพอเพียงที่จะไม่ให้เกิดเป็นภาระแก่ครอบครัวหรือกองมรดกในภายหลัง สำหรับบุคคลทั่วไป ส่วนใหญ่การหาเงินมาเพื่อใช้จ่ายทันทีหลังจากขาดหัวหน้าครอบครัวไปนั้น ย่อมไม่ใช่เรื่องที่จะกระทำได้อย่างคล่องตัวนัก

๒. เพื่อรายได้สำหรับครอบครัว

ในเมื่อหัวหน้าครอบครัวถึงแก่ความตาย ครอบครัวนั้นอันประกอบไปด้วยภรรยา บุตร รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวอื่นๆ ย่อมขาดรายได้ลงทันที นอกจากความต้องการเงินโดยด่วนเพื่อการใช้จ่ายในขณะที่หัวหน้าครอบครัวถึงแก่ความตายแล้ว ย่อมเกิดความต้องการเงินเพื่อการใช้จ่ายต่อไปอีกในอนาคต

ความต้องการเหล่านี้พอจะแบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภท ที่สำคัญคือ

๒.๑) เพื่อเป็นรายได้ในระยะปรับตัว เมื่อหัวหน้าครอบครัวตายลง รายได้ของครอบครัวย่อมลดลง ความเป็นอยู่ของครอบครัวจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ของรายได้ที่ต่ำลง จะต้องมีการตัดทอนค่าใช้จ่ายต่างๆ ทั้งด้านการกินอยู่และทางสังคม หรือสมาชิกของครอบครัวที่ไม่ได้ทำงานหารายได้ก็ต้องหางานทำ หรือผู้ที่มิงานทำแล้วก็ต้องทำงานให้มากขึ้นเพื่อหารายได้เพิ่มขึ้น การปรับตัวเหล่านี้ ย่อมไม่อาจกระทำได้ในระยะเวลาอันสั้น จะต้องใช้เวลาในการปรับตัวบ้าง โดยเฉพาะในการรักษาฐานะทางสังคมของครอบครัว เงินที่รับจากการประกันชีวิตจะช่วยรักษาระดับรายได้ของครอบครัวไปชั่วระยะหนึ่ง ซึ่งเป็นโอกาสที่ครอบครัวนั้นจะได้ปรับตัวและวางแผนครอบครัวเพื่ออนาคตต่อไป

๒.๒) เพื่อการศึกษาของบุตร หากบิดาเสียชีวิตรายได้ของครอบครัวลดลง รายได้ของมารดาอาจไม่เพียงพอและอาจเกิดปัญหาสำหรับการศึกษาของบุตร บิดาที่มีสายตาไกล ย่อมคำนึงถึงปัญหาอนาคตที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าวได้ การประกันชีวิตเพื่อให้ครอบครัวมีรายได้ชั่วระยะหนึ่ง อย่างน้อยก็ในระยะที่บุตรกำลังเติบโตและอยู่ในวัยเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบิดาที่เป็นห่วงอนาคตของบุตร

๒.๓) เพื่อค่าใช้จ่ายของคู่ชีวิตที่เป็นหม้าย สามีนี้อาศัยอยู่ด้วยความรักและคุ้มครองต่อภรรยา ทั้งในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่และเมื่อเสียชีวิตแล้ว ภาระของการเป็นสามีไม่ควรจะหมดสิ้นไปเมื่อเกิดความตายขึ้น นอกจากความเป็นห่วงใยในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆที่กล่าวมาแล้ว สามีควรคำนึงถึงความเดือดร้อนต่างๆ ของภรรยาที่เป็นหม้ายด้วย

๒.๔) เพื่อความต้องการอื่นๆ ความจำเป็นของครอบครัวภายหลังที่หัวหน้าครอบครัวถึงแก่ความตายนั้น อาจเกิดขึ้นได้หลายกรณีนอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังเช่น ความต้องการเงินเพื่อไถ่ถอนภาระจำนอง เพื่อผ่อนชำระค่าซื้อบ้าน หรือเพื่อชำระค่าผ่อนส่งสิ่งของต่างๆ เป็นต้น

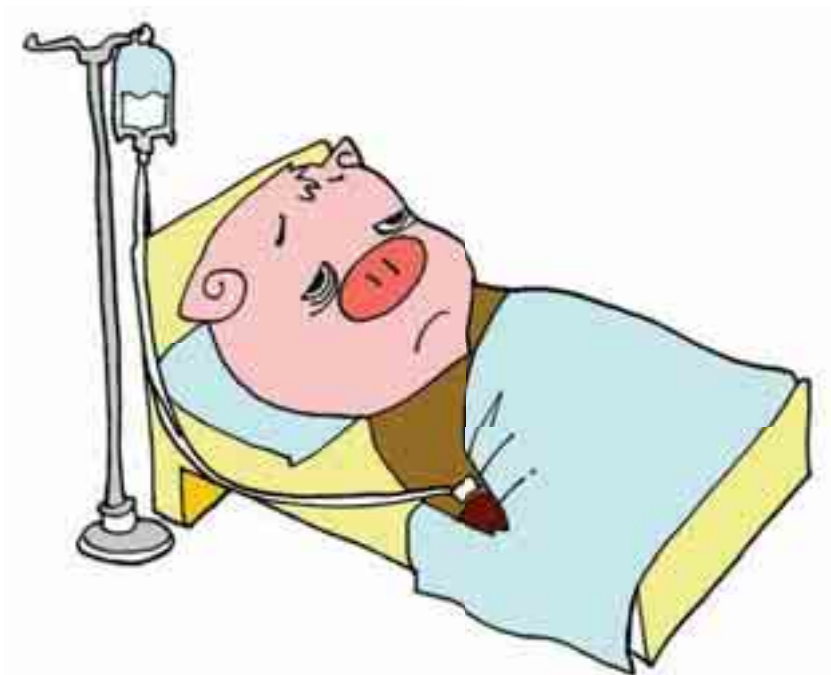
๓. เพื่อรายได้เมื่อเกิดทุพพลภาพ

การประกันชีวิตก็คือการประกันภัย การสูญเสียรายได้ การเกิดทุพพลภาพไม่สามารถประกอบอาชีพ ย่อมเกิดการสูญเสียรายได้แก่ครอบครัว จะมีผลทางเศรษฐกิจเช่นเดียวกับการสูญเสียชีวิต การประกันภัยเมื่อขาดรายได้เนื่องจากเกิดทุพพลภาพสามารถจะซื้อได้เป็นความคุ้มครองเพิ่ม (Rider) สำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตทั่วไปในประเทศไทย

๔. เพื่อค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

เมื่อเกิดการเจ็บป่วยขึ้น ย่อมเกิดภาวะค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล เป็นผลให้เงินออม ที่มีอยู่ต้องลดน้อยลง และต้องตัดทอนรายจ่ายด้านอื่นที่กำหนดแผนการให้เกิดความสมดุลทางงบประมาณของครอบครัว หากการเจ็บป่วยยืดเยื้อเป็นเวลานาน ย่อมมีผลกระทบต่อกระเทือนต่อรายได้ของครอบครัว และอาจจะถึงขั้นวิกฤตทางการเงินก็ได้ ดังนั้นการประกันภัยสุขภาพ จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ตัดทอนความกังวลของบุคคลในเรื่องค่าใช้จ่ายในเรื่องนี้ได้

๕. เพื่อด้านธุรกิจ

ความต้องการเงินเพื่อธุรกิจ หรือเพื่อเป็นเจ้าของธุรกิจ ในกรณีที่เจ้าของธุรกิจเองหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจนั้นถึงแก่ความตาย หรือเกิดอุบัติเหตุขึ้น อาจแยกได้เป็น ๓ ประการ คือ

๕.๑) เพื่อคุ้มครองบุคคลสำคัญของธุรกิจ การดำเนินธุรกิจโดยย่อจะมีบุคคลที่เป็นตัวจักรสำคัญของธุรกิจนั้นอย่างน้อยก็หนึ่งคน บุคคลสำคัญ (Key man) เหล่านี้ เป็นผู้นำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ธุรกิจในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน ดังเช่นเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการขาย เป็นวิศวกรผู้เชี่ยวชาญในการควบคุมเครื่องจักร เป็นนักบริหารที่เชี่ยวชาญรอบรู้ เป็นต้น หากธุรกิจนั้นสูญเสียบุคคลเหล่านี้ไปด้วยการเสียชีวิตหรืออุบัติเหตุพลาดาร ย่อมเกิดผลกระทบกระเทือนต่อรายได้และการดำเนินธุรกิจอย่างใหญ่หลวง ธุรกิจอาจขาดทุนหรือแม้ต้องหยุดชะงักหรือปิดกิจการ เพื่อชดเชยการสูญเสียทางเศรษฐกิจอันคาดว่าจะเกิดขึ้นต่อธุรกิจ เนื่องมาจากการสูญเสียบุคคลสำคัญดังกล่าว ก็อาจเอาประกันชีวิตบุคคลสำคัญของธุรกิจได้ โดยให้ธุรกิจนั้นเป็นผู้เอาประกันภัยและเป็นผู้รับผลประโยชน์

๕.๒) เพื่อความต่อเนื่องของธุรกิจ ในการประกอบธุรกิจไม่ว่าจะเป็น การประกอบการโดยส่วนตัว หรือเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือเป็นบริษัทจำกัด ที่เป็นบริษัท ครอบครัวยุ โดยทั่วไป ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนล่วงหน้า กรณีมีความสูญเสียที่ อาจเกิดขึ้นแก่ครอบครัวหรือแก่ทายาทของเจ้าของ หรือหุ้นส่วนของธุรกิจนั้น หรือความ สูญเสียที่อาจเกิดขึ้นต่อหุ้นส่วนหรือเจ้าของธุรกิจที่มีชีวิตอยู่ การซื้อความคุ้มครองจากการ ประกันชีวิตและการประกันภัยสุขภาพเพื่อประโยชน์ดังกล่าว จะทำให้ได้รับเงินก้อนจำนวน หนึ่งเพียงพอที่จะนำมาใช้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้ธุรกิจดำเนินการต่อเนื่องไปได้ ดังเช่นในการประกอบธุรกิจส่วนตัว เจ้าของธุรกิจมีความประสงค์อยากจะให้บุตรคนหนึ่งเป็น ผู้สืบทอดธุรกิจแทนตน เพราะเป็นผู้มีความสามารถ แต่ในกรณีที่ตนเองต้องถึงแก่กรรมลง บุตร ทุกคนรวมทั้งภรรยาย่อมมีส่วนในกองมรดก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ นั้น ส่วนเงินสดจะมีเพียงเล็กน้อย ในปัญหาดังกล่าว เจ้าของกิจการนั้นอาจเอาประกันชีวิต ตนเอง และให้บุตรบางคนหรือภรรยาที่อยากให้มีส่วนเกี่ยวข้องในธุรกิจต่อไปเป็นผู้รับ ประโยชน์ เมื่อเจ้าของธุรกิจถึงแก่กรรม บุตรและภรรยาก็จะได้มีส่วนในทรัพย์สินตามที่ได้ จัดสรรไว้ ธุรกิจก็ดำเนินต่อเนื่องเพื่อความเจริญต่อไปโดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถ สำหรับการประกอบการในรูปแบบห้างหุ้นส่วนและบริษัทครอบครัว ย่อมมีปัญหาในด้านการต่อเนื่องของ ธุรกิจมาก เพราะความเจริญรุ่งเรืองของธุรกิจนั้น ย่อมผูกพันอย่างแนบแน่นกับความสามารถ ความเชื่อถือไว้วางใจและบุคลิกลักษณะของผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหลาย การสูญเสียหุ้นส่วนคนใด คนหนึ่งไป ย่อมกระทบกระเทือนความต่อเนื่องของธุรกิจได้ การวางแผนล่วงหน้าเพื่อให้ธุรกิจ ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งจำเป็น การประกันชีวิตเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้มีเงิน จำนวนหนึ่งพอเพียงเพื่อดำเนินการให้ธุรกิจนั้นได้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

๕.๓) เพื่อความคุ้มครองเจ้าหนี้-ลูกหนี้ ในการให้กู้ยืมเงิน เจ้าหนี้นิยมคำนึงถึงการจะได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้ด้วยวิธีการที่ง่าย รวดเร็วและไม่สิ้นเปลือง การประกันชีวิตของลูกหนี้โดยยกผลประโยชน์ให้แก่เจ้าหนี้ เมื่อลูกหนี้ถึงแก่ชีวิตหรือทุพพลภาพอาจไม่สามารถประกอบอาชีพหารายได้มาชดเชยใช้หนี้ได้ เป็นวิธีการหนึ่งที่นิยมกระทำกันแพร่หลายในต่างประเทศ การประกันชีวิตประเภทนี้ โดยทั่วไปจะกำหนดจำนวนเงินเอาประกันชีวิตเท่ากับจำนวนหนี้ รวมทั้งดอกเบี้ย ถ้าจำนวนหนี้ลดลงเนื่องจากการผ่อนชำระ จำนวนเงินเอาประกันชีวิตจะลดลงด้วยเช่นกัน ถ้าจำนวนเงินเอาประกันชีวิตได้กำหนดเป็นจำนวนตายตัว ก็จะมีเงื่อนไขในสัญญา ให้เจ้าหนี้ได้รับชำระเพียงเท่าจำนวนที่เป็นหนี้สินอยู่ ส่วนที่เหลือจะตกเป็นของผู้รับประโยชน์ ตามกรมธรรม์ประกันชีวิตหรือแก่กองมรดก ด้วยการเอาประกันชีวิตประเภทนี้ จะทำให้เจ้าหนี้ ได้รับชำระหนี้เต็มจำนวนทันที ไม่จำเป็นต้องฟ้องร้องถึงศาล เป็นการสิ้นเปลืองเวลาและสร้างความเครียดแค้นให้เกิดขึ้น และเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ลูกหนี้สามารถจะหาแหล่งเงินกู้ได้ง่ายขึ้น

การออมโดยการทำประกันชีวิตกับบริษัทประกันชีวิต

การทำประกันชีวิต เป็นการออมทรัพย์อีกรูปแบบหนึ่งที่ควบคู่ไปกับการให้ความคุ้มครอง โดยเบี้ยประกันภัยที่ชำระให้แก่บริษัทในแต่ละปีถือว่าเป็นเงินออม ผู้ทำประกันภัยมีโอกาสเลือกแบบประกันภัยที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ทำประกันภัยว่าต้องการออมเพื่อเป็นรายได้ประจำตลอดชีพ หรือเลือกออมระยะเวลาใด หรือต้องการผลประโยชน์ในรูปแบบใด ตัวแทนของบริษัทประกันชีวิตจะเป็นผู้ให้คำแนะนำที่ตรงกับวัตถุประสงค์ ความสามารถในการชำระเบี้ยประกันภัย หรือ ประสงค์จะตั้ง เป้าหมายให้ได้เงินจำนวนเท่าใด เป็นต้น

ตัวอย่าง นาย ก. อายุ ๓๕ ปี มีรายได้เดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท มีบุตรอายุ ๑ ขวบ ประสงค์จะสร้างหลักประกันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยให้กับบุตรและสร้างหลักประกันกรณีเกิดอุบัติเหตุให้กับตนเอง หลังจากได้รับคำแนะนำจากตัวแทนประกันชีวิต จึงตัดสินใจทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์สัญญา ๒๐ ปี จำนวนเงินเอาประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ควบกับสัญญาเพิ่มเติมประกันภัยอุบัติเหตุอีก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยชำระเบี้ยประกันชีวิตปีละ ๕๐,๐๐๐ บาท และ เบี้ยประกันภัยอุบัติเหตุปีละ ๕,๐๐๐ บาท ระบุให้ภรรยาเป็นผู้รับประโยชน์

ในกรณีนี้ ถ้านาย ก. เสียชีวิตระหว่างสัญญา บริษัทประกันชีวิตก็จะจ่ายเงินให้ภรรยา นาย ก. ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วแต่กรณีว่าเป็นการเสียชีวิตธรรมดาหรือจากอุบัติเหตุ ซึ่งเงินดังกล่าวเพียงพอที่จะส่งบุตรเรียนจบระดับมหาวิทยาลัยได้ แต่ถ้านาย ก. มีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา ๒๐ ปี นาย ก. ก็จะได้รับเงินเอาประกันชีวิตจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเอง โดยอาจนำเงินดังกล่าวเป็นกองทุนส่งบุตรเรียนระดับปริญญาโทต่อไปก็ได้ นอกจากนี้ตลอดระยะเวลาคุ้มครอง ๒๐ ปี ถ้านาย ก. ประสบอุบัติเหตุ ก็จะได้รับเงินทดแทนต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในสัญญาเพิ่มเติมประกันภัยอุบัติเหตุอีกด้วย

ตัวอย่างการเปรียบเทียบระหว่างการออมเงินกับธนาคารและการทำประกันชีวิต

นาย ก. ฝากเงินกับธนาคารเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาททุกเดือนเป็นเวลา ๒๐ ปี เมื่อครบ ๒๐ ปี นาย ก. จะมีเงินต้น ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าฝากไว้ ๓ ปี นาย ก. เสียชีวิต ทายาทจะได้รับเงินจากธนาคาร ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยที่ได้รับในระหว่างช่วงเวลาที่ฝากเงินไว้ แต่ถ้าหากนาย ก. เกิดเจ็บไข้ได้ป่วยระหว่างที่ฝากเงินไว้กับธนาคาร และไม่มีเงินเก็บส่วนอื่น ก็อาจจะต้องถอนเงินก้อนที่ฝากออกมาใช้ ทำให้เงินออมไม่เป็นไปตามเป้าหมายเพราะถอนได้ง่าย สำหรับผลประโยชน์คือดอกเบี้ยจากเงินฝาก ก็ขึ้นอยู่กับฝากเงินคือ ฝากเมื่อใด หรือฝากเท่าใด ก็จะได้รับดอกเบี้ยของเงินฝากนั้นๆ ตามระยะเวลาของช่วงการฝากนั้นๆ

ส่วนการออมเงินโดยการทำประกันชีวิต สมมุติ นาย ข. มีความมุ่งมั่นเก็บเงินทุกเดือนๆ ละ ๑๐,๐๐๐ บาท (ปีละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท) จึงทำประกันชีวิต เพื่อจุดมุ่งหมายในการสะสมทรัพย์ เมื่อติดต่อทำประกันชีวิต ตัวแทนของบริษัทประกันชีวิตจะแนะนำ และจะเป็นผู้วางแผนการเงินให้เล็กน้อย เช่น แผนการออมทรัพย์ภายใน ๒๐ ปี โดยต้องจ่ายเบี้ยประกันรายปีละประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท ทุนประกันที่ได้รับคือ ๒ ล้านบาท โดยชำระเบี้ยประกันรายปีละประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ บาท ในกรณีฝากเงินได้ ๓ ปี หากนาย ข. เสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะได้รับเงินทันทีจากบริษัทประกันเป็นเงิน ๒ ล้านบาท ตามจำนวนทุนประกันที่ทำการประกันไว้

และถ้า นาย ข. มีชีวิตอยู่และส่งเงินประกันครบตามสัญญา จะได้รับทุนประกัน ๒ ล้านบาทตามที่คาดหวังไว้ นอกจากความคุ้มครองดังกล่าวแล้ว ในกรณีที่ทุพพลภาพ ประกอบอาชีพไม่ได้ ก็ยังได้รับความคุ้มครองโดยไม่ต้องชำระเบี้ยประกัน แต่บริษัทประกันเป็นผู้จ่ายแทนให้ หรือกรณีเจ็บป่วย บริษัทประกันจะเป็นผู้จ่ายค่ารักษาพยาบาลแทน ถ้าผู้เอาประกันซื้อสัญญาเพิ่มเติมต่างๆ ควบคู่กันไป ซึ่งค่าเบี้ยประกันในส่วนดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า การออมโดยการทำประกันชีวิต เราสามารถรู้อนาคตได้ทันทีที่ทำการประกันว่าจะได้เงินที่แน่นอนเท่าใด และรู้ว่าจะได้รับผลประโยชน์อะไรบ้างระหว่างระยะเวลาประกัน

ข้อเปรียบเทียบระหว่างการออมเงินกับธนาคารและสหกรณ์ออมทรัพย์ กับการทำประกันชีวิต

การออมเงินกับธนาคาร และสหกรณ์ออมทรัพย์	การออมเงินโดยการทำประกันชีวิต (แบบสะสมทรัพย์)
<p>๑. ได้รับเงินต้นและดอกเบี้ย ในอัตราที่เปลี่ยนแปลงได้ตามระเบียบของธนาคารกลาง และในกรณีที่ฝากประจำต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑๕ ในปัจจุบัน สำหรับเงินฝากประเภทสะสมทรัพย์ที่ธนาคารต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายเช่นเดียวกัน แต่ถ้าฝากเงินประเภทออมทรัพย์ไว้ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย เพราะถือว่าเป็นการส่งเสริมให้สมาชิกได้เก็บออม</p>	<p>๑. มีทั้งการออมและได้รับความคุ้มครองตามทุนประกันภัย ดังเช่น ผู้ทำประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยเพียงงวดเดียวหรือ ๒ งวดแล้วเสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะได้รับจำนวนเงินที่เอาประกันภัยซึ่งเป็นจำนวนเงินที่มากกว่าเบี้ยประกันภัยที่ชำระไปแล้ว</p>
<p>๒. ฝากเมื่อใด ถอนเมื่อใดก็ได้ อาจเป็นข้อดีตรงสะดวก แต่มีข้อเสียกรณีที่มีความสะดวกนี้ ทำให้ขาดวินัยในการออม</p>	<p>๒. อาจได้ผลประโยชน์สูงกว่าธนาคารในช่วงเศรษฐกิจไม่ดี ซึ่งธนาคารจะให้ดอกเบี้ยต่ำ</p>
<p>๓. หากฝากเงินที่สหกรณ์ออมทรัพย์ สมาชิกจะได้รับสวัสดิการต่างๆ ฯลฯ</p>	<p>๓. ทราบจำนวนที่ต้องฝากในแต่ละปี อย่างแน่นอนตั้งแต่วันที่ทำสัญญาประกันชีวิต</p>

การออมเงินกับธนาคาร และสหกรณ์ออมทรัพย์	การออมเงินโดยการทำประกันชีวิต (แบบสะสมทรัพย์)
<p>๔. กรณีเสียชีวิต ทายาทจะได้รับเฉพาะเงินต้นและดอกเบี้ยยคืนเท่ากับที่ฝาก โดยมีดอกเบียเป็นส่วนเพิ่มและทายาทต้องรอคำสั่งศาล จึงจะรับเงินได้</p> <p>ตัวอย่าง เช่น นาย ก. ฝากเงินไว้กับธนาคารแห่งหนึ่งปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นเวลา ๒ ปี เมื่อนาย ก. ถอนเงินคืนหรือ เสียชีวิต นาย ก. หรือทายาท จะได้รับเงินต้นหรือเงินที่ฝากไว้ทั้งหมดเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท กับดอกเบียอีกประมาณ ๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งหมด ประมาณ ๒๐,๒๐๐ บาท</p>	<p>๔. สามารถทราบได้ล่วงหน้าถึงจำนวนเงิน ที่จะได้รับเมื่อครบสัญญา หรือเสียชีวิตระหว่างสัญญา และกรณีที่เสียชีวิตก่อนสัญญาครบกำหนด ผู้รับประโยชน์ที่ระบุไว้ในสัญญาจะได้รับเงินทันที โดยเงินและผลประโยชน์ ที่ได้รับไม่ต้องเสียภาษี</p>

การออมเงินกับธนาคาร และสหกรณ์ออมทรัพย์	การออมเงินโดยการทำประกันชีวิต (แบบสะสมทรัพย์)
	<p>๕. เบี้ยประกันภัยที่จ่ายในแต่ละปีสำหรับ กรมธรรม์ที่มีระยะเวลาประกัน ๑๐ ปี ขึ้นไป จะได้รับการลดหย่อนภาษีตามที่ จ่ายจริง แต่ไม่เกินปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตัวอย่าง เช่น นาย ก. ทำประกันชีวิต โดยกำหนดจำนวนเงินที่เอาประกันภัย เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายเบี้ย ประกันภัยปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท นาย ก. จ่ายเบี้ยประกันภัยได้ ๒ ปี ก็เสียชีวิตใน ปีที่ ๒ ผู้รับประโยชน์ที่ระบุไว้ใน กรมธรรม์จะได้รับเงินที่เอาประกันไว้ เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แม้ว่านาย ก. จะจ่ายเบี้ยประกันภัยไปเพียง ๒๐,๐๐๐ บาท ก็ตาม</p>
<p>สรุป ได้ว่าฝากเงินเท่าใดก็จะถอนได้ เท่านั้น พร้อมดอกเบี้ย</p>	<p>สรุป ได้ว่าหากเสียชีวิตตามเงื่อนไขที่ กำหนด ผู้ทำประกันชีวิตจะได้รับเงิน เอาประกันภัยในจำนวนที่มากกว่าเบี้ย ประกันภัยที่ได้จ่ายไป แม้จะจ่ายเบี้ย ประกันภัยเพียงครั้งเดียว หรือ ๒ ครั้ง แล้วเสียชีวิตก็ตาม และกรณีอยู่ครบ สัญญาจะได้รับเงิน เป้าหมายคือ เงิน เอาประกันภัยจากกรมธรรม์อีกด้วย</p>

ลักษณะสำคัญของการฝากเงินโดยทำประกันชีวิตที่ควรกล่าวถึง เพื่อให้เห็นถึงประโยชน์ด้วยความเข้าใจที่ถูกต้องคือเป็นการออมวิธีหนึ่ง ซึ่งหากกำหนดเป้าหมายออมเงินเพื่อใช้ในอนาคต ได้แก่ การทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เป็นการประกันภัยที่ผสมผสานระหว่างความคุ้มครอง กับ การออมทรัพย์ เพราะเงินส่วนหนึ่งที่จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยทุกปีนั้น จะถูกเก็บเป็นเงินออมให้ผู้ทำประกัน ขณะเดียวกันบริษัทประกันภัยจะนำเงินจากเบี้ยประกันภัยไปลงทุนต่อเพื่อหาดอกผลให้กองเงย ผู้เอาประกันจะได้รับเงินออมของตนพร้อมดอกผลเมื่อครบอายุสัญญาแถมยังได้รับความคุ้มครองตามทุนประกันภัยอีกด้วย การประกันภัยแบบนี้เบี้ยประกันชีวิตจะสูงกว่าแบบประกันภัยอื่นโดยทั่วไปที่ระดับทุนประกันภัยเท่ากัน ผู้ที่เหมาะสมจะทำประกันชีวิตก็คือ ผู้ที่รับผิดชอบเลี้ยงดูครอบครัวและไม่ชอบความเสี่ยง

จากรูปแบบการฝากเงินทุกๆ แบบข้างต้น เป็นแนวทางให้เราตัดสินใจได้ว่า เงินที่เราออมไว้จะนำไปฝากในรูปแบบใดที่จะทำให้เกิดประโยชน์ดังนี้

๑. ไม่มีความเสี่ยง และได้รับผลประโยชน์สูง
๒. จำนวนเงินที่ตั้งเป้าหมายไว้สำเร็จตามเวลาที่ประสงค์
๓. ฝากหรือออมแล้วได้รับความคุ้มครองด้วย จะดีกว่าหรือไม่

เมื่อเราวางแผนการเงินตามที่กล่าวมาข้างต้น และปฏิบัติได้ตามที่วางแผนไว้ จะเท่ากับเป็นการประกันความมั่นคงทางการเงินได้ โดยบรรเทาความสูญเสียทางการเงิน เมื่อเกิดเหตุการณ์ ที่ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นโดยไม่อาจทราบล่วงหน้าได้

ความคุ้มครองและเครื่องมือช่วยการออมอย่างมีระบบ

“การออมอย่างมีระบบ” เป็นการออมที่ได้ผลเป็นไปตามเป้าหมาย ตรงตามความต้องการของผู้ออมทั้งกำหนดเวลาในการออม จำนวนเงินที่จะออมในแต่ละเดือน ตลอดจนจำนวนเงิน ที่ประสงค์จะได้รับด้วย แต่โดยทั่วไปคนเรามักจะแพ้ใจตนเอง หากไม่มีอะไรมาบังคับ ดังเช่น การฝากเงินที่ธนาคาร ฝากก็ได้ ไม่ฝากก็ได้ หากถอนเงินฝากก็จะได้รับดอกเบี้ยที่ไม่แน่นอน ส่วนการออมโดยการทำประกันชีวิตนั้น เป็นการออมที่เราสามารถทราบจำนวนเงินที่จะได้รับแน่นอนตั้งแต่วันที่ทำสัญญา ไม่ว่าจะมียชีวิตอยู่จนครบสัญญา หรือเสียชีวิตก่อนครบสัญญาก็ตาม

ตัวอย่างเปรียบเทียบการออมที่ได้ผลตามเป้าหมาย และไม่ได้ผลตามเป้าหมาย เช่น

นาย ก. ทำสัญญาประกันชีวิต ๑ ล้านบาท คุ้มครอง ๒๐ ปี โดยชำระเบี้ยประกันภัยปีละ ๕๐,๐๐๐ บาท พออายุปีที่ ๒ นาย ก. เสียชีวิต ผู้รับประโยชน์หรือทายาทจะได้รับเงิน ๑ ล้านบาท นี่คือการออมที่ได้ผล ในกรณีที่ทำประกันชีวิตผู้เอาประกันภัยต้องออมเพื่อจ่ายเบี้ยประกันภัยทุกปีอย่างสม่ำเสมอตามเวลาที่กำหนด จึงเท่ากับเป็นเหมือนการถูกบังคับจ่าย จะฝากๆ ถอนๆ แบบธนาคารไม่ได้ ดังนั้น ผลที่ได้รับแน่นอนก็คือ จำนวนเงินตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ เรียกได้ว่าเป็นการออมอย่างมีระบบและได้ผล

นาย ข. มีรายได้เดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท (ปีละ ๖๐๐,๐๐๐ บาท) ต้องการมีเงินก้อน ๖.๐ ล้านบาท ซึ่งนาย ข. ต้องการออมเงินให้ได้เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นเวลาถึง ๕๐ ปี แต่ถ้าขณะนี้นาย ข. มีอายุ ๓๕ ปี ก็จะเหลือเวลาเพียง ๒๕ ปี เพราะต้องเกษียณอายุเมื่ออายุ ๖๐ ปี และไม่มีรายได้อีก ดังนั้น การออมของนาย ข. จึงเป็นตัวอย่างของการออมที่ไม่ได้ผลตามเป้าหมาย

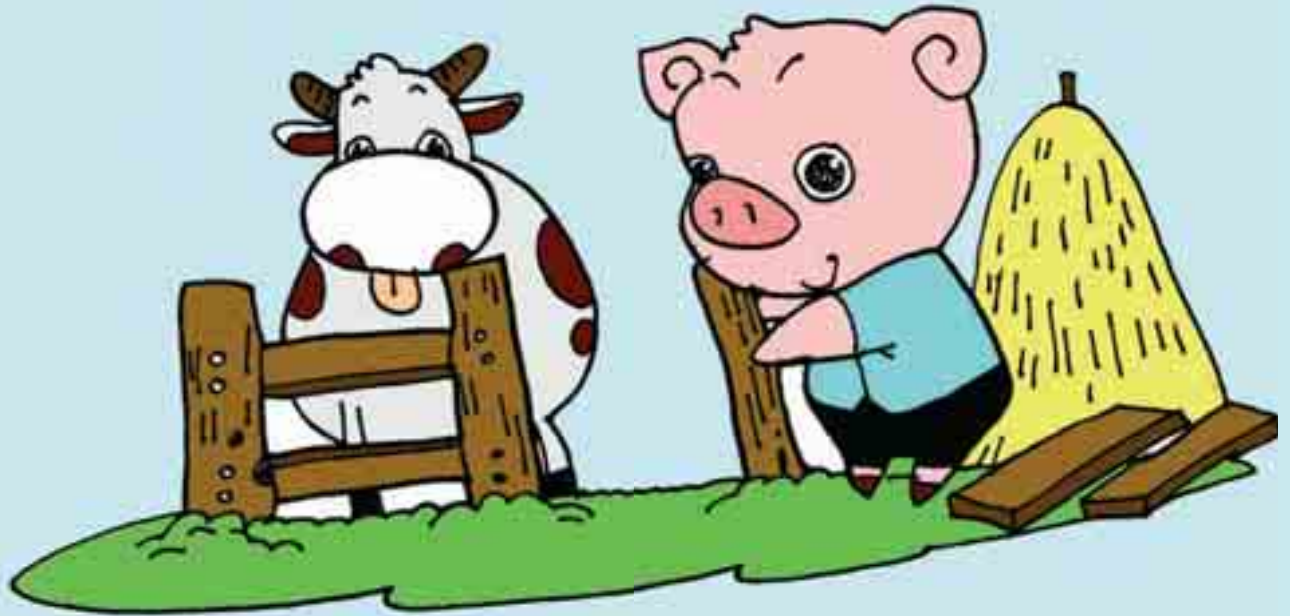

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าการทำประกันชีวิตน่าจะเป็นทางเลือกในการออมที่ดีที่สุดกว่าทางเลือกอื่น ผู้ออมหรือผู้ทำประกันจะรู้จำนวนเงินที่จะได้รับในอนาคตแน่นอน ตั้งแต่วันทำสัญญาและประโยชน์ที่จะได้จากการทำประกันชีวิต

๑. การประกันชีวิตเป็นการออมเงินที่ให้ความคุ้มครองชีวิตควบคู่ไปด้วย
๒. การประกันชีวิตเป็นการออมที่เราสามารถระบุจำนวนเงินที่ต้องการใช้ในอนาคตตามกำหนดระยะเวลาของกรมธรรม์ประกันภัย จึงถือว่าเป็นหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงของตนเองและครอบครัว
๓. ช่วยให้ผู้เอาประกันมีวินัยในการออม โดยต้องชำระเบี้ยประกันภัยเป็นประจำทุกปี เพื่อให้กรมธรรม์ประกันชีวิตมีผลบังคับ
๔. อัตราผลตอบแทนที่ได้รับ มีความมั่นคงตามผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันชีวิต ไม่ผันผวนเหมือนอัตราดอกเบี้ยที่ได้รับจากการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์
๕. ผู้ทำประกันชีวิตที่มีระยะเวลาประกัน ๑๐ ปีขึ้นไป จะสามารถนำเบี้ยประกันที่จ่ายไปหักค่าลดหย่อนภาษีประจำปีได้ตามที่จ่ายจริง สูงสุด ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี ได้ตามกฎหมายใหม่ อย่างไรก็ตาม อาจสรุปได้ว่า การออมที่เป็นระบบต้องมีตัวช่วย มีเครื่องมือมาช่วย ซึ่งผู้ออมต้องเป็นผู้พิจารณาเองว่า เครื่องมือใดจะช่วยให้บรรลุผลตามเป้าหมาย โดยคำนึงถึงหลักความจริงที่ว่า คนเรามักแพ้ใจตนเอง กล่าวคือ เมื่อมีเงินอยู่กับตัว ก็จะนำออกไปใช้ได้ง่าย หรือถอนออกมาใช้ได้ง่าย โดยไม่ได้ระมัดระวัง แต่ถ้าหากคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ จึงเสมือนกับถูกบังคับไม่ให้ถอน ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เครื่องมือใดให้ผลประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้มาก และแน่นอน เราก็เลือกใช้เครื่องมือที่เห็นได้ง่ายๆ สรุปได้ว่าการออมที่มีระบบจะให้ได้ผลจริงๆ ต้องมีเครื่องมือมาช่วย อาทิเช่น การฝากเงินกับธนาคาร หรือ สถาบันการเงินอื่นๆ ที่ปราศจากความเสี่ยงในการสูญหายของเงินที่ฝากและได้รับดอกผลจากเงินออมนั้น ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นๆ ให้ได้แต่เฉพาะการคุ้มครองเงินที่ฝากขณะนั้น แต่ไม่ได้คุ้มครองเป้าหมายของการออมเหมือนกับการทำประกันชีวิตที่ให้ความสำคัญคุ้มครองชีวิตและการออมทรัพย์พร้อมๆ กัน

ชีวิตนั้นต้องเผชิญกับความเสี่ยงภัยอยู่เสมอ การวางแผนทางการเงินด้วยการออมทำให้มีหลักประกันความมั่นคง ทำให้การดำเนินชีวิตตั้งอยู่ในความไม่ประมาท และเป็นแนวทางให้เกิดความพอเพียงในอนาคตได้

“ ล้อมคอก ก่อนวัวหาย ”

>> ล้อมคอกก่อนวิวหายน

รุกเขยยานาคต์ ภย์
ฟังป้องกันภัยที่ยังมาไม่ถึง

ความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของคนพลอยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมด้วย ยิ่งสังคมมีความเจริญทางวัตถุมากยิ่งขึ้นเท่าใด เราก็ต้องเผชิญกับความเสี่ยงภัยมากยิ่งขึ้นเท่านั้น แต่เพราะไม่มีใครจะสามารถทราบล่วงหน้าได้ว่า เราจะต้องเผชิญกับการเสี่ยงภัยใด เมื่อใด อย่างไร และจะเดือดร้อนหรือเสียหายมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นภัยที่เกิดขึ้นกับเรา ทรัพย์สินของเรา หรือธุรกิจก็ตาม ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงพยายามหาวิธีการที่จะคลี่คลาย หรือบรรเทาความเดือดร้อนในสิ่งที่กำลังเผชิญอยู่ด้วยการป้องกันความเสี่ยงภัยต่างๆ เช่น การทำประกันภัย เพราะการประกันภัยเป็นวิธีที่ดีวิธีหนึ่ง ที่สามารถลดหรือบรรเทาความสูญเสีย และความเสียหายอันอาจจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่มีได้คาดฝัน เพราะภัยต่างๆ หากเกิดขึ้นไม่ว่าต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน ล้วนก่อให้เกิดความเสียหาย หรือสูญเสียทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่ หรือสูญเสียความสามารถ ในการสร้างรายได้ในอนาคต ดังนั้น การประกันภัยจึงเท่ากับเป็นการบรรเทา หรือชดเชย ความสูญเสียโดยการโอนภาระความสูญเสียนั้นให้แก่บริษัทที่รับประกันภัยแทน โดยผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เสียเบี้ยประกันภัยเป็นงวดๆ ให้แก่บริษัทประกันภัย ตามเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ใน “กรมธรรม์” ซึ่งถือว่าเป็นสัญญาที่ผูกพันระหว่างผู้เอาประกัน กับบริษัทผู้รับประกันนั้นๆ สุดแล้วแต่จะเป็นสัญญาประกันวินาศภัย หรือสัญญาประกันชีวิตก็ตาม

นอกจากนี้ ธุรกิจประกันภัยยังมีบทบาทสำคัญเช่นเดียวกับสถาบันการเงินอื่น ๆ ในการระดมทุนจากประชาชนไปใช้ในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ จากเบี้ยประกันวินาศภัย และเบี้ยประกันชีวิตที่ประชาชนชำระในแต่ละปี เพื่อให้รัฐบาลกู้ยืมในรูปแบบของการซื้อพันธบัตรรัฐบาล และการให้ธุรกิจภาคเอกชนกู้ยืมในรูปแบบต่างๆ ได้ตามที่กฎหมายกำหนดอีกด้วย

ประเภทของการประกันภัยตามลักษณะของการให้ความคุ้มครอง

เราสามารถแบ่งประเภทของการประกันภัยตามลักษณะของการให้ความคุ้มครองออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑. การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองบุคคล เป็นการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล (Personal Insurance) ได้แก่

- การประกันชีวิต
- การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล*

* การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล

การประกันที่เน้นความคุ้มครองความสูญเสียชีวิต และการได้รับบาดเจ็บทางร่างกายที่เกิดจาก อุบัติเหตุ (ไม่ใช่การเจ็บป่วยจากโรคภัยไข้เจ็บ) โดยส่งผลให้ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล หรือบาดเจ็บขั้นรุนแรงถึงขั้นทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หรือเสียชีวิต โดยให้ความคุ้มครองตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทั่วโลก ไม่ว่าจะเดินทางไปไหนก็ตาม นอกจากนี้ยังให้ความคุ้มครองถึงการถูกฆ่า หรือถูกทำร้ายร่างกายอีกด้วย

โดยมากการซื้อสัญญาประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลนั้น สัญญาจะเป็นแบบปีต่อปี แต่ผู้ทำประกันสามารถซื้อความคุ้มครองประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลระยะสั้น เพื่อความคุ้มครองระยะสั้นได้ เช่น สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในบางช่วงเวลา หรือการทำอุบัติเหตุแบบกลุ่ม กรณีมีการทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เป็นต้น ตัวอย่างเช่น หากเป็นการซื้อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลเพื่อการเดินทางนั้น ผู้ทำประกันจะต้องชี้แจงข้อความจริงเกี่ยวกับรายละเอียดการเดินทางให้ทางบริษัทประกันภัยทราบ เช่น วันที่ออกเดินทาง และวันที่เดินทางกลับ จุดหมายสถานที่ในการเดินทาง พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (เช่น หากเป็นการเดินทางโดยเครื่องบิน ก็จะต้องแจ้งเที่ยวบิน และเวลาที่ออกเดินทาง เป็นต้น)

เบี้ยประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลนั้น จะสูงหรือต่ำจะขึ้นอยู่กับ ขอบเขตของความคุ้มครอง และทุนประกันที่ซื้อ เป็นต้น

- การประกันอุบัติเหตุคุ้มครองมรณกรรม สูญเสียอวัยวะ และทุพพลภาพ
- การประกันคุ้มครองมรณกรรม โรคร้ายแรง
- การประกันสุขภาพ หรือค่ารักษาพยาบาล**

** การประกันสุขภาพ

นอกเหนือจากการซื้อความคุ้มครองจากการทำประกันชีวิต ซึ่งเงื่อนไขการจ่ายผลประโยชน์ก็คือ การเสียชีวิตของผู้เอาประกัน ในปัจจุบันการซื้อประกันสุขภาพเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้ต้องการความคุ้มครองความเสี่ยงเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายที่อาจเกิดขึ้นได้โดยไม่คาดฝันในอนาคต โดยการซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติม ในส่วนของการประกันสุขภาพซึ่งมุ่งเน้นความคุ้มครองในด้านค่ารักษาพยาบาล และการสูญเสียรายได้เมื่อเราได้รับบาดเจ็บ ทุพพลภาพ หรือเจ็บป่วยจนต้องเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล โดยจะเป็นผลประโยชน์ที่ผู้เอาประกันสามารถจะได้รับในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่

การประกันสุขภาพนั้นจะมี ๒ รูปแบบหลักคือ Hospital and Surgical (H&S) จะเป็นแบบการประกันสุขภาพที่จะแยกรายละเอียดของความคุ้มครองในแต่ละประเภทออกมาอย่างชัดเจน เพื่อให้เราสามารถเลือกซื้อได้ตามความเหมาะสม เช่น ค่าห้องพัก ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าศัลยกรรม ค่าห้องผ่าตัด และค่าตรวจเยี่ยมของแพทย์ เป็นต้น โดยผู้ทำประกันสามารถเลือกซื้อได้ตามความเหมาะสมตามความต้องการ ซึ่งจำนวนเบี้ยประกันสุขภาพที่จะต้องชำระจะมากหรือน้อย ก็จะขึ้นอยู่กับ จำนวนระดับความคุ้มครองที่เลือกซื้อ

แบบที่ ๒ เรียกว่า Hospital Benefit (HB) การประกันสุขภาพแบบนี้จะเหมาะกับผู้ที่มีการประกันสุขภาพจากสวัสดิการอื่น ๆ อยู่แล้ว แต่ผู้ทำประกันนั้นต้องการซื้อความคุ้มครองชดเชยการสูญเสียรายได้ในกรณีที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล และไม่สามารถสร้างรายได้ได้ตามปกติ

เราสามารถเลือกซื้อประกันสุขภาพแบบกรมธรรม์เดี่ยว ได้โดยตรงจากบริษัทประกันสุขภาพ และบริษัทประกันภัยต่าง ๆ ที่นำเสนอความคุ้มครอง หรือสามารถซื้อความคุ้มครองจากบริษัทประกันชีวิต โดยต้องซื้อในลักษณะสัญญาเพิ่มเติมด้านสุขภาพแบบผู้ป่วยใน ซึ่งเป็นการซื้อโดยแนบกับกรมธรรม์ประกันชีวิตหลัก

สัญญาประกันสุขภาพนั้น จะเป็นสัญญาระยะสั้น นั่นคือ มีระยะเวลาความคุ้มครองเพียงแค่ ๑ ปีเท่านั้น หากผู้ทำประกันต้องการซื้อความคุ้มครองต่อเนื่องก็ต้องชำระเบี้ยประกันต่อเนื่องในปีต่อ ๆ ไป

การประกันสุขภาพจะให้ความคุ้มครองชดเชยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาลที่มีสาเหตุมาจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ และการเจ็บป่วยหลังจากที่กรมธรรม์มีผลบังคับแล้วเท่านั้น และจะไม่คุ้มครองการเจ็บป่วย หรือสภาพการเจ็บป่วยเรื้อรังที่เกิดขึ้นก่อนที่กรมธรรม์จะมีผลบังคับ และสถานะที่ไม่ใช่การรักษาพยาบาล เช่น ค่าใช้จ่ายในการตรวจสุขภาพประจำปี การฉีดวัคซีนป้องกันโรค และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเสริมความงาม เป็นต้น

การซื้อประกันสุขภาพนั้น ผู้ซื้อไม่จำเป็นต้องตรวจสุขภาพก่อน แต่ต้องแถลงรายละเอียดเกี่ยวกับสุขภาพตามความเป็นจริงในใบคำขอทำประกันสุขภาพ และเนื่องจากสัญญาประกันภัยนั้น เป็นสัญญาที่มีผลบังคับตามกฎหมาย หากไม่ทำการแถลงข้อเท็จจริง หรือโกหก เมื่อผู้ทำประกันเรียกร้องผลประโยชน์ค่าทดแทนจากบริษัทประกัน บริษัทประกันมีสิทธิที่จะปฏิเสธการจ่ายผลประโยชน์ และบอกเลิกสัญญาได้ตามกฎหมายเช่นกัน

ในปัจจุบัน บริษัทประกันได้มีการนำเสนอความคุ้มครองเพิ่มเติมมากมาย เช่น การประกันภัยโรคมะเร็ง การประกันภัยโรคร้ายแรง การประกันภัยโรคเฉพาะสตรี

เบี้ยประกันสุขภาพจะสูงหรือต่ำนั้น นอกเหนือจากรูปแบบ และขอบเขตความคุ้มครองแล้ว ยังขึ้นอยู่กับอายุ ประวัติสุขภาพ และประวัติสุขภาพของครอบครัว เป็นต้น

- การประกันภัยคุ้มครองทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวร
- การประกันอุบัติเหตุระหว่างการเดินทาง
- การประกันอุบัติเหตุผู้โดยสารบนเครื่องบิน
- การประกันภัยคุ้มครองโรคมะเร็ง และโรคร้ายแรง

๒. การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองทรัพย์สิน (Properties Insurance)

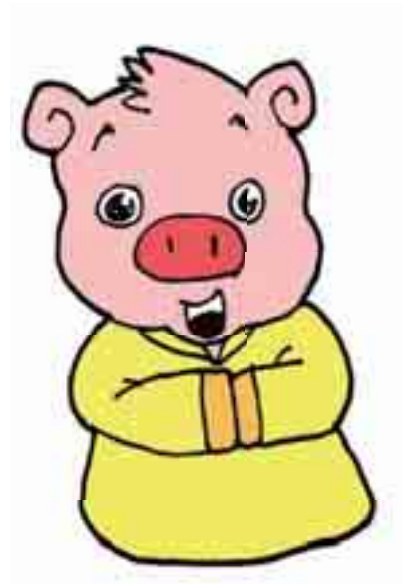
- การประกันอัคคีภัย
- การประกันโจรกรรม เป็นการให้ความคุ้มครองการสูญเสียนื่องจากการโจรกรรมประเภทต่างๆ ทั้งการชิงทรัพย์ การขโมย
- การประกันรถยนต์
- การประกันทรัพย์สินที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ เช่น เครื่องใช้สำนักงาน รูปปั้น รูปภาพ ฯลฯ

๓. การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับข้อกฎหมาย (Liability Insurance)

เป็นสัญญาประกันภัยซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะชดใช้ค่าเสียหายในนามของผู้เอาประกันภัย ซึ่งหมายถึงผู้รับประกันภัยจะต้องรับผิดชอบ เช่น การทำสัญญาคุ้มครองทรัพย์สิน และร่างกายของบุคคลอื่น อันเป็นผลจากการทำการก่อสร้าง เช่น การตอกเสาเข็มในการก่อสร้าง ทำให้อาคารข้างเคียงแตกร้าวเสียหาย ซึ่งผู้เสียหายจะเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้รับเหมาก่อสร้างและผู้รับเหมาก่อสร้างสามารถโอนค่าเสียหายที่จะต้องรับผิดชอบให้กับบริษัทประกันภัยอีกทอดหนึ่งแทน นอกจากนี้ ยังมีการประกันภัยอื่นๆ อีก เช่น การประกันพืชผลปศุสัตว์ การขนส่ง รวมทั้งการประกันภัยที่ไม่ใช่ธุรกิจ แต่เป็นบริการที่รัฐให้แก่ประชาชน เช่น การประกันสังคม ฯลฯ

หากแต่ธุรกิจประกันภัยที่ดำเนินอยู่ในตลาดปัจจุบัน ได้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ การประกันวินาศภัย และ การประกันชีวิต ดังนี้

“ ภัยมาไม่รู้ตัว อย่ากลัวภัย
หากตั้งใจทำประกัน จะมั่นคง ”

การประกันวินาศภัย

เป็นการประกันภัยที่เน้นการให้ความคุ้มครองต่อความสูญเสียที่เกิดขึ้นทรัพย์สิน และความรับผิดชอบต่อบุคคลอื่น โดยโอนความสูญเสียอันอาจเกิดจากภัยต่างๆ ไปให้แก่บริษัทประกันภัย หรือที่เรียกว่า **“ผู้รับประกันภัย”** โดยผู้เอาประกันจ่ายเงินจำนวนหนึ่ง เรียกว่า “เบี้ยประกันภัย” ให้แก่บริษัทเป็นการตอบแทนความคุ้มครองที่จะได้รับช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีเวลา ๑ ปี เพื่อคุ้มครองการสูญเสียซึ่งอาจเกิดขึ้นภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

ในเรื่องการประกันวินาศภัยนี้ เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการประกันภัย มาตรา ๘๖๑ ระบุว่า “อันสัญญาประกันภัยนั้น คือ สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัย หากมีขึ้นหรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคต ดังได้ระบุไว้ในสัญญาและในการนี้ บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่าเบี้ยประกันภัย”

ข้อสังเกต

๑. บริษัทจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงๆ แต่ต้องไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยได้ทำการตกลงไว้กับบริษัท ดังนั้นเราจึงควรจะทำประกันภัยเท่ากับมูลค่าของทรัพย์สิน

๒. บริษัทจะให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยเฉพาะในระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น

๓. หากไม่เกิดภัยใดๆ ทางบริษัทจะไม่คืนเงินเบี้ยประกันภัยให้ เพราะถือว่าเป็นค่าตอบแทนการได้รับความคุ้มครอง

ลักษณะสำคัญของการประกันวินาศภัย ก็คือผู้เอาประกันจะได้รับการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินที่เอาประกันภัย

ตัวอย่าง นาย ก. เป็นเจ้าของโรงงานแห่งหนึ่ง ได้ทำประกันอัคคีภัยไว้ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท กับบริษัทประกันภัยแห่งหนึ่ง โดยกรมธรรม์มีระยะ ๑ ปี แต่หลังจากทำสัญญาได้ ๖ เดือน ไฟไหม้ห้องเก็บวัตถุดิบของโรงงาน ค่าเสียหายจากการประเมินมีมูลค่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท ในกรณีนี้ นาย ก. จะได้รับประโยชน์จากบริษัทประกันภัยได้ ๒ กรณี คือ

๑. ได้รับเงินชดใช้เท่ากับค่าเสียหายนั้นคือ ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่ได้รับค่าชดใช้เท่ากับทุนประกัน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นทุนประกันสูงสุด เพราะโรงงานไม่ได้เสียหายหมดทั้งหลัง

๒. ได้รับการซ่อมแซมให้โรงงาน กลับสู่สภาพเดิม ก็ได้ หากมีเงื่อนไขระบุไว้

ประเภทของการประกันวินาศภัยในประเทศไทย มี ๔ ประเภท คือ

๑. การประกันอัคคีภัย (Fire insurance)

๒. การประกันรถยนต์ (Automobile insurance)

๓. การประกันภัยทางทะเล (Marine insurance)
หรือการประกันการขนส่ง

๔. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด
(Miscellaneous insurance)

๑. การประกันอัคคีภัย

หมายถึง สัญญาที่ให้ความคุ้มครองกับอาคาร หรือทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันเกรงว่าจะเสียหายจากอัคคีภัย กรมธรรม์ประกันอัคคีภัย จะให้ความคุ้มครองความเสียหายอันเกิดจาก

- ไฟไหม้ (ต้องเป็นเปลวไฟ)
- ไฟผ่า (ไม่จำเป็นต้องมีเพลิงไหม้)
- ก๊าซหุงต้มระเบิด
- การระเบิดของก๊าซที่ใช้สำหรับแสงสว่าง หรือ ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยเท่านั้น

ทั้งนี้ รวมทั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากไฟไหม้ด้วย ในการดับไฟโรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง น้ำที่ใช้ในการดับไฟทำให้สินค้าในสต็อกเสียหาย ขายไม่ได้ บริษัทประกันวินาศภัยก็ต้องชดใช้ค่าเสียหายของสินค้าให้ ฯลฯ

หลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของการประกันอัคคีภัย

- กำหนดค่าเสียหาย ณ สถานที่และในเวลาที่เกิดความเสียหาย
- ต้องไม่เกินความเสียหายที่แท้จริง
- ต้องไม่เกินจำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้

๒. การประกันภัยรถยนต์

หมายถึง คຸ້ມครองความเสียหายความสูญเสียนเนื่องมาจากรถยนต์ การประกันภัยรถยนต์ แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (พ.ร.บ.)

๒. การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ คຸ້ມครองความเสียหายของตัวรถยนต์ที่เอาประกันภัยอันเกิดจากการชน ถูกโจรกรรม ไฟไหม้ และความรับผิดชอบต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สินบุคคลภายนอก เป็นต้น

๑. การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (การประกันภัย พ.ร.บ.)

ตามพระราชบัญญัติคຸ້ມครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ คຸ້ມครองความบาดเจ็บต่อร่างกาย หรือเสียชีวิตของผู้ประสบจากรถทุกคน กฎหมายบังคับให้รถยนต์ทุกคันที่จดทะเบียนกับการขนส่งทางบกจะต้องมีการประกันภัยตาม พ.ร.บ.นี้ หากไม่ทำจะมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

วัตถุประสงค์ของ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

เพื่อคุ้มครองการให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้ประสบภัยจากการใช้รถ ซึ่งได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย ให้อำนาจการชดเชยค่าเสียหาย และค่าเสียหายเบื้องต้นอย่างทันที

๒. เป็นหลักประกันให้สถานพยาบาลทุกแห่งว่าจะได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลอย่างแน่นอน และรวดเร็วในการรับรักษาพยาบาลแก่ผู้ประสบภัยจากรถ

๓. เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจประกันภัย ให้มีส่วนร่วมในการแบ่งเบาภาระค่าเสียหาย ช่วยบรรเทาภาวะความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยและครอบครัว และช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในด้านสวัสดิการสงเคราะห์แก่ผู้ประสบภัยจากรถ

คุณสมบัติของรถยนต์ที่ทำประกันภัย พ.ร.บ.

๑. รถเก๋ง
๒. รถตู้ หรือรถกระบะโดยสาร
๓. รถกระบะบรรทุก

ผู้ที่ต้องทำประกันภัย

๑. เจ้าของรถ (ผู้มีกรรมสิทธิ์ในรถ)
๒. ผู้เช่าซื้อ (ผู้มีสิทธิครอบครองตามสัญญาเช่าซื้อ)
๓. เจ้าของรถซึ่งนำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ.

๑. ผู้ประสบภัย ได้แก่ ประชาชนทุกคนที่ประสบภัยจากรถไม่ว่าจะเป็นผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร คนเดินเท้า หากได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย อันเนื่องมาจากอุบัติเหตุที่เกิดจากรถได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. นี้
๒. ทายาทของผู้ประสบภัยข้างต้น ในกรณีผู้ประสบภัยเสียชีวิต

ผู้รับประกันภัย

คือ บริษัทประกันวินาศภัยและสาขาทั่วประเทศ ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการประกันภัยในราชอาณาจักร บริษัทใดไม่ยินยอมรับประกันภัยตาม พ.ร.บ.นี้ ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ - ๒๕๐,๐๐๐ บาท

ความคุ้มครอง และจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบ (ต่อคน) ดังนี้

(๑) ความเสียหายเบื้องต้น หมายถึง ค่าเสียหายที่บริษัทจะชดใช้แก่ผู้ประสบภัย หรือทายาทผู้ประสบภัยภายใน ๗ วัน นับแต่บริษัทได้รับคำร้องขอ โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความผิด

- กรณีบาดเจ็บ ค่ารักษาพยาบาลตามจริงแต่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อคน
- กรณีเสียชีวิต ค่าปลงศพ จำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท ต่อคน
- กรณีเสียชีวิตภายหลังการรักษาพยาบาล ค่ารักษาตามจริง แต่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท

และค่าปลงศพจำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าเสียหายส่วนที่เกินกว่าค่าเสียหายเบื้องต้น หมายถึง ค่าเสียหายที่บริษัทจะชดใช้ให้ ภายหลังจากที่มีการพิสูจน์ความรับผิดชอบตามกฎหมายแล้ว

- ค่ารักษาพยาบาล (ความเสียหายเบื้องต้น) ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อคน
- กรณีเสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวร (รวมความเสียหายเบื้องต้น) ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อคน

ความเสียหายที่เกิดขึ้นมากกว่าที่ได้รับการชดใช้จากการประกันภัย พ.ร.บ. ผู้ประสบภัย ยังมีสิทธิเรียกร้องจากฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบอีก

๒. ความคุ้มครองหลักของการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ

๑. ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก (Third Party Bodily Injury :TPBI) หมายถึง ความรับผิดต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของบุคคลภายนอกและความรับผิดต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัย เช่น มีจำนวนเงินที่บริษัทต้องรับประกันภัยจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อหนึ่งคน และ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อหนึ่งครั้ง ทั้งนี้จำนวนเงินจำกัดความรับผิดนี้ ถือเป็นส่วนเกินจากความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

๒. ความคุ้มครองความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (Third Party Property Damage : TPPD) หมายถึง ความรับผิดต่อความเสียหายใดๆ อันเกิดแก่ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก เช่น มีจำนวนเงินที่บริษัทต้องรับประกันภัยจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อหนึ่งครั้ง

๓. ความคุ้มครองความรับผิดต่อความเสียหายของตัวรถยนต์ (Own Damage:OD) หมายถึง ความคุ้มครองความเสียหายของตัวรถยนต์คันเอาประกันภัยรวมถึงอุปกรณ์และส่วนควบ เช่น มีจำนวนเงินที่บริษัทต้องรับประกันภัยจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท เป็นต้น ทั้งนี้การรับประกันภัยตัวรถยนต์ไม่ควรรับประกันภัยในจำนวนเงินจำกัดความรับผิดต่ำกว่า ๘๐% ของราคารถยนต์ ในวันเริ่มการรับประกันภัย เว้นแต่รถยนต์ที่ไม่มีการเสียหายเข้า

๔. ความคุ้มครองความรับผิดต่อความสูญหายและไฟไหม้ของตัวรถยนต์ (Fire and Theft : F& T) หมายถึงความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถคันเอาประกันภัยที่ถูกไฟไหม้ และการสูญหาย รวมถึงความเสียหายอันเนื่องมาจากการสูญหาย รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งทีติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์เกิดไฟไหม้หรือสูญหายไป เช่น มีจำนวนเงินที่บริษัทต้องรับประกันภัยจำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท เป็นต้น

จำนวนเงินจำกัดความรับผิดสามารถเพิ่มให้สูงกว่าพื้นฐาน โดยเพิ่มเบี้ยประกันภัยตามอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย และอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครองตามที่ได้ระบุไว้ในพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์

ประเภทกรรมธรรม์ประกันรถยนต์ที่ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อได้ มีดังนี้

- กรรมธรรม์ประกันภัยประเภท ๑ คຸ້ມครองครบทั้ง ๔ ความคຸ້ມครอง (ข้อ ๑-๔)
- กรรมธรรม์ประกันภัยประเภท ๒ คຸ້ມครองเฉพาะความรับผิดชอบบุคคลภายนอกตาม ข้อ ๑-๒ และคຸ້ມครองความสูญหาย และไฟไหม้ตัวรถยนต์ตามข้อ ๔
- กรรมธรรม์ประกันภัยประเภท ๓ คຸ້ມครองเฉพาะความรับผิดชอบบุคคลภายนอก ตามข้อ ๑-๒
- กรรมธรรม์ประกันภัยประเภท ๔ คຸ້ມครองเฉพาะความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอก ตามข้อ ๒ (เช่น คຸ້ມครอง ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง เบี้ยประกันภัยประมาณ ๒,๐๐๐ บาทต่อปี)

นอกจากกรรมธรรม์ประกันภัยทั้ง ๔ ประเภทแล้ว ยังสามารถซื้อความคຸ້ມครองเพิ่มเติมได้ ได้แก่ การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล และการประกันตัวผู้ขับขี่

ตารางแสดงความคຸ້ມครองเปรียบเทียบระหว่างประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจประเภทต่าง ๆ

ประเภท	ความคຸ້ມครองพื้นฐาน				ความคຸ້ມครองตามเอกสารแนบท้าย		
	ชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก (ส่วนเกินจาก พ.ร.บ.)	ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก	ความสูญหาย และไฟไหม้ ของตัวรถยนต์	ความเสียหายของตัวรถยนต์	อุบัติเหตุส่วนบุคคล	ค่ารักษาพยาบาล (มีเฉพาะรถยนต์บางประเภท)	ประกันตัวผู้ขับขี่
๑	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
๒	✓	✓	✓		✓	✓	✓
๓	✓	✓			✓	✓	✓
๔		✓					

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ในการดำเนินการเกี่ยวกับการทำประกันภัยรถยนต์นั้น บริษัทประกันภัย หรือ “ผู้รับประกันภัย” จะออกหลักฐานของ “สัญญาประกันภัย” ที่เรียกว่า “กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์” ได้แก่ ผู้เอาประกันภัยแต่ละราย โดยมีข้อความระบุเงื่อนไขที่บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น ได้แก่ ผู้เอาประกันภัย โดยผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายค่าเบี้ยประกันภัย ได้แก่ บริษัทประกันภัย ซึ่งจะมากหรือน้อยตามอัตราความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

๓. การประกันภัยทางทะเล หรือการประกันการขนส่ง

หมายถึง การคุ้มครองความเสียหายแก่เรือประมงอับปางจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยดังเช่นกรณีเหตุการณ์ “สึนามิ” บริเวณ จ.ภูเก็ต เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และทรัพย์สินหรือสินค้าที่อยู่ในระหว่างการขนส่งทางทะเล โดยอาจเกิดจากลมพายุ คลื่น ฯลฯ รวมทั้งพาหนะและสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการขนส่ง ตลอดจนถึงความสูญเสียในขณะขนส่งด้วย ทั้งนี้ยังขยายขอบเขตความคุ้มครองไปถึง การขนส่งสินค้าทางอากาศ ทางบก และความสูญเสียโดยการขนส่งทางลำนํ้าในประเทศไทยด้วย

๔. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด

หมายถึง การประกันวินาศภัยที่ให้ความคุ้มครองต่อความเสียหายหรือความสูญเสียอันเนื่องมาจากภัยอื่นๆ ที่นอกเหนือจากความคุ้มครองของการประกันภัยทั้ง ๓ ประเภท ที่ได้กล่าวมาแล้ว แยกเป็นหลายรูปแบบตามลักษณะความเสียหาย และความต้องการของผู้เอาประกันภัย ที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของเศรษฐกิจและสังคม เช่น การประกันภัยโจรกรรม การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล การประกันภัยความเสียหายทุกชนิด การประกันภัยเครื่องจักรชำรุดเสียหาย การประกันขนส่งเงิน การประกันภัยความรับผิดชอบของนักวิชาชีพ เป็นต้น

ข้อสังเกตการประกันภัยเบ็ดเตล็ด

๑. เน้นการรวมเอาประกันภัยชนิดต่างๆ เข้ามาไว้ด้วยกัน
๒. แบบของกรมธรรม์ส่วนใหญ่ ไม่เป็นมาตรฐาน
๓. การพิจารณารับประกันภัยมุ่งเน้นคุณสมบัติของผู้เอาประกันภัยเป็นหลัก

ประเภทของการประกันภัยเบ็ดเตล็ด มีดังนี้

๑. ประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และประกันอุบัติเหตุระหว่างเดินทาง

“อุบัติเหตุ” ในการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล หมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน จากปัจจัยภายนอกร่างกาย ทำให้เกิดผลที่ผู้เอาประกันมิได้เจตนาหรือมุ่งหวังให้เกิด

ขอบเขตความคุ้มครอง ทุกแห่งทั่วโลกตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยปัจจัยในการกำหนดเบี้ยประกันภัย คือ อาชีพ คุ้มครองการสูญเสียชีวิต บาดเจ็บ รักษาตัวในโรงพยาบาล เช่น นาย ก. ทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลกับบริษัทประกันภัยในวงเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาถูกรถชนเสียชีวิต บริษัทประกันภัยต้องจ่ายเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาทให้แก่ทายาท และยังสามารถได้รับเงินชดเชยอีกส่วนหนึ่งจากคนขับจี๋ ซึ่งขึ้นอยู่กับการตกลงของทายาทกับคนขับ

สำหรับการสูญเสียชีวิต ทูพพลภาพ ค่ารักษาพยาบาลเป็นไปตามข้อกำหนดการจ่ายเงินซึ่งระบุไว้ในกรมธรรม์ว่าจะจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด และจะมีช้อยกเว้นที่ไม่คุ้มครอง ระบุไว้ในกรมธรรม์ด้วยเช่นกัน ส่วนช้อยกเว้นสำหรับการประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และการประกันอุบัติเหตุระหว่างเดินทาง มีดังนี้

- แข่งรถ แข่งเจ็ทสกี ชกมวยอาชีพ กีฬาโคคร่ม
- การแทงลูก
- ขณะปฏิบัติหน้าที่ทหารปราบปรามผู้ก่อการร้าย
- ขณะขับจีหรือโดยสารมอเตอร์ไซค์
- ขณะเป็นพนักงานประจำเครื่องบิน
- ฆ่าตัวตาย
- ร่วมทะเลาะวิวาท
- ได้รับเชื้อโรค

ตัวอย่าง นาย ก. แจ็งอาชีพค้าขาย ชื่อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล ๑ ล้านบาท นาย ข. แจ็งอาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินของสายการบินหนึ่ง ชื่อประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล ๑ ล้านบาทเช่นกัน ปรากฏว่าเครื่องบินที่ทั้ง ๒ คนโดยสารไป เกิดตกก่อนถึงจุดหมาย ทั้ง ๒ คนเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์ของนาย ก. แต่ไม่จ่ายให้ผู้รับประโยชน์ของนาย ข. เพราะเป็นพนักงานประจำเครื่องบิน ซึ่งอยู่ในข้อยกเว้น

การประกันอุบัติเหตุระหว่างเดินทาง ต่างจากการประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลอยู่ ๒ ประการ คือ

๑. ไม่คุ้มครองการทุพพลภาพ
๒. อัตราเบี้ยประกันภัยขึ้นอยู่กับจำนวนวันเดินทาง

๒. ประกันภัยผู้เล่นกอล์ฟ

- คุ้มครอง**
- ความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก
  - ความบาดเจ็บของผู้เอาประกันภัย
  - อุปกรณ์การเล่นกอล์ฟ : ไม้กอล์ฟ, รถลากถุงกอล์ฟ ฯลฯ
  - รางวัลพิเศษ “โฮลอินวัน” ไม่เกิน ๑ ครั้งต่อปี จ่าย ๑๕,๐๐๐ บาท สำหรับการแข่งขันเป็นทางการ และ ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับการแข่งขันทั่วไป เบี้ยประกันภัยพื้นฐานของผู้เล่นกอล์ฟ = ๘๕๐ บาท

- ข้อยกเว้น**
- เมื่อเกิดสงคราม กบฏ ภัยพิบัติ
  - อุปกรณ์สึกหรอ
  - สูญเสีย หรือลูกกอล์ฟเสียหาย

๓. ประกันเจ้าบ้าน

คุ้มครองอาคารที่พังก่อสร้างและทรัพย์สินภายในจากภัยที่ระบุ เช่น อัคคีภัย น้ำท่วม โจรกรรม แผ่นดินไหว ความรับผิดชอบตามกฎหมาย ฯลฯ

๔. ประกันภัยการเสีงภัยทุกชนิด

คุ้มครองความสูญเสีย หรือเสียหายทางกายภาพของทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ที่เกิดจากอุบัติเหตุที่ไม่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์

ทรัพย์สินที่ถูกยกเว้น

- ทรัพย์สินภายในรถที่ถูกโจรกรรมขณะจอดทิ้งไว้
- พันธบัตร

๕. ประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายต่อสาธารณชน

คุ้มครอง บุคคลอื่นซึ่งเข้ามาใช้บริการในสถานที่เอาประกันภัย

วัตถุประสงค์ที่เอาประกันภัย คือ ความรับผิดตามกฎหมายของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อผู้เสียหาย ยกเว้นความรับผิดเนื่องจากมลภาวะ เช่น โรงงานปล่อยกากสารเคมี ทำให้ชาวบ้านได้รับสารพิษ จนเจ็บป่วย กรมธรรม์ไม่คุ้มครอง เพราะเป็นข้อยกเว้น

๖. ประกันภัยโจรกรรม

คุ้มครอง ความสูญเสียบริวารหรือเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สิน อันเนื่องจากการลักทรัพย์ มี ๓ แบบ

๑. การลักทรัพย์ที่ปรากฏร่องรอยชัดเจนเท่านั้น
๒. การลักทรัพย์ที่ปรากฏร่องรอยชัดเจนจากการชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์
๓. การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์

ทั้ง ๓ แบบคุ้มครองความเสียหายต่อตัวอาคารที่เก็บทรัพย์สินที่เอาประกันภัย

ตัวอย่าง คนร้ายใช้วัตถุระเบิดทำให้ประตูบ้านได้รับความเสียหายเพื่อขโมยทรัพย์สิน จะได้รับความคุ้มครองจากการลักทรัพย์ที่ปรากฏร่องรอยและการชิงทรัพย์ปล้นทรัพย์ดังข้อ ๒

๗. ประกันภัยสำหรับเงิน

- เงิน หมายถึง - ธนบัตร เหรียญกษาปณ์ที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
- เช็คที่ธนาคารรับรองการจ่ายเงิน
  - ธนาณัติเช็คไปรษณีย์

- คุ้มครอง**
- การถูกชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์
  - การสูญเงินจากสาเหตุใดก็ตามที่ไม่ได้ระบุยกเว้น
  - การสูญเงินจากสาเหตุใดก็ตามที่ไม่ได้ระบุยกเว้น และการถือโงกยักยกโดยพนักงานรับส่งเงินผู้รักษาทรัพย์ที่ค้นพบ ภายใน ๓ วันทำงานนับจากวันกระทำทั้งหมดนี้ คุ้มครองความเสียหายอันเกิดจากการพยายามกระทำการด้วย

ตัวอย่าง พนักงานรักษาเงินในบริษัทติดการพนัน จึงชักออกเงินบริษัทไป เจ้าของบริษัทควรซื้อประกันภัยแบบ ๓

๘. ประกันภัยกระจก (กระจกพิเศษที่ราคาสูง)

- คุ้มครอง**
- ภัยจากการติดตั้งกระจก
  - ภัยจากการชนส่ง
  - ภัยที่อาจเกิดขึ้น ในระหว่างการเก็บรักษา

กรมธรรม์ประกันภัยกระจกจะให้ความคุ้มครองเฉพาะความเสียหายต่อกระจก โดยมีข้อยกเว้นการรับผิดชอบซึ่งจะระบุไว้ในกรมธรรม์

๘. ประกันภัยเครื่องอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

คุ้มครอง ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ดังต่อไปนี้

- เครื่องคอมพิวเตอร์
- เครื่องเอกซเรย์ เครื่องฉายรังสี
- เครื่องโทรคมนาคม เช่น ไร้สาย
- เครื่องถ่ายภาพคัลลิดูม

๑๐. ประกันภัยภัยโฆษณา

คุ้มครอง

- ความสูญเสียหรือเสียหายต่อป้ายโฆษณา
- ความบาดเจ็บหรือเสียชีวิตของผู้สัญจรไปมา
- ความเสียหายต่อทรัพย์สินของผู้สัญจรไปมา

๑๑. ประกันภัยปลูสัตว์

มีประโยชน์ต่อเกษตรกร

คุ้มครอง ความเสียหายที่เกิดจากการตายของสัตว์ที่เอาประกันภัย โดยสาเหตุจาก

- การเจ็บป่วย
- อุบัติเหตุ
- ได้รับความเชื่อโรค

ตัวอย่าง การประกันภัยโคนม ให้ความ

คุ้มครอง

๑. การตายด้วยโรค หรือ จากอุบัติเหตุ
๒. ถูกจี้ หรือ ปลิ้น โดยบุกรุกมายังคอก ที่มีประกัน
๓. การสูญเสียสมรรถภาพ โดยสิ้นเชิง และถาวร จากการติดโรค หรือ อุบัติเหตุ

๑๒. ประกันภัยพืชผล

คุ้มครอง ความเสียหายที่เกิดกับพืชผลของเกษตรกรอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ

๑๓. ประกันภัยผู้โดยสารเรือโดยสารรับจ้าง

คุ้มครอง อุบัติเหตุ

- ขณะโดยสาร
- ขณะก้าวขึ้น-ลงจากเรือ

ตัวอย่าง ขณะขึ้นเรือรับจ้างที่ทำเรือเกิดตกน้ำได้รับบาดเจ็บ จะไม่ได้รับการชดเชย เพราะยังไม่ได้ลงเรือ

๑๔. ประกันภัยทดแทนแรงงาน

คุ้มครองแรงงาน - นายจ้างต้องจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้าง ซึ่งประสบอันตรายได้ รับความเจ็บป่วยจากการทำงาน

๑๕. ประกันภัยความซื่อสัตย์

คุ้มครอง นายจ้างต่อความสูญเสียทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการทุจริตของลูกจ้าง

๑๖. ประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายของผู้ประกอบวิชาชีพ

(แพทย์, ผู้สอบบัญชี, วิศวกร)

คุ้มครอง

- ความสูญเสียทางการเงินใดๆ ที่เกิดจากข้อผิดพลาดในการทำงานตามวิชาชีพ
- ความบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยต่อร่างกาย และเสียหายต่อทรัพย์สิน ซึ่งเกิดจากการดำเนินงานในวิชาชีพที่มีสาเหตุมาจากข้อผิดพลาดของผู้เอาประกันภัย ซึ่งได้ดำเนินการภายใต้ขอบเขตของการประกอบวิชาชีพของตน

๑๗. ประกันภัยความรับผิดเนื่องจากผลิตภัณฑ์

คุ้มครองผลิตภัณฑ์ ซึ่งหมายถึง สินค้าหรือเครื่องใช้ที่ผลิต หรือจำหน่าย หรือขาย โดยผู้เอาประกันภัย หรือผู้อื่น แต่ดำเนินการภายใต้ชื่อผู้เอาประกันภัย และหมายรวมถึงสถานะที่ผลิตภัณฑ์นั้นบรรจุอยู่

๑๘. ประกันภัยเครื่องจักร

คุ้มครอง อุบัติเหตุจากเครื่องจักร

- ขาดความชำนาญ ความสะเพร่าของผู้ควบคุม
- การหล่อใช้วัสดุที่มีคุณภาพไม่สมบูรณ์
- เครื่องจักรออกแบบผิดพลาด และเกิดขึ้นหลังจากการหมดระยะเวลาประกันภัย ซึ่งไม่อาจเรียกชื่อได้จากผู้ผลิต

๑๙. ประกันภัยคุ้มครองสิทธิการเช่า

คุ้มครอง การสูญเสียสิทธิการเช่า เนื่องจากเกิดอัคคีภัย ไฟฟ้า หรือ วินาศภัยที่ระบุในกรมธรรม์ เป็นเหตุให้สัญญาเช่าสิ้นสุด เพราะไม่สามารถใช้ประโยชน์สถานที่เช่าตามสัญญาได้

๒๐. ประกันภัยหม้อน้ำ

คุ้มครอง

- หม้อน้ำอัดความดัน
- ทรัพย์สินอื่นๆ ของผู้เอาประกันภัยที่อยู่บริเวณข้างเคียง
- ความบาดเจ็บหรือเสียชีวิต และทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ยกเว้นความเสียหายต่อหม้อน้ำ เนื่องจากไฟไหม้

๒๑. ประกันภัยการปฏิบัติงานตามสัญญา

คุ้มครอง

- งานก่อสร้างและวิศวกรรมโยธา
- งานติดตั้งเครื่องจักร
- ความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก

๒๒. ประกันภัยการเสียหายทุกชนิดของผู้รับเหมา

คุ้มครอง

- เครื่องมือและเครื่องจักรของผู้รับเหมาที่สามารถเอาประกันภัยได้
- ปันจัน
- เครื่องชุดเครื่องเจาะ
- เครื่องผสมปูน

๒๓. ประกันภัยงานติดตั้งเครื่องจักร

คุ้มครอง

- ความเสียหายต่อเครื่องจักรที่ทำการติดตั้ง
- ความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก

ประโยชน์ของการประกันวินาศภัย

๑. ช่วยคุ้มครองความเสียหายทางการเงินและทางเศรษฐกิจแก่ผู้เอาประกันภัย เช่น

๑.๑ ไม่ต้องนำเงินที่สะสมไว้ หรือไปกู้เงินเพื่อไปซื้อทรัพย์สินใหม่ หรือ เสียเงินค่าซ่อมแซม หรือสร้างใหม่ หรือมีต้องจ่ายเงินชดเชยความบาดเจ็บทางร่างกาย หรือเสียชีวิตของผู้ประสบภัยจากรถที่เอาประกันภัย

๑.๒ ธุรกิจไม่ต้องหยุดชะงัก ขาดรายได้เพราะค่าสินไหมที่ได้รับนำมาชดเชย นำมาเป็นค่าจ้าง ค่าแรงซึ่งต้องมีภาระจ่ายช่วยบรรเทาความเดือดร้อนไปได้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง

๒. เป็นรากฐานสำคัญของระบบสินเชื่อ

ในกรณีผู้เป็นเจ้าของกิจการ กู้เงินกับธนาคาร หรือกู้ซื้อบ้านอยู่อาศัย หรือกู้ซื้อรถยนต์ โดยเอาทรัพย์สิน บ้าน หรือรถยนต์ ค่าประกันนี้ เมื่อเกิดเสียหายกับทรัพย์สิน เช่น ไฟไหม้ เป็นต้น ธนาคารก็ไม่ต้องเดือดร้อน เพราะได้รับสินไหมจากบริษัทประกันภัยชดเชย เป็นต้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่า เมื่อมีการกู้เงิน ซื้อรถยนต์ ซื้อบ้าน ต้องทำประกันวินาศภัยทุกครั้ง

๓. ทำให้เกิดการลงทุนจากเงินที่ผู้เอาประกันภัยจ่าย

ส่วนหนึ่งของเบี้ยประกันภัยจะกลายเป็นการรวมเงินทุนให้กับบริษัทประกันภัย ซึ่งบริษัทประกันภัยจะนำเงินนี้ไปลงทุน เป็นการกระจายเงินทุน มีประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและเป็นประโยชน์ ต่อประเทศชาติต่อไป

การประกันชีวิต (Life Insurance)

**“ประกันชีวิต การออมที่เหนือกว่า
ผลตอบแทนคุ้มค่าที่มาพร้อมความคุ้มครอง”**

เป็นที่ยอมรับสำหรับทุกๆ คนแล้วว่า ความไม่แน่นอนในชีวิตย่อมเกิดขึ้นได้อยู่ตลอดเวลาไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีอายุเท่าใด มีอาชีพใด และมีฐานะมั่นคงเพียงใด หากต้องเสียชีวิตลงย่อมมีผลกระทบต่อผู้ที่อยู่ใกล้ชิดไม่มากก็น้อย ดังนั้น การทำประกันชีวิตจึงเท่ากับเป็นการสร้างหลักประกันให้กับผู้เอาประกันชีวิต ซึ่งหมายถึงตัวผู้เอาประกันชีวิตและหรือผู้อื่นที่ผู้เอาประกันชีวิตต้องการ ให้ได้รับประโยชน์จากการประกันชีวิตนั้น

การประกันชีวิต จึงหมายถึง การที่บุคคลหนึ่ง เรียกว่า **“ผู้เอาประกันภัย”** ได้จ่ายเงินจำนวนหนึ่งเรียกว่า **“เบี้ยประกันภัย”** แก่บริษัทประกันชีวิตตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่เรียกว่า **“กรมธรรม์ประกันชีวิต”** โดยอาจจ่ายเงินเป็นครั้งเดียวหรือจ่ายเป็นงวดก็ได้ ทั้งนี้เพื่อซื้อความคุ้มครองตามที่ระบุเป็นเงื่อนไขไว้ในกรมธรรม์ เช่น ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตภายในเวลาที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ บริษัทประกันภัยจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่ง เรียกว่า **“จำนวนเงินเอาประกันภัย”** ให้แก่ผู้รับประโยชน์ หรือหากผู้เอาประกันภัยมีอายุยืนยาวจนครบกำหนดตามที่ระบุไว้ บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย (แบบสะสมทรัพย์) ทั้งนี้เงื่อนไขความคุ้มครองจะมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับทางเลือกซื้อ ตามความเหมาะสมของผู้เอาประกันภัยเป็นหลัก เช่น แบบสะสมทรัพย์ แบบตลอดชีพ แบบชั่วระยะเวลาและแบบเงินได้ประจำ โดยผู้ที่ทำประกันจะต้องมีหลักในการพิจารณาเลือกซื้อ ๒ ประการ คือ

๑. แบบประกันชีวิตนั้นๆ ให้ความคุ้มครองและผลประโยชน์เหมาะสมกับความต้องการ
๒. เบี้ยประกันภัยที่จะต้องจ่าย ต้องเหมาะสมกับรายได้ ไม่สูงเกินความสามารถในการชำระเงินค่าเบี้ยประกัน เพราะจะต้องจ่ายเงินค่าเบี้ยประกันภัยอย่างต่อเนื่องตลอดไป มิเช่นนั้นจะมีผลให้กรมธรรม์ขาดผลบังคับ ต้องสิ้นสุดความคุ้มครองและสูญเสียผลประโยชน์อันพึงจะได้รับ

ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า การประกันชีวิตเป็นการซื้อความคุ้มครองรูปแบบหนึ่ง ที่ต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยอย่างสม่ำเสมอให้กับบริษัทประกันชีวิต โดยถือเป็นการถ่ายโอนภาระทางการเงิน ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหากเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันไปยังบริษัทประกันชีวิต และเมื่อสิ้นสุดสัญญา ผู้เอาประกันภัยจะได้รับเงินคืนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ด้วยในกรณีทำประกันแบบสะสมทรัพย์

รูปแบบการประกันชีวิต ตามหลักสากลทั่วไปสามารถแบ่งได้ ดังนี้ คือ

- ๓ ประเภท คือ สามัญ อุตสาหกรรม กลุ่ม
  - ๔ แบบ คือ ชั่วระยะเวลา ตลอดชีพ สะสมทรัพย์ เงินได้ประจำ
  - ๒ ชนิด คือ มีเงินปันผล ไม่มีเงินปันผล
- โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ประเภทของการประกันชีวิต

เป็นการแบ่งตามลักษณะของผู้ขอเอาประกันภัยเป็น ๓ ประเภท คือ

๑) **การประกันชีวิตประเภทสามัญ** เหมาะกับผู้ขอเอาประกันภัยที่มีฐานะปานกลางถึงฐานะร่ำรวย โดยคุ้มครองทุนประกันชีวิตตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป สูงสุดที่ล้านบาทก็ได้ ขึ้นอยู่กับฐานะของผู้ขอเอาประกันภัย การขอทำประกันภัยจะต้องทำการแถลงสุขภาพ หรือตรวจสุขภาพให้ผู้รับประกันพิจารณา ก่อน และผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายปี แต่สามารถผ่อนผันชำระเบี้ยประกันภัยเป็นงวดราย ๖ เดือน, ๑ เดือน หรือรายเดือนก็ได้

๒) การประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม เหมาะกับผู้เอาประกันภัยที่มีฐานะก่อนข้างยากจน โดยจะคุ้มครองทุนประกันชีวิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท การขอทำประกันชีวิตจะใช้วิธีการแถลงสุขภาพเพียงอย่างเดียว ถ้าสุขภาพไม่ดี ผู้รับประกันภัย หรือบริษัทก็จะปฏิเสธไม่รับประกันภัย ส่วนการชำระเบี้ยประกันภัย จะชำระเป็นรายเดือน

๓) การประกันชีวิตประเภทกลุ่ม เหมาะสำหรับสร้างสวัสดิการให้กับพนักงานที่ทำงานองค์กรเดียวกัน โดย ๑ กรมธรรม์จะคุ้มครองตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป เมื่อเกิดภัยเช่นการเสียชีวิตกับพนักงานหรือลูกจ้าง นายจ้างซึ่งเป็นผู้ถือกรมธรรม์จะเป็นผู้เรียกร้องสิทธิจากผู้รับประกันแทนพนักงาน หรือลูกจ้างที่ประสบภัย

๒. แบบของการประกันชีวิต

เป็นการแบ่งตามคุณลักษณะของความคุ้มครอง หรือผลประโยชน์ มี ๔ แบบคือ

๑) การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลาหรือแบบเฉพาะกาล เป็นแบบที่ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิตในระหว่างสัญญา มีผลบังคับเท่านั้น กรณีที่ผู้เอาประกันภัยอยู่ครบสัญญา จะไม่ได้รับเงินใดๆทั้งสิ้น เป็นแบบที่เบี้ยประกันชีวิตต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับแบบอื่นๆ ในจำนวนทุนประกันที่เท่าๆกัน

การประกันแบบนี้จะมีระยะเวลาของสัญญาที่แน่นอน เช่น ๑ ปี, ๕ ปี, ๑๐ ปี เป็นต้น เหมาะสำหรับผู้เอาประกันภัยที่ต้องการความคุ้มครองระยะสั้น หรือคุ้มครองภาระหนี้สินไม่ให้ ตกเป็นภาระของครอบครัวในกรณีผู้เอาประกันเสียชีวิต

ตัวอย่าง

เบี้ยประกัน ๕,๐๐๐ บาท : ปี $\longrightarrow$ ทุนประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐ ปี

จากตัวอย่างข้างต้น ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในระหว่าง ๑๐ ปีที่สัญญาผลบังคับ ผู้รับประโยชน์จะได้รับเงินทุนประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนครบสัญญา ๑๐ ปี ผู้เอาประกันภัยจะไม่ได้เงินใดๆ ทั้งสิ้น เพราะเบี้ยประกันที่จ่ายประมาณ ๕,๐๐๐ บาท ต่อปี จะถูกนำไปเฉลี่ยภัยทั้งหมด ไม่มีส่วนสะสม หรือเก็บออมใดๆ ทั้งสิ้น

๒) การประกันชีวิตแบบตลอดชีพ เป็นแบบที่เหมาะสมกับผู้ที่ต้องการความคุ้มครองระยะยาวหรือผู้คุ้มครองตลอดชีพ จึงเน้นความคุ้มครองมากกว่าการเก็บออม แต่ถ้าผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่ครบระยะเวลาที่กำหนด เช่น อายุ ๕๕ ปี (ซึ่งมีโอกาสน้อยมาก) ผู้เอาประกันภัยจะได้รับจำนวนเงินเอาประกัน

ตัวอย่าง

ทุนประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
อายุ ๕๕ ปี
เบี้ยประกัน ๒๐,๐๐๐ บาท : ปี (ชำระถึงอายุ ๖๐)

จากตัวอย่างข้างต้น ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตก่อนอายุครบ ๕๕ ปี ผู้รับประโยชน์จะได้รับเงินทุนประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนครบรอบปีกรมธรรม์ที่อายุ ๕๕ ปี ผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับเงินทุนประกันนั่นเอง การประกันแบบตลอดชีพนี้เหมาะที่จะทำเป็นเหมือนพินัยกรรมให้กับผู้รับประโยชน์ และถ้าผู้เอาประกันภัยประสงค์จะใช้เงินเอง ก็สามารถขอลดสัญญาเพื่อรับเงินในส่วนเก็บออมของตนได้

๓) **การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์** เป็นแบบที่เน้นทั้งความคุ้มครองและการออมทรัพย์ ในจำนวนที่เท่าๆกัน ในระยะเวลาที่แน่นอน เบี้ยประกันจะสูงที่สุดเมื่อเทียบกับแบบอื่นๆ ในจำนวนทุนประกันที่เท่ากัน เหมาะกับผู้ที่ต้องการเงินก้อนจำนวนหนึ่งที่แน่นอนในอนาคต ไม่ว่าจะเกิดภัยกับตนหรือไม่ก็ตาม เช่น ต้องการเงินก้อนเป็นหลักประกันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาให้กับบุตร เป็นต้น

ตัวอย่าง

เบี้ยประกัน ๕๐,๐๐๐ บาท: ปี

—————>

ทุนประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒๐ ปี

จากตัวอย่างข้างต้น ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตภายในระยะเวลาประกัน ๒๐ ปี ผู้รับประโยชน์จะได้รับเงินทุนประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าผู้เอาประกันมีชีวิตอยู่ครบสัญญา ๒๐ ปี ผู้เอาประกันภัยจะได้รับทุนประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั่นเอง การประกันแบบสะสมทรัพย์นี้เป็นที่นิยมมากในกลุ่มผู้เอาประกันที่มีฐานะต่ำถึงฐานะปานกลาง

๔) **การประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำหรือแบบบำนาญ** เป็นแบบที่ต่างจาก ๓ แบบข้างต้น เพราะไม่คุ้มครองภัยอายุสั้น แต่ให้ความคุ้มครองภัยอายุยืน โดยจะให้เงินได้ประจำแก่ผู้เอาประกันภัย เมื่อผู้เอาประกันภัยเกษียณอายุ โดยจ่ายให้เป็นงวดๆ ตามที่ตกลงกัน จนผู้เอาประกันเสียชีวิต

ตัวอย่าง

เริ่มส่งเบี้ยประกัน —————> อายุ ๖๐ ปี.....เสียชีวิต

รับเงินได้ประจำเป็นงวดๆ

จากตัวอย่าง ผู้เอาประกันภัยอาจชำระเบี้ยประกันในช่วงวัยทำงาน เมื่อผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนครบอายุ ๖๐ ปี หรือตามที่ตกลงกัน บริษัทประกันชีวิตก็จะเริ่มจ่ายเงินได้ประจำ เช่น ปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไปทุกปี จนกว่าผู้เอาประกันภัยจะเสียชีวิต จึงไม่ต้องกังวลว่าจะขาดรายได้ ในยามชรา

๓. ชนิดของการประกันชีวิต

เป็นการแบ่งตามการรับเงินปันผล มี ๒ ชนิด คือ

๑) **การประกันชีวิตชนิดไม่มีเงินปันผล** การประกันชีวิตชนิดนี้ เบี้ยประกันชีวิตจะต่ำกว่าชนิดที่มีเงินปันผล แต่ผู้เอาประกันภัยจะไม่ได้รับผลประโยชน์เพิ่มเติมจากผลกำไรในการดำเนินงานของบริษัทฯ จะได้เฉพาะจำนวนเงินเอาประกันภัยตามที่สัญญาระบุไว้เท่านั้น

๒) **การประกันชีวิตชนิดมีเงินปันผล** การประกันชีวิตชนิดนี้ เบี้ยประกันชีวิตจะสูงกว่าชนิดที่ไม่มีเงินปันผล เปรียบเหมือนผู้เอาประกันภัยนำเงินส่วนหนึ่งไปลงทุนกับบริษัทประกันชีวิต เมื่อบริษัทมีกำไรจากการดำเนินงาน ก็จะเฉลี่ยผลกำไรนั้นคืนให้กับผู้เอาประกันภัยในรูปแบบของเงินปันผล ซึ่งเงินปันผลดังกล่าวจะได้มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับผลกำไรในแต่ละปีของบริษัทฯ ผู้เอาประกันภัยอาจรับเงินปันผลเป็นเงินสด หรือฝากสะสมไว้กับบริษัท หรือนำเงินปันผล ไปซื้อหุ้นประกันชีวิตเพิ่มเติมให้คุ้มครองสูงขึ้นก็ได้

การประกันชีวิตทั้ง ๔ แบบที่กล่าวมา ยังมีผลประโยชน์ความคุ้มครองบางอย่างที่จะได้รับเพิ่มเติม ซึ่งหากผู้เอาประกันภัยต้องการความคุ้มครอง จะต้องซื้อสัญญาเพิ่มเติมควบไปกับการทำกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบต่างๆ ตามที่บริษัทฯ ระบุให้ซื้อควบได้ เมื่อผู้เอาประกันภัยซื้อสัญญาเพิ่มเติม บริษัทฯ จะทำเอกสารที่เป็นข้อสัญญาคุ้มครองนั้นๆ แนบท้ายกรมธรรม์

สัญญาเพิ่มเติม ให้ความคุ้มครองในรูปแบบต่างๆ มีอยู่มากมาย เช่น

สัญญาเพิ่มเติมค่ารักษาพยาบาล

เป็นสัญญาที่ให้ความคุ้มครอง กรณีรับการรักษาที่โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล ผู้เอาประกันภัยจะได้รับความคุ้มครองจากการรักษาพยาบาล หรือการทำศัลยกรรมอันเป็นผลจาก การเจ็บป่วย หรือการบาดเจ็บ

เบี้ยประกันภัย - จ่ายตามลักษณะค่าห้องพยาบาล เช่น วันละ ๘๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งจะคุ้มครองตามที่เลือกซื้อ

ข้อกำหนดที่จะซื้อความคุ้มครอง - อยู่ที่ทุนประกันว่าจะซื้อได้ในระดับใด ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ได้แก่

๑. ค่าห้อง ค่าอาหารประจำวัน
๒. ค่ารักษาพยาบาลอื่นๆ
๓. ค่าศัลยกรรม (สำหรับผู้ป่วยใน)
๔. ค่าศัลยกรรม ค่าผ่าตัดเล็กในขณะที่เป็นผู้ป่วยนอก
๕. ค่าห้องผ่าตัด
๖. ค่าวางยาสลบ
๗. ค่ารักษาพยาบาลฉุกเฉิน ในขณะที่เป็นผู้ป่วยนอก เนื่องจากอุบัติเหตุ
๘. ค่าวินิจฉัยโรคด้วยการฉายแสง ห้องทดลอง
๙. ค่าปรึกษาแพทย์

สัญญาเพิ่มเติมอุบัติเหตุ

อุบัติเหตุ คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมิได้เจตนา โดยทันทีทันใด โดยบังเอิญ ทำให้เกิดบาดเจ็บทางร่างกาย จะเป็นสัญญาที่คุ้มครองทั้งการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ เป็นสัญญาระยะสั้นๆ อายุสัญญา ๑ ปี ผู้เอาประกันภัยต่อสัญญาได้ทุกปี ชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายปี

สัญญาเพิ่มเติมผลประโยชน์มรณกรรม หรือการรักษาโรคร้ายแรงในโรงพยาบาล

เป็นสัญญาที่เพิ่มเติมการรักษาโรคมะเร็ง และโรคร้ายแรงอีก ๕ โรค เช่น โปลิโอ ดุจลมปอดโป่งพอง โรคกล้ามเนื้อเสื่อม การแข็งตัวของเนื้อเยื่อทั่วไป โรคตับแข็ง

- สัญญาเพิ่มเติมผลประโยชน์เนื่องจากโรคมะเร็งในสตรี
- สัญญาเพิ่มเติมโรคร้ายแรง
- สัญญาเพิ่มเติมผลประโยชน์ยกเว้นเบี้ยประกัน
- สัญญาเพิ่มเติม ผลประโยชน์ทุพพลภาพโดยสิ้นเชิงถาวร
- สัญญาเพิ่มเติมผลประโยชน์ผู้ชำระเบี้ยประกัน

สัญญาเพิ่มเติมผลประโยชน์ยังมีอีกมากมายให้เลือก ในกรณีทำประกันชีวิตกับบริษัทประกันชีวิตใด จะได้รับคำแนะนำชี้แนะจากตัวแทนของบริษัทนั้นเป็นอย่างดี

ประโยชน์ของการทำประกันชีวิต

๑. สร้างหลักประกันและความมั่นคงให้แก่ตนเองและครอบครัว

๑.๑ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในยามจำเป็น เช่น เป็นค่ารักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย และเป็นเบี่ยเลี้ยงชีพขณะทุพพลภาพ ไม่สามารถหารายได้มาจุนเจือตนเองและครอบครัวได้ การทำประกันชีวิตจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนได้บ้าง แม้จะไม่เพียงพอสำหรับใช้จ่ายได้ตลอดชีวิต แต่ก็ยังนับว่าเงินที่ได้รับจากการประกันชีวิตได้ช่วยแก้ปัญหาได้ในระยะหนึ่ง โดยไม่เป็นการสร้างภาระแก่ผู้อื่นมากนัก จึงเท่ากับเป็นการลดความเดือดร้อนแก่ตนเองและครอบครัว

๑.๒ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายยามชรา เป็นการเตรียมพร้อมที่จะมีรายได้เลี้ยงตนเองได้ โดยไม่เป็นการแก่ลูกหลาน

๑.๓ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว เป็นหลักประกันที่มั่นคงหากหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิตบุคคลในครอบครัวจะได้เงินจากการประกันชีวิตมาใช้แก้ปัญหาด้านการเงินในครอบครัว หรือเท่ากับเป็นมรดกให้ครอบครัวได้ใช้ประโยชน์ต่อไป เช่น เอาไปลงทุนเปิดกิจการเพื่อหารายได้ เป็นต้น

๑.๔ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตร หากบิดามารดาต้องเสียชีวิตไปก่อน หรือขาดรายได้อันมาจากทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง

๑.๕ เพื่อใช้หนี้ ให้แก่ เจ้าหนี้ ซึ่งอาจเป็นหนี้ของผู้เอาประกันเอง หรือของครอบครัว ก่อนหน้าที่ผู้เอาประกันเสียชีวิต

๑.๖ เพื่อช่วยให้คนในชาติรู้จักประหยัด ทำให้เกิดการออมทรัพย์อย่างมีวินัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้เอาประกันก็จะต้องจ่ายเงินชำระเบี้ยประกันชีวิต เป็นรายงวดตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ เพื่อให้ได้รับความคุ้มครอง และผลประโยชน์จากเงินปันผลตามกรมธรรม์นั้นครบถ้วน

๑.๗ หากผู้เอาประกันประสบปัญหาคับขันด้านการเงิน มีความจำเป็นต้องใช้เงินเป็นการด่วน ผู้เอาประกันก็สามารถกู้เงินจากบริษัทประกันชีวิตได้ทันที โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ทำให้เกิดสภาพคล่องแก่ตนเองและครอบครัวได้

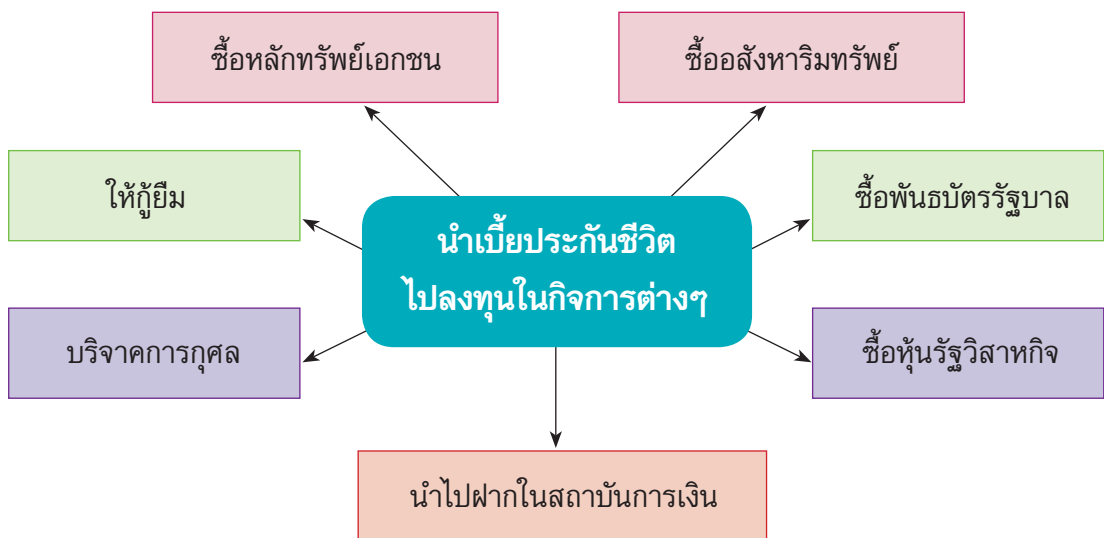
๑.๘ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้แก่ประชาชนและส่งเสริมการออมของภาคครัวเรือน ตลอดจนช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2551 ให้ปรับเพิ่มวงเงินการหักค่าลดหย่อนเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิต จากเดิมที่กำหนดไว้ที่ 50,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 100,000 บาท

๒. เป็นประโยชน์ต่อสังคม เพราะการทำประกันชีวิต เป็นการแบ่งเบาภาระรับผิดชอบของกรมประชาสัมพันธ์ไปได้อย่างมาก หากคนส่วนใหญ่รู้จักทำประกันชีวิต ก็จะรู้จักเก็บออมได้มากขึ้น หากพิจารณาจะไม่เป็นภาระต่อสังคม เพราะจะมีเงินจากบริษัทประกันชีวิตมอบให้ หรือในยามชราก็มีเงินได้ประจำไว้ใช้ หรือแม้ในยามเจ็บป่วยก็มีผู้จ่ายเงินรักษาให้ ดังนั้นหากคนส่วนใหญ่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำประกันชีวิต เราคงไม่เห็นคนพิการนั่งขอทาน โรงพยาบาลไม่มีคนไข้นอนคา คนชราคงไม่จำเป็นต้องไปอยู่บ้านพักคนชรา ฯลฯ

คนเหล่านี้จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และรัฐก็ไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณแผ่นดินมากเกินไปในภาวะดังกล่าวนี้

๓. เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจ เพราะการทำประกันชีวิต จะเป็นการคุ้มครองความเสียหายที่จะเกิดแก่ธุรกิจของผู้เอาประกันภัยไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ ๑). ผู้เอาประกันภัยกู้ยืมเงินมาลงทุนทำธุรกิจ หรือขยายกิจการ หากเสียชีวิตลง บริษัทประกันชีวิตจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้สินให้ ด้วยการเป็น ผู้ใช้หนี้ให้จากจำนวนเงินเอาประกันชีวิตหรือกรณีที่ ๒). เป็นการลดความเสี่ยงให้กับธุรกิจ ซึ่งผู้บริหารธุรกิจนั้นเกิดทุพพลภาพ เจ็บป่วยเรื้อรังหรือเสียชีวิตลง ทำให้ธุรกิจหยุดชะงัก ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องเกิดขึ้นหลายประการตามมา เช่น ทำให้ธุรกิจหยุดชะงักชั่วคราว หรือถาวรก็ตาม จะมีผลให้รายได้หยุดชะงักตามไปด้วย และยังมีผลต่อการหยุดการจ้างงาน ทำให้เกิดภาวะการว่างงานตามมา ดังนั้น การทำประกันชีวิต ผู้บริหารส่วนใหญ่จะทำทุนประกันชีวิตไว้สูง จะได้รับการชดเชยหรือให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เพื่อแก้ปัญหาธุรกิจที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้นๆ เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้ นอกจากนี้ บริษัทยังอาจจะทำประกันค่ารักษาพยาบาล หรือประกันอุบัติเหตุให้แก่พนักงานด้วยก็ได้ เพราะเมื่อพนักงานป่วย หรือได้รับอุบัติเหตุ บริษัทประกันชีวิต จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้ นับว่าเป็นประโยชน์ทั้งต่อพนักงานเองและต่อธุรกิจ

๔. เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เพราะเงินออมหรือเงินที่ผู้เอาประกันจ่ายเบี้ยประกันจะไปเป็นทุนทรัพย์ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศได้ โดยบริษัทประกันชีวิตจะนำเบี้ยประกันชีวิตไปลงทุนในกิจการต่างๆ เช่น ซื้อพันธบัตรรัฐบาล หุ้นรัฐวิสาหกิจ หลักทรัพย์เอกชน ให้กู้ยืม นำเงินฝากในสถาบันการเงิน ซื้ออสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ นับว่าเป็นการกระจายการลงทุน สนับสนุนการลงทุน ทำให้การจ้างงานเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจดีขึ้น และอีกส่วนหนึ่งของรายได้จากการดำเนินธุรกิจของบริษัทประกันชีวิต ยังนำไปบริจาคการกุศลได้อีกด้วย

ตัวอย่างการกระจายการลงทุนเพื่อทำให้เศรษฐกิจของประเทศชาติดีขึ้น

ความแตกต่างระหว่างการประกันวินาศภัยกับการประกันชีวิต

อย่างไรก็ตาม การประกันวินาศภัยและการประกันชีวิต มีความเหมือนในกรณีที่บริษัทประกัน จะชดใช้ความสูญเสียที่เกิดจากภัยให้แก่ “ผู้เอาประกันภัย” หรือผู้รับประโยชน์ โดยผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระ “เบี้ยประกันภัย”

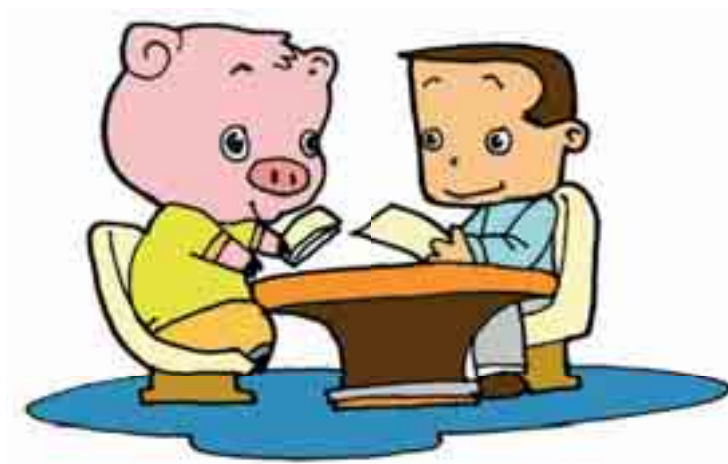
สำหรับความแตกต่างระหว่างการประกันวินาศภัยและการประกันชีวิต มีดังนี้

	การประกันวินาศภัย	การประกันชีวิต
๑. ภัยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น	อาจเกิดหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้และอาจเกิดเพียงบางส่วนก็ได้ เพียงแต่ไม่อาจทราบเวลาที่将会เกิดขึ้นได้	เป็นความเสียหายที่ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เพราะทุกคนต้องเสียชีวิต เพียงแต่ไม่อาจทราบเวลาที่将会เกิดขึ้นได้
๒. ขอบข่ายสัญญาประกันภัย	ประกันความสูญเสีย หรือความเสียหายของทรัพย์สิน เช่น รถยนต์ บ้าน ที่อยู่อาศัย สำนักงาน หรือโรงงาน ฯ	ประกันการสูญเสียชีวิต รวมไปถึงการสูญเสียอวัยวะและการสูญเสียรายได้ยามชรา
๓. เงื่อนไขในการจ่ายเงินเอาประกันภัย	บริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทน เมื่อเกิดภัยตามความเสียหายจริงที่เกิดขึ้น แต่ไม่เกินทุนประกันที่ทำไว้ซึ่งผู้เอาประกันภัยไม่อาจได้กำไรจากการทำประกันวินาศภัยได้ แต่จะได้รับการชดใช้ โดยวิธีเหล่านี้ ๑. เป็นตัวเงิน ๒. ช่อมแซม ๓. หาของแทน (เปลี่ยนให้) ๔. ทำให้กลับสู่สภาพเดิม ซึ่งผู้เอาประกันไม่อาจได้กำไรจากการทำประกันภัยได้ ดังได้กล่าวมาแล้ว	บริษัทจ่ายเงินจำนวนหนึ่ง (ทุนประกันชีวิต) ให้แก่ผู้เอาประกันจากการทรงชีพหรือมรณะของบุคคลหนึ่ง

	การประกันวินาศภัย	การประกันชีวิต
๔. โอกาสในการเรียกร้องค่าเสียหาย	บริษัทประกันวินาศภัยอาจเรียกค่าเสียหายจากบุคคลอื่นที่ เป็นผู้ก่อความเสียหายได้ หลังจากจ่ายค่าสินไหมทดแทนแล้ว	บริษัทประกันชีวิต ต้องจ่ายเงินให้ผู้เอาประกันภัย หรือทายาท โดยไม่อาจเรียกค่าชดเชยความเสียหายจากบุคคลอื่นได้
๕. ระยะเวลาที่เอาประกันภัย	มีระยะเวลาจำกัดสั้นๆ เพียงคราวละ ๑ ปี หากประสงค์จะเอาประกันต่อไป ก็จะต้องต่อสัญญาเป็นปีไป	ระยะเวลาที่เอาประกันภัย เป็นไปตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ อาจเป็น ๑๐ ปี ๒๐ ปี หรือตลอดชีพก็ได้
๖. การชำระเบี้ยประกันภัย	เบี้ยประกันวินาศภัยอาจเปลี่ยนแปลงได้ สัญญาจะเป็นปีต่อปี เบี้ยประกันจึงต้องเปลี่ยนแปลงตามข้อสัญญากรมธรรม์ หรือตามความเสี่ยงที่เปลี่ยนไป และเบี้ยประกันภัยอาจลดลงได้ในกรณีที่ไม่เกิดความเสียหาย	เบี้ยประกันชีวิตที่ต้องชำระในแต่ละปี จะเท่ากันตลอดระยะเวลาของสัญญา
๗. เงื่อนไขของการกำหนดเบี้ยประกันภัย	เบี้ยประกันวินาศภัย ขึ้นอยู่กับสภาพของทรัพย์สินที่เอาประกันและภัยที่รับเสี่ยง	เบี้ยประกันชีวิตที่ผู้เอาประกันภัยต้องจ่าย พิจารณาจากเพศ อายุ อาชีพ ระดับรายได้ สุขภาพ ทุนประกันของผู้เอาประกันภัย
๘. สิทธิในการนำมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	เบี้ยประกันวินาศภัยไม่สามารถนำมาหักค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้	เบี้ยประกันชีวิต สามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้คนละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อปี

การทำประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นการประกันวินาศภัย หรือการประกันชีวิต จึงเท่ากับเป็นการเตรียมการที่ดีที่จะทำให้มีหลักประกันความมั่นคง หากต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่จะเกิดขึ้นโดยไม่รู้ล่วงหน้าและแก้ไขไม่ทัน ด้วยเหตุนี้ การทำประกันภัยจึงเป็นการป้องกันล่วงหน้าโดยไม่ตั้งอยู่ในความประมาทเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมในการดำรงตน ไม่ตั้งอยู่ในความประมาทนี้ ตรงกับคำสอนในพระพุทธศาสนาอยู่หลายตอนด้วยกัน เช่น พุทธภาษิตที่ว่า **“ปมาโท มจฺจุโน ปทํ”** ซึ่งมีความหมายว่า ความประมาทเป็นหนทางแห่งความตาย และปัจฉิมโอวาทที่พระพุทธเจ้า ได้ทรงแสดงแก่สาวกทั้งหลายก่อนเสด็จสู่ปรินิพพานว่า **“สังขารทั้งหลายเป็นสิ่งที่ไม่มีเที่ยง ขอท่านทั้งหลายจงบำเพ็ญประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด”**

ปัจจัยที่มีผลต่อการพิจารณาทำประกันวินาศภัยและทำประกันชีวิต

เมื่อเราได้ศึกษาและได้ทราบแล้วว่า การประกันชีวิตเป็นการออมเงินที่ให้ความคุ้มครองชีวิตควบคู่ไปด้วย เป็นการออมที่เราสามารถรู้จำนวนเงินที่ต้องการในอนาคต เป็นหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงทั้งของตนเองและครอบครัว อีกทั้งมีส่วนช่วยให้ผู้เอาประกันภัย มีวินัยในการออม อัตราผลตอบแทนที่ได้รับมีความมั่นคงไม่ผันผวน เหมือนดอกเบี้ยที่ได้รับจากการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ หรือในกรณีประกันวินาศภัยก็เช่นกัน เมื่อเราทราบประโยชน์ที่ได้รับจาก การประกันวินาศภัย และเราตัดสินใจจะทำประกันภัย ก่อนทำประกันภัย เราจะต้องศึกษาข้อมูล ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในประโยชน์ที่จะได้รับมากที่สุด ได้แก่

๑. ความน่าเชื่อถือของบริษัทประกันภัยที่เราจะทำประกันด้วยว่าอยู่ในระดับใด ความน่าเชื่อถือนี้ ได้แก่ ความน่าเชื่อถือทางการเงิน ฐานะทางการเงิน ความสามารถในการปฏิบัติตามสัญญาผูกพันทางการเงิน ความสามารถในการจ่ายผลตอบแทนตามภาระผูกพันตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยในการที่ผู้เอาประกันภัยจะได้รับความคุ้มครอง

สำหรับข้อมูลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของบริษัทประกันภัย หาได้จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กระทรวงการคลัง สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัย สำนักประกันวินาศภัย หรือสถาบันจัดอันดับการเงิน Standard & Poor ซึ่งเป็นสถาบันที่ได้รับการยกย่องในฐานะผู้จัดอันดับความน่าเชื่อถือทางการเงินชั้นนำของโลก

๒. วัตถุประสงค์ที่ต้องการความคุ้มครอง ทุนประกันและความสามารถในการชำระเบี้ยประกันภัย

๒.๑) เลือกแบบของการประกันที่ให้ความคุ้มครอง และผลประโยชน์เหมาะสมกับความต้องการของเรา

๒.๒) เลือกทุนประกันและความสามารถในการชำระเบี้ยประกันได้
ทุกงวดตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์เพราะจะต้องเสีย
ค่าเบี้ยประกันภัยอย่างต่อเนื่อง ถ้าหากขาดการส่งเบี้ยประกันภัย
อาจมีผลให้กรมธรรม์นั้นขาดผลบังคับได้ ตลอดจนความคุ้มครอง
ตามกรมธรรม์ต้องสิ้นสุดลงทำให้ต้องสูญเสียผลประโยชน์ที่พึง
จะได้รับไปด้วย

๓. การเลือกบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของบริษัท โดยจะต้องพิจารณาจาก
คุณสมบัติสำคัญๆดังนี้

- ๓.๑) เป็นตัวแทนที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยจาก
สำนักงาน คปภ. กระทรวงการคลัง โดยสอบผ่านความรู้เกี่ยวกับ
การประกันภัยตามหลักสูตรและวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด
- ๓.๒) มีความสามารถในการวางแผน แนะนำทางการเงินให้กับเราได้ดี
ที่สุด เช่น เป็นผู้พิจารณาและแนะนำให้เราตัดสินใจว่าจะทำ
ประกันแบบใด ที่ทำให้เราได้รับประโยชน์มากที่สุดในวงเงินที่
เราสามารถชำระเบี้ยประกันได้โดยตลอด
- ๓.๓) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต สุขภาพ ให้บริการดี จึงควรเลือก
ตัวแทนที่อาจเป็นผู้ที่คุ้นเคย สนับสนุนกับตัวเรามาก่อน หรือเป็น
บุคคลที่น่าเชื่อถือ แนะนำมา เป็นต้น

การประกันภัยต่างจากการพนัน

แม้ว่าในปัจจุบันจะมีผู้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการประกันภัยมากขึ้น แต่ก็ยังปรากฏว่าผู้ที่ยังไม่เข้าใจในหลักการประกันภัย มักเข้าใจว่าการประกันภัยนั้นก็คือการพนันขั้นต่อ หรือการเสี่ยงโชคระหว่างผู้รับประกันภัยกับผู้เอาประกันภัยในภัยที่เอาประกันไว้ นั่นก็คือหากเกิดภัยขึ้นระหว่างที่สัญญายังมีผลบังคับอยู่ ผู้เอาประกันภัยก็ถือได้ว่าเป็นผู้ได้ เพราะมีบริษัทรับประกันภัย จ่ายค่าเสียหายแทนให้ ส่วนผู้รับประกันภัยก็จะอยู่ในฐานะเป็นผู้เสีย แต่ในทางกลับกัน ถ้าไม่มีภัยเกิดขึ้นผู้เอาประกันภัยก็จะเป็นผู้เสีย ซึ่งก็คือบริษัทประกันภัยจะเป็นผู้ที่ได้ เพราะบริษัทประกันภัย ได้รับเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัย โดยไม่ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากไม่มีความเสียหายใดๆเกิดขึ้นนั่นเอง แต่แท้ที่จริงการประกันภัยกับการพนันมีความเหมือนกันเพียงประการเดียว คือ ความเสี่ยง นอกจากนี้จะมีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยพิจารณาได้จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการประกันภัยและการพนัน ดังนี้

ความแตกต่างระหว่างการประกันภัยกับการพนัน

การประกันภัย	การพนัน
๑. ในการทำสัญญาประกันภัย ผู้ทำประกันภัยต้องมีส่วนได้ส่วนเสียในเหตุที่ทำประกันภัยนั้น	๑. ก่อนเล่นพนัน จะยังไม่ทราบว่า จะได้หรือเสีย ต่อเมื่อได้พนันขึ้นแล้ว จึงจะเกิดส่วนได้ส่วนเสีย ตามจำนวนเงินที่ได้พนันไว้

การประกันภัย	การพนัน
<p>๒. ผู้ทำประกันไม่สามารถคาดการณ์ หรือทำนายเกี่ยวกับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้ ไม่ว่าจะมากหรือน้อยเพียงใดก็ตาม และระหว่างการทำประกันภัย ความเสี่ยงภัยก็ยังคงมีอยู่ โดยที่ภัยหรือความเสียหายอาจจะเกิด หรือไม่เกิดก็ได้ และหากเกิดภัยก็จะได้รับการชดเชยจากบริษัทที่รับประกันภัย</p>	<p>๒. อาจคาดการณ์ หรือทำนายเกี่ยวกับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้ หากเล่นเสียจะมีผลให้ทั้งตนเองและครอบครัวเดือดร้อน</p>
<p>๓. สัญญาประกันภัยจะประกันในสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้น เช่น อัคคีภัย และเมื่อเกิดแล้วก็จะไม่เกิดประโยชน์แก่คู่สัญญาคือทั้งผู้เอาประกันกับผู้รับประกันแต่อย่างใด เพียงแต่เมื่อเกิดภัยหรือเกิดความเสียหายขึ้น ผู้ทำประกันภัยและครอบครัว จะได้รับความเดือดร้อนลดน้อยลง เพราะได้รับการชดเชยจากบริษัทที่รับประกันภัยนั้น</p>	<p>๓. การพนันจะมีทั้งผู้ได้รับประโยชน์และผู้เสียประโยชน์จากการเล่นนั้นควบคู่กันไป ผู้ที่เล่นพนันได้ก็คือผู้ได้กำไร ส่วนผู้ที่เล่นพนันเสียก็คือผู้ขาดทุนเพราะต้องสูญเสียเงินทองอีกทั้งอาจนำไปสู่ภาระการต้องเป็นหนี้สินอีกด้วยก็ได้</p>
<p>๔. ในการทำสัญญาประกันภัย คู่สัญญาต้องมี ความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ทั้งผู้เอาประกันที่รับประกันภัยเพื่อหวังความคุ้มครอง จะต้องให้ข้อมูล ที่เป็นจริง ส่วนผู้รับประกันก็ต้องปฏิบัติตามข้อตกลง โดยไม่เป็นการแสวงหากำไรจากผู้เอาประกัน โดยเมื่อเกิดความเสียหายขึ้น บริษัทประกันภัยจะจ่ายชดเชยให้เท่ากับความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่เอาประกันตามข้อตกลง ในสัญญาที่แท้จริงที่ถือหลักว่าจะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกำไร หรือผลประโยชน์ใดๆ แก่ฝ่ายใด</p>	<p>๔. ไม่มีหลักประกันใดที่จะรับรองได้ว่าในการพนันจะมีความสุจริต ซึ่งกันและกัน</p>

การประกันภัย	การพนัน
๕. ในการทำประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเงิน “เบี้ยประกันภัย” แก่ผู้รับทำประกันภัย โดยจ่ายทุกปีตลอดโครงการสำหรับการประกันชีวิต และจ่ายเป็นปีๆ สำหรับการประกันวินาศภัย	๕. เมื่อเริ่มเล่นพนัน ยังไม่มีการจ่ายเงิน จะต้องจ่ายที่ต่อเมื่อแพ้พนัน
๖. สัญญาประกันภัย มีผลบังคับตามกฎหมาย	๖. การพนันไม่ใช่สัญญา จึงไม่มีผลบังคับตามกฎหมาย และยังมีโทษทางอาญาอีกด้วย
๗. ผู้เอาประกันภัยมีความเสี่ยงอยู่แล้ว ไม่ว่าจะทำประกันภัยหรือไม่ก็ตาม แต่การประกันภัยจะชดเชยให้เมื่อเกิดความเสียหายนั้นขึ้น	๗. ความเสี่ยงของการพนันจะเกิดขึ้นเมื่อเล่นการพนัน ถ้าไม่เล่น ก็ไม่มีความเสี่ยง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การประกันภัยและการพนันจะมีความแตกต่างกันตรงที่ การประกันภัยจะต้องมีส่วนได้ส่วนเสีย (Insurable Interest) ในเหตุที่เอาประกันภัย ส่วนที่เหมือนกันก็คือ ความเสี่ยง ซึ่งขึ้นอยู่กับเหตุการณ์อันไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

“ส่วนได้ส่วนเสีย” ในการประกันภัยก็คือ การที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องมีกรรมสิทธิ์ สิทธิประโยชน์หรือความรับผิดชอบตามกฎหมายในเหตุที่เอาประกันภัย ในขณะที่ทำสัญญาประกันภัย ทั้งนี้เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๖๓ ซึ่งกล่าวว่า “อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้ส่วนเสียในเหตุที่ประกันไว้ในวันไซ้ร้ ท่านว่ายอมไม่ผูกพันคู่สัญญา แต่อย่างหนึ่งอย่างใด”

ประโยชน์ที่จะได้รับขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ และวงเงินที่ผู้เอาประกันภัย ทำไว้กับบริษัทประกันภัย

ส่วนการพนัน **“การได้เสีย”** ขึ้นอยู่กับโชคและกลวิธีในการเล่น โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับเงื่อนไขของสัญญาแต่อย่างใด

“ บริหารทรัพย์ดี มีพอเพียง ”

>> บริหารทรัพย์ดี มีพอเพียง

ปัญหาที่ประชาชนส่วนใหญ่ในปัจจุบันกำลังเผชิญอยู่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือ ปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งนี้เป็นเพราะความจำเป็นในการต้องแสวงหาเครื่องอุปโภคบริโภค อันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว ความต้องการให้ลูกหลานได้รับการศึกษา ความต้องการความสุขสบาย ฯลฯ คนเราจึงต้องทำงานโดยการประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ เพื่อจะได้นำไปใช้จ่ายสิ่งที่ต้องการ แต่เพราะมีการตระหนักถึงหลักความจริงของชีวิตที่ไม่แน่นอนในชีวิต จึงทำให้คนเราต้องรู้จักวางแผนการใช้จ่ายที่หามาได้ยามที่อยู่ในวัยทำงาน และมีความสามารถในการหารายได้ว่าจะวางแผนทางการเงินอย่างมีระบบได้อย่างไร

วรรณคดีทางพุทธศาสนาเรื่อง **“เวสสันดรชาดก”** ได้กล่าวถึงเรื่องการบริหารทรัพย์ไว้ตอนหนึ่งว่า เมื่อพระเวสสันดรทรงถูกเนรเทศไปจากเมืองสีวิ้นนั้น ก่อนจะเสด็จออกจากเมือง พระองค์ได้ทรงสอนพระนางมัทรี เพื่อให้อยู่ดูแลทรัพย์สินที่มีไว้ว่า ควรแบ่งใช้ทรัพย์สินให้เป็นประโยชน์ดังนี้

๑. ใช้หนี้เก่า หมายความว่า ใช้เลี้ยงดูบิดามารดาผู้มีพระคุณ
๒. ชำระหนี้ใหม่ หมายความว่า ใช้เลี้ยงดูอุปการะบุตรธิดา ซึ่งเป็นหน้าที่ของบิดามารดาต้องกระทำ
๓. ฟังดิน หมายความว่า การทำบุญ เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น
๔. ทิ้งเหว หมายความว่า การใช้จ่าย ในการดำรงชีวิตของตนเองในปัจจุบัน

ภาพจาก : www.watcherry.iirt.net

จะเห็นว่าไม่ว่าในยุคใดสมัยใด และไม่ว่าเวลาจะผ่านไปเนิ่นนานเพียงใด ความเป็นจริงก็คือ ทรัพย์สินนั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนการใช้จ่าย เพื่อให้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าและมีความมั่นคง ยั่งยืน ในสมัยพุทธกาล การวางแผนการใช้จ่ายเงินค่อนข้างเน้นไปที่การใช้เพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่นมากกว่าตนเอง และเมื่อไตร่ตรองถึงคำพูดที่ว่า **“ยิ่งให้ยิ่งได้”** ด้วยแล้ว อาจกล่าวได้ว่า การบริหารทรัพย์สินที่เน้นการให้ดังกล่าว อาจนำพาความสุขที่ **“ได้”** รับทางใจ และ **“ได้”** รับจากผู้ที่เราได้เอื้อเพื่อเกื้อกูลกลับมาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ถ้าคิดในแนวทางศาสนา เช่นนี้แล้ว เรากลับ **“ได้”** **“ไม่ใช่”** **“เสีย”** ด้วยซ้ำ

อย่างไรก็ตาม ในยุคปัจจุบันลักษณะชีวิตความเป็นอยู่ที่ค่อนข้างจะเป็นวัตถุนิยม ทำให้มีการวางแผนการใช้จ่ายที่ค่อนข้างจะเน้นไปที่การใช้จ่ายส่วนตัวทั้งในระยะสั้น ระยะยาว ตลอดจนการลงทุนเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางทรัพย์สินในภายหน้า แต่ก็ยังคำนึงถึงการบริจาค เพราะเรา ไม่สามารถอยู่ได้คนเดียวโดยไม่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

การวางแผนการใช้เงินในชีวิตประจำวันอย่างมีระบบ

การรู้จักวางแผนการใช้เงินอย่างมีระบบ ทั้งประโยชน์ในปัจจุบันและประโยชน์ในอนาคต จึงมีความจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงรายได้ที่ได้รับ กับรายจ่ายที่ต้องจ่ายด้านต่างๆ ในแต่ละเดือน เช่น ในเรื่องปัจจัย ๔ และอื่นๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าเล่าเรียน ค่าบันเทิง อุปกรณ์ของใช้จำเป็นต่างๆ ตลอดจนภาระที่ต้องผ่อนชำระเป็นรายเดือน ฯลฯ เงินส่วนที่เหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้ว ก็ถือได้ว่าเป็นส่วนของเงินออม ซึ่งการรู้จักออมอย่างสม่ำเสมอและอย่างมีวินัยจะสามารถวางแผนทางการเงินได้ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ และที่สำคัญที่สุดคือ เงินออมควรมีมากกว่าเงินในส่วนที่เป็นรายจ่าย ในปัจจุบันมีทางเลือกของการออมหลากหลายกว่าเดิม และ ผลตอบแทนก็ไม่ใช่แต่เพียงได้รับในรูปดอกเบี้ยเท่านั้น หากแต่ยังได้รับผลตอบแทนในรูปแบบอื่นอีกด้วย เพียงแต่ทางเลือกต่างๆ เหล่านั้นจะต้องถูกเลือกอย่างรอบคอบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันและอนาคตของตนเอง ไม่เป็นภาระแก่ลูกหลานและสังคมอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ข้างต้น จึงควรแบ่งเงินออกเป็น ๔ ส่วน คือ

๑. เงินฉุกเฉิน

เป็นส่วนของค่าใช้จ่ายที่เตรียมไว้เพื่อใช้ในเหตุการณ์ที่ไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้ เช่น การเจ็บไข้ได้ป่วย อุบัติเหตุ หรือภัยจากธรรมชาติ หากไม่มีเงินเก็บสำรองไว้ อาจทำให้เกิดความเดือดร้อนได้

๒. เงินลงทุน

เนื่องจากการลงทุนมีหลายรูปแบบ เมื่อเราวางแผนเงินส่วนหนึ่งเพื่อการลงทุน จึงต้องศึกษาจากภาวะเศรษฐกิจในขณะที่จะลงทุนอย่างใกล้ชิด เพราะการลงทุนเป็นการเสี่ยง คือได้ทั้งกำไรหรือขาดทุน ดังนั้น ในทางเลือกที่ได้รับผลตอบแทนสูง จะต้องมีความรอบคอบก่อนที่จะเลือก จึงจะทำให้ได้รับประโยชน์สูงสุด และเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด ตลอดจนมีความเสี่ยงน้อยที่สุด เลือกในรูปแบบที่มั่นคงที่สุด โดยทั่วไป นิยมลงทุนในหุ้นของบริษัท พันธบัตร ภาครัฐ เป็นต้น

๓. เงินออม

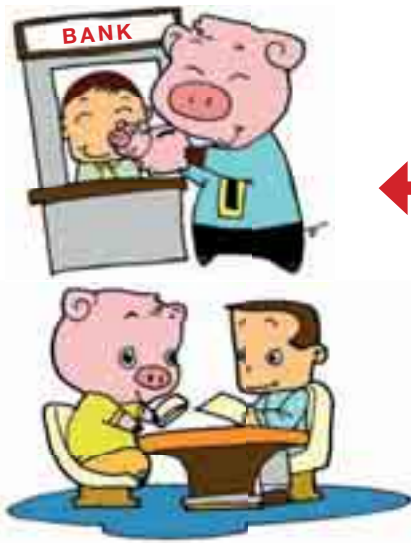
เป็นเงินที่เก็บสะสมไว้ อาจจะเก็บเป็นเงินก้อนใหญ่ หรือ เป็นเงินที่เก็บทีละเล็กทีละน้อย เป็นช่วงๆอย่างต่อเนื่อง เพื่อเอาไว้ใช้ยามเกษียณอายุ หรือยามที่ไม่มีรายได้ประจำ หรือเพื่อแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้โดยไม่มีโอกาสรู้ล่วงหน้า เช่น การเจ็บป่วยระยะยาวต้องใช้งเงินมาก จากอุบัติเหตุ ที่รุนแรง อายุยืนเกินควร ฯลฯ โดยการฝากเงินที่สถาบันการเงิน หรือการทำประกันชีวิต ที่สำคัญเราสามารถใช้จ่ายเงินออมที่มีอยู่ทำเงินให้งอกเงยได้ โดยมีหลายทางเลือกที่ต้องตัดสินใจ

๔. เงินบริจาค

เป็นเงินที่แบ่งให้แกบุคคลอื่น หรือองค์กรอื่นใดก็ตามที่เป็นประโยชน์ เพราะสังคมจะอยู่ได้ ก็ด้วยความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เช่น บริจาคเพื่อเกื้อหนุนพระศาสนา บริจาคการกุศลต่าง ๆ ที่ต้องการช่วยเหลือ ไม่ว่าจะดำเนินการโดยภาครัฐหรือเอกชน และสิ่งที่ดีว่าเป็นสิ่งจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างยิ่งก็คือ การเลี้ยงดูบุพการีอย่างสุดความสามารถ และช่วยเหลือญาติพี่น้องตามควร แก้อัฒภาพด้วย

๒. เงินออม

- ค่าใช้จ่ายยามที่ไม่มีรายได้ประจำ หรือแก้ปัญหาระยะยาว โดยการฝากเงินที่สถาบันการเงิน และการทำประกันชีวิต

๑. เงินดำรงชีพ และเงินฉุกเฉิน

- ค่าใช้จ่ายประจำเดือน
- ค่ารักษาพยาบาล
- ค่าทำประกันวินาศภัย / ประกันชีวิต

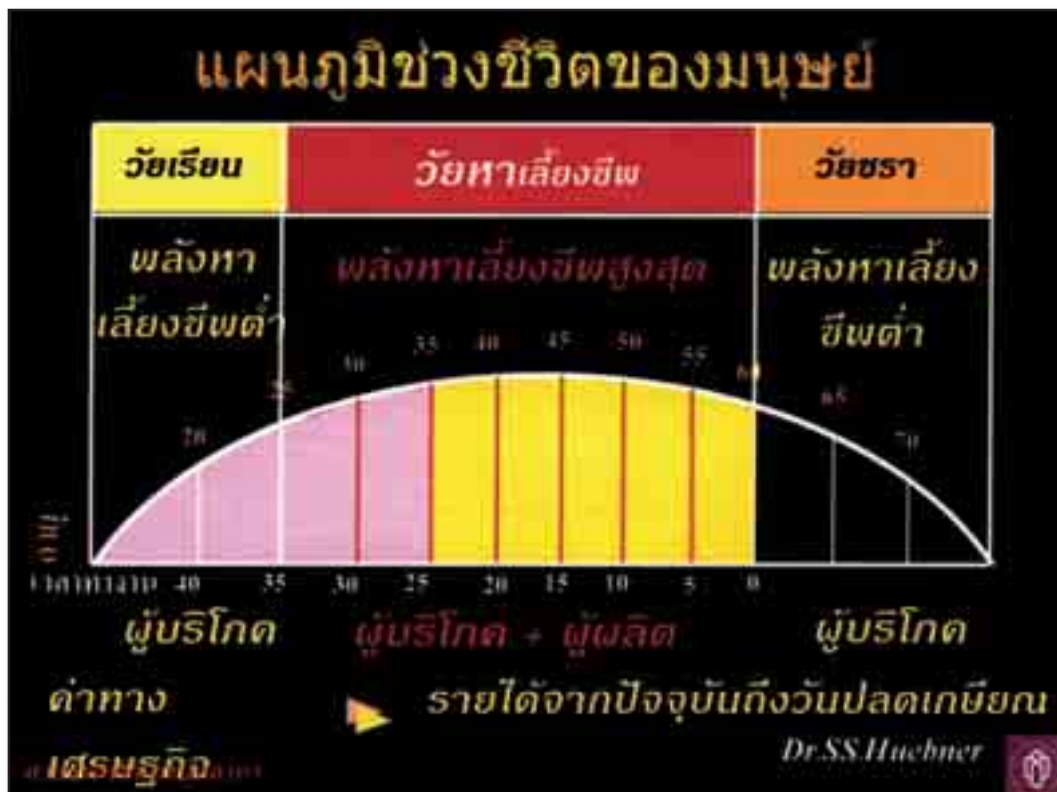
๓. เงินลงทุน

- ลงทุนในธุรกิจ
- ลงทุนในกองทุนรวม
- ซื้อทอง
- ซื้อพันธบัตรรัฐบาล
- ซื้อที่ดิน ฯลฯ

๔. เงินบริจาค

- เลี้ยงดูบุญพาวรี
- เกื้อหนุนพระศาสนา
- ช่วยเหลือเพื่อการกุศล

จากแผนภูมิแสดงช่วงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งนำเสนอโดย Dr.S.S.Huebner University of Pennsylvania ผู้เขียนหนังสือ Economic Basics of Life Insurance ปี ค.ศ.๑๙๕๗ แสดงให้เห็นคร่าวๆ ถึงความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุของมนุษย์กับอายุการทำงาน จะเห็นได้ว่าช่วงชีวิตของมนุษย์จะแบ่งออกเป็น ๓ ช่วง คือ

๑. ช่วงวัยเด็กหรือวัยพึ่งพา

เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง ๒๕ ปี จะอยู่ในฐานะเป็นผู้บริโภค พลังหาเลี้ยงชีพต่ำ เพราะกำลังอยู่ในวัยของการศึกษาเล่าเรียน ต้องพึ่งพาบิดามารดาสำหรับค่าใช้จ่ายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา ค่าอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ค่าอุปกรณ์การเรียน ฯลฯ ซึ่งกว่าจะเริ่มทำงาน มีรายได้จากการประกอบอาชีพก็ต่อเมื่ออายุ ๒๐ - ๒๕ ปี

๒. ช่วงวัยทำงานหรือวัยหาเลี้ยงชีพ

ได้ชื่อว่าอยู่ในวัยที่มีพลังหาเลี้ยงชีพสูงสุด และอยู่ในฐานะทั้งเป็นผู้บริโภคและผู้ผลิต เพราะเริ่มประกอบอาชีพได้ตั้งแต่อายุ ๒๐ - ๒๕ ปี จนถึงอายุ ๖๐ ปี จึงมีช่วงระยะเวลาทำงานหาเลี้ยงชีพได้นานที่สุด คือ ๓๕ - ๔๐ ปี เป็นวัยที่มีความสามารถในการหารายได้สูง เพื่อเลี้ยงตนเอง ครอบครัว และสร้างหลักฐานที่มั่นคง ช่วงนี้จึงเป็นช่วงที่เหมาะสมที่สุดในการทำการออมและลงทุนเพื่อประโยชน์ในวันข้างหน้า เมื่อไม่สามารถประกอบอาชีพมีรายได้มากเท่าเดิม หรือไม่สามารถประกอบอาชีพมีรายได้อีกต่อไป

อย่างไรก็ดี มีข้อควรตั้งข้อสังเกตได้ว่า หากคนในปัจจุบันจะออมเงินในช่วงวัยทำงาน เพื่อให้พอใช้ในวัยเกษียณหรือวัยชรา จะต้องทำการออมให้มากกว่าคนรุ่นก่อน ด้วยเหตุผลหลายประการ เป็นต้นว่า

๑). วัยที่เริ่มทำงานเป็นส่วนใหญ่มักจะช้ากว่าคนวัยก่อน เพราะใช้เวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนนานกว่า เช่นเริ่มต้นทำงานด้วยวัย ๒๕ - ๒๗ ปี แทนที่จะเริ่มต้นด้วยวัย ๑๘ - ๒๐ ปี หากทำงานจนเกษียณ คนรุ่นนี้จะต้องทำงานด้วยจำนวนปีที่น้อยกว่าเดิม

๒). มีภาระในการใช้จ่ายเงินเพื่อการศึกษาของลูกแต่ละคนมากกว่าเดิม หากมีรายได้น้อย การออมจะเกิดขึ้นไม่ได้เลย

๓). การเลิกทำงานเร็วขึ้นคือก่อนอายุ ๖๐ ปี ทำให้ช่วงระยะเวลาในการหารายได้สั้นลงกว่าเดิม อาจจะเป็นเพราะหลายสาเหตุ เช่น สถานการณ์ของหน่วยงานไม่เอื้ออำนวยนโยบายของบริษัท หรืออยากใช้ชีวิตด้านอื่นมากกว่า

นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตเพิ่มเติมอีกว่า ช่วงอายุที่เพิ่งเรียนจบและเริ่มทำงาน มักนิยมนำเงินออมมาซื้อทรัพย์สินเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น รถยนต์ ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ ฯลฯ เพราะเงินออมส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้เป็นเงินผ่อนชำระสินค้าและบริการ ทำให้ไม่สามารถมีเงินเหลือไปลงทุนให้ได้เงินเพิ่มขึ้นมาเพื่อใช้ประโยชน์ในอนาคตได้

๓. ช่วงวัยชราหรือวัยเกษียณ วัยนี้ได้แก่ บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป อาจถึง ๖๕ ปี หรือ ๗๐ ปี เป็นวัยที่มีพลังหาเลี้ยงชีพต่ำหรือไม่มีรายได้ประจำ อาจจะมีทรัพย์สินที่หาไว้ก่อนเกษียณอยู่บ้าง กล่าวได้ว่าอยู่ในฐานะเป็นผู้บริโภคมากกว่าเป็นผู้ผลิต เป็นวัยที่รายจ่ายอาจสูงขึ้นด้วยโรคภัยไข้เจ็บที่มักเกิดกับคนวัยนี้ จึงเห็นได้ว่า หากไม่อยู่ในความปรารถนาได้เตรียมตัวพร้อมสำหรับความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้น ก็จะสามารถดำเนินชีวิตได้สุขสบายตามควรกับอัตราภาพ เพียงแต่ในกรณีดังกล่าว มีข้อคิดว่าผู้ชราที่สร้างหลักฐานให้ตนเองได้เป็นที่พึ่งของลูกหลานได้ทั้งด้านกำลังทรัพย์ ให้ความรู้ ให้ข้อคิด ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อลูกหลานและผู้ด้อยอาวุโสกว่า จึงเป็นผู้ชราที่มีค่า แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้ชราที่สร้างหลักฐานให้ตนเองไม่ได้ ก็จะกลายเป็นภาระของลูกหลานและสังคมต่อไป

>> การออมกับการลงทุน

เนื่องจากการออมเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของรากฐานทางการเงินที่ดีของชีวิต ปัญหาจึงอยู่ที่การพิจารณาและสรุปให้ได้ว่า การออมวิธีใดจึงจะได้ผลดีที่สุด คือ การได้รับประโยชน์สูงสุดจากการออมนั้น การออมจึงไม่ใช่เพียงการเก็บเงินเพื่อให้มีเงินพอใช้ในวัยชราที่ไม่ได้มีรายได้จากการทำงานประจำแล้ว ยังจำเป็นต้องคิดหาวิธีทำให้เงินงอกเงยให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถมีเงินใช้ในวัยชราได้เพียงพอ โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นด้านการเงิน หากแต่สามารถพึ่งตนเองได้อย่างสบาย โดยทั่วไปมักนิยมออมเงินโดยการฝากเงินในสถาบันการเงินประเภทธนาคาร ทำให้เกิดรายได้จากดอกเบี้ย ซึ่งเมื่อไม่ได้ถอนดอกเบี้ยออกมาใช้ ดอกเบี้ยก็จะทำให้เงินต้นงอกเงยเพิ่มขึ้นจากดอกเบี้ยทบต้น และนอกเหนือจากการออมโดยการฝากเงินกับธนาคารแล้ว เรายังสามารถให้รายได้ของเราเพิ่มพูนขึ้นมาได้ จากการนำเงินออมไปลงทุนได้ในหลายๆทาง จากการซื้อหุ้นกู้ของบริษัทต่างๆ การซื้อหุ้นของบริษัทต่างๆในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อพันธบัตรรัฐบาล และการซื้อพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ ฯลฯ ซึ่งการลงทุนทุกชนิดมีโอกาสสร้างรายได้ให้งอกเงยเพิ่มขึ้นในรูปดอกเบี้ยเงินปันผล เงินกำไรจากมูลค่าหุ้นที่เพิ่มขึ้น กำไรจากการขายหุ้น

ดังนั้น การออมเพื่อการนำไปลงทุน ก็ถือได้ว่าเป็นการเสี่ยงได้เช่นกัน จึงต้องศึกษาแนวทางถึงสิ่งที่จะลงทุน โดยติดตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างรอบคอบ มีการศึกษาและรอบรู้เกี่ยวกับข้อมูลเพียงพอก่อนการตัดสินใจลงทุน เพื่อผลที่ได้รับจะได้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

อย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุนจะต้องเข้าใจด้วยว่า การลงทุนใดๆก็ตาม ย่อมมีความเสี่ยงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย นั่นก็คือ การลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูง ความเสี่ยงย่อมสูงตามไปด้วย ส่วนความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์จะมาน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับหลักทรัพย์ที่เลือกลงทุน และปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องอีกหลายประการ

การลงทุน (Investment)

ในความหมายทั่วไปที่เข้าใจได้ง่ายๆ การลงทุน หมายถึง การนำเงินออมที่มีอยู่ไปลงทุน เพื่อให้เกิดผลตอบแทนที่มากกว่า หรือเพื่อทำให้เงินที่ออมนั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น โดยที่เงินลงทุนนี้อาจจะออกมาในรูปแบบทรัพย์สินแบบต่างๆ ที่ถือครองได้ จับต้องได้ เช่น ทองคำ เพชร ที่ดิน อาคาร อสังหาริมทรัพย์อื่นๆ และทรัพย์สินทางการเงินต่างๆ ซึ่งดีกว่าการเก็บเงินไว้กับตัวโดยไม่ได้ทำให้มูลค่าเพิ่มขึ้น เช่น ทรัพย์สินทางการเงิน ได้แก่ เงินฝากในสถาบันการเงิน อาจเป็นธนาคาร หรือ สหกรณ์ออมทรัพย์ กรมธรรม์ประกันชีวิต และรวมถึงหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ เช่น หุ้นกู้ หุ้นทุนในกองทุนต่างๆ พันธบัตร เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการลงทุน

๑. ต้องการเพิ่มค่าของเงินทุน เพื่อให้มีเงินมากขึ้น
๒. ทำให้มีรายได้ประจำมากขึ้นในรูปแบบของเงินปันผล ดอกเบี้ย กำไรจากการลงทุน
๓. ปกป้องเงินทุน เพื่อมิให้เงินทุนที่มีอยู่หมดไปหรือน้อยลง
๔. ผลตอบแทนรวม หมายถึงรายได้ที่จะได้รับทั้งสิ้นรวมทั้งดอกเบี้ย เงินปันผล ส่วนเกินของกำไร ส่วนเกินทุนที่มากกว่าการขาดทุนในส่วนทุน หรือสิทธิที่จะซื้อหลักทรัพย์ในคราวต่อไป

เนื่องจากการลงทุน ถือได้ว่าเป็นการเสี่ยงได้เช่นกัน ดังนั้นก่อนตัดสินใจลงทุน จะต้องมีการพิจารณาให้รอบคอบเพื่อให้การลงทุนนั้นเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ดังนี้

- ๑). รู้จักศึกษาแนวทางและวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลที่ดินจะเลือกลงทุน โดยติดตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างรอบคอบ
- ๒). รู้จักใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจของตนเองอย่างรอบคอบ มากกว่าการทำตามการโน้มน้าวชักจูงจากผู้อื่น เพราะผู้ที่ต้องรับผิดชอบผลของการตัดสินใจคือตนเอง

๓). เงินที่จะนำมาลงทุน ไม่ควรนำเงินส่วนที่อาจจำเป็นต้องใช้ในอนาคตอันใกล้ หรือเป็นเงินที่กู้มาเพื่อนำมาลงทุน แต่ควรเป็นเงินที่กันไว้หรือแยกส่วนจากเงินก้อนอื่น เพื่อประโยชน์ในการลงทุนมากกว่า

นอกจากรู้จักหลักในการพิจารณาก่อนการลงทุนดังได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นอีกหลายประการที่ผู้ลงทุนจะต้องนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจอีก คือ

๑). สภาพคล่อง ได้แก่

- การจัดสรรเงินในสัดส่วนที่เหมาะสม
- ระยะเวลาที่เหมาะสม
- ผลตอบแทนจากการลงทุน
- การแบกรับผลการขาดทุน

๒). ภาวะภาษี ได้แก่ ภาษีที่จะต้องชำระมากขึ้น เพราะรายได้มากขึ้น

๓). การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการลงทุนตลอดเวลา เพราะถ้าเราติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจที่เกี่ยวกับการลงทุน จะเห็นว่ามีผันผวนไปตามภาวะเศรษฐกิจและการเมืองเสมอ

แนวคิดในการลงทุน

๑. มีจุดมุ่งหวังในผลตอบแทน
๒. ความเสี่ยงกับการลงทุนที่ยอมรับได้
๓. เป้าหมายของการลงทุน
๔. ข้อจำกัดในการลงทุน

ความเสี่ยงในการลงทุน หมายถึง โอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริง จะแตกต่างจากผลตอบแทนที่คาดหวัง

ความสัมพันธ์ของความเสี่ยงและผลตอบแทน ก็คือ ความเสี่ยงสูง ผลตอบแทนก็สูง หากความเสี่ยงต่ำ ผลตอบแทนก็ต่ำ

ความมั่งหวัง และการคาดคะเนในผลตอบแทน จากการวิเคราะห์แบบ Demographic

๑. ระยะสะสม - มีรายได้น้อย รายจ่ายมาก มักจะลงทุนแบบความเสี่ยงสูง (วัยเริ่มทำงาน) เพื่อผลตอบแทนสูง
๒. ระยะมั่นคง - รายได้มากกว่ารายจ่าย มักลงทุนแบบเสี่ยงน้อยลง เน้นความมั่นคง (วัยช่วงกลาง - ช่วงปลายชีวิต)
๓. ระยะใช้จ่าย - ไม่มีรายได้จากการทำงาน หากมีรายได้จากทรัพย์สินเดิม มักลงทุนแบบ (วัยเกษียณ) เสี่ยงน้อยลงไปอีก
๔. ระยะอุทิศ - มีทรัพย์สินมากเกินไปที่จะใช้หมด จึงมีเหลือให้ทายาทหรือผู้อื่น มักลงทุน (วัยช่วงปลายชีวิต) แบบเสี่ยงต่ำสุด

การลงทุนที่ให้ผลตอบแทนแน่นอน

หมายถึง การลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนสม่ำเสมอและแน่นอน ในระยะเวลาที่กำหนด เช่น การฝากเงินกับสถาบันการเงิน การลงทุนในพันธบัตรวิสาหกิจ การลงทุนในตราสารการเงินประเภทหุ้นกู้ ฯลฯ ผู้ลงทุนจะอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของ ซึ่งจะได้รับผลตอบแทนเป็นงวดๆอย่างสม่ำเสมอ และจ่ายเงินคืนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่เป็นไปตามนี้ เจ้าหนี้หรือผู้ถือหลักทรัพย์ย่อมมีสิทธิฟ้องร้องได้

มีการแบ่งประเภทตามระยะเวลาของการลงทุนออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. การลงทุนที่ให้ผลตอบแทนแน่นอนในระยะสั้น

หมายถึง การลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนและเงินลงทุนคืนมาภายในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานนักโดยทั่วไป ได้แก่ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี การลงทุนที่ได้ผลตอบแทนแน่นอน ในระยะสั้นที่ได้รับความนิยมมาก ได้แก่ การฝากเงินธนาคารมากกว่าการซื้อบัตรเงินฝาก และ ตั๋วเงินคลัง

๒. การลงทุนที่ให้ผลตอบแทนแน่นอนในระยะยาว

ผู้ลงทุนจะต้องลงทุนซื้อตราสารการเงินในตลาดทุน ซึ่งเป็นตราสารที่มีระยะเวลาครบกำหนดได้ถ่องนมากกว่า ๑ ปีขึ้นไป ตราสารในตลาดทุนที่ให้ผลตอบแทนแน่นอนในระยะยาว ซึ่งมีทั้งที่เป็นตราสารภาครัฐ เช่น พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรของกระทรวง และตราสารภาคเอกชน เช่น หุ้นกู้ และหุ้นบุริมสิทธิ

ก่อนตัดสินใจลงทุน จะต้องมีการพิจารณาให้รอบคอบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

๑. รู้จักติดตามและวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลที่จะเลือกลงทุน
๒. รู้จักใช้วิจรณ์ญาของตนเองอย่างรอบคอบมากกว่าการทำตามการโน้มน้าวชักจูงจากผู้อื่น เพราะผู้ที่ต้องรับผิดชอบผลของการตัดสินใจคือ ตนเอง
๓. เงินที่จะนำมาลงทุน ไม่ควรนำเงินส่วนที่อาจจำเป็นต้องใช้ในอนาคตันใกล้ หรือ กู้เงินมาเพื่อนำมาลงทุน แต่ควรใช้เงินที่กันไว้หรือแยกส่วนจากเงินก้อนอื่นเพื่อประโยชน์ในการลงทุน

ทางเลือกในการลงทุน

มีหลายหนทาง เช่น

๑. การลงทุนโดยฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน

ที่รับฝากเงิน ไม่ว่าจะเป็นธนาคารพาณิชย์ สหกรณ์ออมทรัพย์ บริษัทเงินทุน โดยผู้ฝากเงินจะได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน นอกจากธนาคารแล้ว บริษัทเงินทุนก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ที่ผู้ฝาก ก็จะได้รับดอกเบี้ยเช่นกัน เพียงแต่การฝากเงินกับบริษัทเงินทุนจะเป็นไปในรูปของตัวสัญญาใช้เงิน ไม่ใช่เป็นสมุดคู่ฝากเช่นเดียวกับฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ ผู้ฝากจึงต้องพิจารณาถึงความเสี่ยงและผลตอบแทนที่จะได้รับ เพราะหากฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ แม้จะได้ดอกเบี้ยต่ำกว่าบริษัทเงินทุนแต่ก็มีความเสี่ยงต่ำกว่าบริษัทเงินทุน ข้อดีที่ควรกล่าวถึงก็คือ เป็นการลงทุนที่มีสภาพคล่อง ถอนเมื่อใดก็ได้ เพียงแต่จะได้รับดอกเบี้ยตามสิทธิที่ควรได้รับหรือไม่

ดังนั้น จะเลือกฝากเงินแบบใดก็ต้องพิจารณาเงื่อนไขต่างๆ อย่างรอบคอบ และถ้าฝากกับสหกรณ์ออมทรัพย์ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่เปิดโอกาสให้พนักงานของบางองค์กรได้รับสิทธิฝาก เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการทหารบก ฯลฯ ซึ่งนอกจากสมาชิกจะได้รับดอกเบี้ยแล้วยังได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลอีกด้วย นอกจากนี้ การทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ

ข้อเปรียบเทียบบัญชีเงินฝากประเภทต่างๆ ของธนาคาร

๑. เงินฝากประจำ

เป็นเงินฝากที่ผู้ฝากไม่มีความจำเป็นต้องใช้เงินในช่วงเวลาที่กำหนดในเงินฝาก เช่น ระยะเวลา ๓ เดือน ๖ เดือน หรือ ๑๒ เดือน โดยเงินฝากประเภทนี้จะได้รับดอกเบี้ยเงินฝากในอัตราที่สูงกว่าการฝากประเภทอื่นในอัตราที่ต่างๆกัน ยิ่งฝากนานก็จะยิ่งได้ดอกเบี้ยมาก (ฝาก ๑๒ เดือน อัตราดอกเบี้ยย่อมสูงกว่าฝาก ๖ เดือน และ ๓ เดือนตามลำดับ) ดังนั้น การฝากเงินประเภทนี้ จึงเท่ากับเป็นการบังคับตัวเองไม่ให้ถอนเงินก่อนกำหนด เพราะหากถอนออกมาก่อนครบกำหนด ก็จะเสียดอกเบี้ยที่ควรจะได้ (การครบกำหนดจะนับตั้งแต่วันเปิดบัญชี)

เหตุที่เงินฝากประจำมีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าเงินฝากประเภทอื่น เพราะการกำหนดเวลาแน่นอนนั้นธนาคารจะนำเงินฝากนั้น ไปหาผลประโยชน์ได้สะดวกกว่าเงินฝากประเภทอื่น ในกรณีที่ผู้ฝากขอถอนเงินก่อนที่เงินฝากนั้นจะถึงกำหนดตามที่ตกลงทำสัญญาไว้กับธนาคารเมื่อแรกฝาก ธนาคารจะหักดอกเบี้ยลงจากที่ได้ตกลงไว้แต่เดิม หรือไม่ให้ดอกเบี้ยเลยก็ได้ เช่นในกรณีที่เพิ่งลงบัญชีฝาก และอีกนานกว่าจะครบกำหนด

๒. เงินฝากออมทรัพย์

เป็นเงินฝากที่สนับสนุนการออมของผู้ออมรายย่อย ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้เงินอยู่เรื่อยๆ ผู้ออมอาจนำเงินฝากธนาคารไว้ แม้จะเป็นเงินจำนวนเล็กน้อยก็ได้ เพราะธนาคารไม่ได้กำหนดเงินฝากขั้นต่ำที่จะรับฝากในแต่ละครั้ง อีกทั้งไม่มีกำหนดเวลาของการรับฝากเหมือนกับเงินฝากประจำ สำหรับดอกเบี้ยของเงินฝากออมทรัพย์ จะมีอัตราต่ำกว่าเงินฝากประจำและคิดดอกเบี้ยให้ทุกวัน แต่จะลงบัญชีทุกครึ่งปี หรือทุกครั้งที่นำบัญชีไปให้ธนาคารปรับยอดให้ ก็ให้ความสะดวกในการฝากและการถอนเงินมากกว่า ฝากประจำ โดยไม่ต้องไปฝากและถอนที่ธนาคารที่ตนได้นำฝากตั้งแต่แรก หากแต่ทำการได้ที่สาขาของธนาคารนั้น และเพื่อความสะดวกในการถอนเงินมากยิ่งขึ้นก็คือ เมื่อเปิดบัญชีออมทรัพย์ ทางธนาคาร จะให้ผู้เปิดบัญชีทำบัตร ATM หรือบัตรถอนเงินด่วนได้ ซึ่งไม่เพียงแต่มีความสะดวกในการถอนเงินที่ ตู้ ATM ที่ตรงกับธนาคารที่ตนมีบัญชีเงินฝากเท่านั้น แต่สามารถใช้บัตร ATM ของธนาคารอื่นได้เช่นกัน

๓. เงินฝากกระแสรายวัน

เป็นเงินฝากที่ผู้ฝากเปิดบัญชีเพื่อจะโอนจ่ายเงินในบัญชีของตนให้ผู้อื่นด้วยการเขียนเช็คสั่งจ่าย ธนาคารจะโอนเงินจำนวนเท่ากับคำสั่งจ่ายซึ่งก็คือ เจ้าของบัญชีระบุไว้บนเช็คให้กับผู้นำเช็คมาขึ้นเงิน ดังนั้น ผู้จ่ายเช็คคือเจ้าของบัญชี จะต้องโอนเงินเข้าบัญชีกระแสรายวัน เพื่อให้ผู้รับเช็คสามารถนำเช็คไปขึ้นเงินจากบัญชีได้

สำหรับเงินฝากประเภทนี้ ธนาคารจะไม่ได้คิดดอกเบี้ยให้แก่เจ้าของบัญชี เพราะธนาคารถือว่าได้ให้ความสะดวกในการจ่ายเงินเป็นเช็คแทนการเบิกเงินสดจากธนาคาร ธนาคารประเภทนี้เหมาะกับธุรกิจที่มีเงินเข้าออกบ่อยๆและต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้อื่นเป็นประจำ

การฝากเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์

สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่ง ซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจการเงิน ที่เกิดขึ้นจากความ ต้องการร่วมกันของสมาชิก ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในกลุ่มสมาชิก เป็นสหกรณ์สำหรับผู้มีรายได้ประจำโดยทั่วไป ที่ต้องการพึ่งตนเองด้วยการออมทรัพย์เป็นประจำ และเมื่อสมาชิกมีความจำเป็นด้านการเงิน ก็สามารถกู้ยืมเงินจากสหกรณ์ไปใช้โดยจ่ายดอกเบี้ยในอัตราต่ำ แทนที่จะต้องจ่ายดอกเบี้ยสูงกับนายทุนหรือสถาบันการเงินอื่น

เนื่องจากสมาชิกทุกคนเป็นผู้ถือหุ้น ผลกำไรจึงตกถึงมือสมาชิกทุกคนในรูปของเงินปันผล โดยยึดหลักประชาธิปไตยในการดำเนินงาน กล่าวคือ ทุกคนมีสิทธิออกเสียงได้ ๑ เสียงเท่ากัน แต่เงินปันผลที่จะได้รับมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่ามีจำนวนหุ้นมากน้อยเพียงใด สหกรณ์ออมทรัพย์ตั้งขึ้นทั่วไปในสถานที่ราชการทั้งข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ และในรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนบริษัท โรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ในบริษัท และในโรงงานต่างๆ นอกจากสหกรณ์ออมทรัพย์จะช่วยให้พนักงานมีการออมทรัพย์เพื่อตนเองแล้ว ยังช่วยสร้าง ความสัมพันธ์อันดีระหว่างพนักงานและเจ้าของกิจการได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของสหกรณ์ออมทรัพย์

เพื่อช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิก ประโยชน์ที่สมาชิกจะได้รับ ได้แก่

๑. เงินปันผล สมาชิกจะได้รับเงินปันผลตามจำนวนหุ้น ซึ่งเป็นไปตามมติที่ประชุมใหญ่ จัดสรรให้ ในอัตราไม่เกินอัตราสูงสุดที่พระราชบัญญัติสหกรณ์กำหนด สมาชิกจะได้รับเงินปันผลตามจำนวนหุ้นเต็มจำนวน โดยได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้

๒. ดอกเบี้ยเงินฝาก สมาชิกจะได้รับดอกเบี้ยเงินฝากในอัตราที่สูงกว่า หรือมีเงื่อนไขอย่างน้อยก็เทียบเท่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไป และยังได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้จากดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์อีกด้วย

๓. ดอกเบี้ยเงินกู้ สมาชิกมีสิทธิกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะต่ำกว่าหรือเท่ากับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากสถาบันการเงินอื่น

นอกจากนี้เมื่อสิ้นปีบัญชี สมาชิกที่กู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ยังจะได้รับเงินเฉลี่ยคืนให้ตามส่วนจำนวนรวมของดอกเบี้ยเงินกู้ที่ได้ส่งให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ในระหว่างปี อัตราเงินเฉลี่ยคืนอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเท่ากันทุกปี

๔.สวัสดิการด้านต่างๆที่สมาชิกจะได้รับ สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์จะได้รับสวัสดิการด้านต่างๆ เช่น ทุนอุดหนุนการศึกษาให้แก่บุตรของสมาชิก เงินสงเคราะห์ให้แก่สมาชิกที่ประสบภัยต่างๆ เช่น อุทกภัย วาดภัย และอัคคีภัย เงินกู้เพื่อเหตุฉุกเฉิน เงินสงเคราะห์เกี่ยวกับงานศพ ฯลฯ

นอกจากสหกรณ์ออมทรัพย์จะให้ประโยชน์แก่สมาชิกในหลายๆ ด้านแล้ว สหกรณ์ออมทรัพย์ยังจัดสรรเงินจำนวนหนึ่งจากกำไรสุทธิ เพื่อประโยชน์อันเป็นสาธารณะอีกด้วย

๒. การลงทุนในสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร

การลงทุนในตลาดเงิน

ตลาดเงิน เป็นตัวกลางให้ผู้ขาดแคลนเงินทุน สร้างสินทรัพย์ทางการเงินออกขายเพื่อระดมเงินประกอบด้วย

- ๑). ตลาดแรก คือ ตลาดที่ผู้ระดมทุนสร้างสินทรัพย์ทางการเงินออกขายเป็นครั้งแรก
- ๒). ตลาดรอง คือ ตลาดซื้อขายเพื่อเปลี่ยนมือของสินทรัพย์นั้น

ผลิตภัณฑ์ในตลาดเงิน ประกอบด้วย

- ๑). **ตั๋วเงินคลัง** เป็นตราสารที่มีปริมาณซื้อขายมากที่สุด
  - เป็นแหล่งเงินกู้ของรัฐบาลออกโดยกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย
  - ไม่มีความเสี่ยง และสถาบันการเงินใช้บริหารสภาพคล่อง
- ๒). **ตั๋วแลกเงิน** **ตั๋วเงิน**
  - เป็นเอกสารการเงินที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์

การลงทุนในตลาดทุน

การลงทุนในตลาดทุน มีทั้งตราสารทุนและตราสารหนี้ มีลักษณะสำคัญเปรียบเทียบ ดังนี้

ตราสารทุน	ตราสารหนี้
<p>๑. หมายถึงตราสารที่บริษัทออกให้เพื่อแสดงสิทธิความเป็นเจ้าของกิจการ</p>	<p>๑. หมายถึงตราสารที่แสดงความเป็นหนี้หรือสัญญาคู่ที่บริษัทออกให้แก่ผู้ลงทุนทั่วไป โดยสัญญาว่าจะใช้คืนเงินต้นพร้อมจ่ายดอกเบี้ยตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้</p>
<p>๒. ตลาดตราสารทุนประกอบด้วย</p> <p>๒.๑) หุ้นสามัญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น - ได้รับส่วนแบ่งกำไรในรูปแบบเงินปันผล - ได้รับส่วนแบ่งในทรัพย์สินเมื่อมีการจำหน่าย <p>๒.๒) หุ้นบุริมสิทธิ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น - ได้รับส่วนแบ่งกำไรในรูปแบบเงินปันผลในอัตราที่แน่นอน - มีสิทธิในทรัพย์สินของกิจการก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ 	<p>๒. ตลาดตราสารหนี้ประกอบด้วย</p> <p>๒.๑) ตราสารหนี้ภาคเอกชน ได้แก่ “หุ้นกู้”</p> <p>๒.๒) ตราสารหนี้ภาครัฐ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - พันธบัตรรัฐบาล ออกโดยกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้จัดจำหน่าย - พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ ออกโดยรัฐวิสาหกิจกำกับประกันโดยรัฐบาล <p>* ตลาดตราสารหนี้เป็นช่องทางระดมทุนของรัฐและเอกชน และเป็นเครื่องมือบริหารนโยบายการเงินของรัฐบาล ตลอดจนทำให้นักลงทุนมีทางเลือกในการออม</p>
<p>๓. ผู้ที่เหมาะสมกับการลงทุนแบบนี้ ได้แก่ ผู้ที่ต้องการผลตอบแทนสูง ต้องการสภาพคล่อง และยอมรับความเสี่ยงได้ทุกรูปแบบ</p>	<p>๓. ผู้ที่เหมาะสมกับการลงทุนในตราสารหนี้ ได้แก่ ผู้ที่ต้องการได้ผลตอบแทนที่แน่นอน ไม่ชอบความเสี่ยงและต้องการเงินต้นคืนเมื่อตราสารครบอายุ มีสภาพคล่องน้อยกว่าการลงทุนในตราสารทุน</p>

ตราสารทุน	ตราสารหนี้
<p>๔. มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการ จึงมีโอกาสได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล ซึ่งเป็นส่วนของกำไรที่บริษัทแบ่งจ่ายให้ผู้ถือหุ้น โดยคณะกรรมการของบริษัทเป็นผู้กำหนด</p>	<p>๔. มีสถานะเป็นเจ้าหนี้ของผู้ออกตราสารผลตอบแทนที่ได้รับ จึงได้แก่ ดอกเบี้ยตราสารหนี้ มีทั้งที่ออกโดยรัฐบาลที่เรียกว่า “พันธบัตรรัฐบาล” หากออกโดยรัฐวิสาหกิจเรียกว่า “พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ” และถ้าออกโดยบริษัทเอกชนโดยทั่วไปเรียกว่า “หุ้นกู้”</p>
<p>๕. มีสภาพคล่องเพราะโอกาสได้กำไรจากการซื้อขายตราสารทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้ ตลอดจนจนมีสิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุนหากบริษัทออกหุ้นเพิ่มทุนใหม่ ซึ่งปกติจะได้สิทธิจองซื้อในราคาที่ถูกกว่าที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์</p>	<p>๕. มีสภาพคล่องน้อยกว่าตราสารทุน แม้ว่า จะมีศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ตราสารหนี้ก็ตาม จะมีขายแค่เพียงหุ้นกู้บางบริษัทเท่านั้น แต่ไม่ค่อยมีใครซื้อพันธบัตรเป็นทอดๆ เพราะถ้าผู้ลงทุนขายพันธบัตรหรือขอไถ่ถอนพันธบัตรก่อนครบอายุ ผู้ลงทุนจะไม่มีสิทธิได้รับดอกเบี้ยตามที่ตั้งใจไว้แต่แรกเลย ดังนั้นผู้ถือพันธบัตรมักจะรอจนพันธบัตรครบอายุ เพราะอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรมักจะสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากจากสถาบันการเงิน</p>

ตราสารทุน

พันธบัตรรัฐบาล

การลงทุนในกองทุนรวม

กองทุนรวม หมายถึง

๑. โครงการลงทุนที่นำเงินของนักลงทุนรายย่อยหลายๆรายมารวมกัน โดยมีผู้บริหารกองทุนมืออาชีพทำหน้าที่ในการลงทุน

๒. มีสถานะเป็นนิติบุคคล

๓. เหมาะสำหรับนักลงทุนที่ต้องการลงทุนในตลาด แต่มีข้อจำกัดในเรื่อง

- ทุนทรัพย์น้อย
- ไม่มีเวลาติดตามการลงทุน
- ขาดข้อมูลการลงทุน
- ขาดประสบการณ์หรือความชำนาญ

กล่าวโดยสรุป กองทุนรวม คือ โครงการซึ่งได้ตั้งขึ้นมีลักษณะเป็นนิติบุคคล โดยที่ประชาชนบางรายต้องการลงทุน แต่อาจมีทุนทรัพย์ไม่พอที่จะซื้อหลักทรัพย์ในตลาด ไม่มีเวลาติดตามข้อมูล หรือไม่มีความรู้ด้านนี้ แต่ประสงค์จะมีรายได้ ประสงค์จะลงทุน ก็นำเงินไปลงทุนในกองทุนรวม ผู้ดำเนินโครงการกองทุนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนในระดับมืออาชีพ จะนำเงินที่ได้จากการลงทุนของผู้ประสงค์เหล่านี้ไปลงทุนในหลักทรัพย์ จากตลาดหลักทรัพย์หรือด้านอื่นๆ นำผลกำไรที่ได้มาจ่ายให้กับผู้ลงทุนในกองทุนอีกทอดหนึ่ง

ข้อได้เปรียบในการลงทุนผ่านกองทุนรวม

- จัดการลงทุนโดยมืออาชีพ
- บริหารความเสี่ยงได้ดีกว่า โดยการกระจายการลงทุน
- มีนโยบายการลงทุนที่หลากหลายให้เลือกลงทุน
- ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการลงทุน
- มีสภาพคล่องสูง
- ได้รับประโยชน์ด้านภาษี (ไม่ต้องเสียภาษี)
- นักลงทุนรายใหญ่ มีอำนาจต่อรองมากกว่ารายย่อย

การลงทุนในกองทุนรวม นับเป็นทางเลือกหนึ่งของผู้ที่ต้องการลงทุน เพราะกองทุนรวมช่วยให้ผู้ลงทุนรายย่อยได้ประโยชน์จากการกระจายความเสี่ยง เพราะกองทุนมีการนำเงินไปลงทุนในตราสารการเงินหลากหลาย มีเงินจำกัด ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนเพียงพอ ตลอดจนไม่มีเวลาในการติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหน่วยลงทุนของตนอีกด้วย แต่ปัญหาเหล่านี้หมดไปเพราะได้อาศัยผู้บริหารกองทุนเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ทำหน้าที่บริหารการลงทุนแทน ผู้ลงทุนรายย่อย ที่สำคัญที่ควรกล่าวถึงว่าเป็นการลงทุนที่น่าสนใจ เพราะเมื่อผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนจากกองทุนรวมใดที่นำออกขายโดยบริษัทจัดการลงทุนใดก็ตาม ก็เท่ากับว่าผู้ลงทุนมีส่วนเป็นเจ้าของตราสารการเงินทุกประเภทที่กองทุนรวมนั้นๆ นำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ เพื่อให้เกิดผลตอบแทน สอดคล้องตามนโยบายของแต่ละกองทุน

อย่างไรก็ตาม การซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวม จึงถือว่าเป็นการลงทุนทางอ้อม แทนการลงทุนโดยตรงในตราสารการเงินต่างๆ ในตลาดการเงิน

ประเภทของกองทุนรวม ที่แบ่งตามประเภทของการซื้อขาย

มี ๒ ประเภทคือ กองทุนเปิดและกองทุนปิด มีลักษณะสำคัญที่เปรียบเทียบได้ดังนี้

กองทุนเปิด	กองทุนปิด
<p>เป็นกองทุนรวมที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ลงทุนสามารถซื้อหรือได้ถอนหน่วยลงทุนได้ตลอดเวลาในราคา “มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ” ของมูลค่าตลาดเวลาที่ทำการซื้อขาย - หน่วยเงินทุนไม่คงที่ - ไม่มีกำหนดอายุโครงการ - รับซื้อคืนตามเวลากำหนด 	<ul style="list-style-type: none"> - มีจำนวนหน่วยลงทุนที่แน่นอน - เปิดจองเพียงครั้งเดียว และมีการกำหนดราคาแน่นอนในการเสนอขาย - ไม่รับซื้อคืนก่อนกำหนด - มีการกำหนดอายุโครงการแน่นอน - ราคาของหน่วยลงทุน จะเคลื่อนไหวขึ้นลงตามความต้องการของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ประเภทกองทุนรวมที่แบ่งตามนโยบายการลงทุน ได้แก่

๑. กองทุนตราสารแห่งทุน
๒. กองทุนตราสารแห่งหนี้
๓. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะยาว
๔. กองทุนตราสารแห่งหนี้ระยะสั้น
๕. กองทุนรวมผสม
๖. กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น
๗. กองทุนรวมหน่วยลงทุน
๘. กองทุนรวมโบสำคัญแสดงสิทธิ
๙. กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ
๑๐. กองทุนรวมตลาดเงิน

กองทุนรวมประเภทพิเศษ

๑. กองทุนรวมมีประกัน
  - ความเสี่ยงต่ำ ผลตอบแทนต่ำ
๒. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คือเงินออมของลูกจ้างหลังเกษียณ ประกอบด้วยเงินลูกจ้างจ่ายสะสม และเงินที่นายจ้างจ่ายสมทบ
  - ส่งเสริมการออมและเตรียมพร้อมหลังเกษียณ
  - เงินลงทุนสามารถหักภาษีได้เพื่อจำนวนภาษีไม่เกินปีละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท
๓. กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ
  - นำเงินจากการจำหน่ายหน่วยลงทุนไปลงทุนต่างประเทศ
  - เป็นช่องทางเดียวที่นักลงทุนไทยสามารถกระจายเงินลงทุนของตนไปยังต่างประเทศได้

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์ เป็นชื่อเรียกกันทั่วไปสั้นๆของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นแหล่งระดมเงินทุนระยะยาวที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ที่ออกโดยบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ไม่ได้เป็นผู้ซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ และควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์เป็นไปอย่างมีระเบียบ คล่องตัว โปร่งใส และยุติธรรม ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ตลาดหลักทรัพย์ไม่เพียงแต่ให้การสนับสนุนการระดมทุนระยะยาวของบริษัทจดทะเบียนที่เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ กิจการสาธารณูปโภค และรัฐวิสาหกิจที่มีการแปรรูปแล้วเท่านั้น หากแต่ยังสนับสนุนการระดมทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีศักยภาพด้วย

ผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนจะมีโอกาสได้รับนั้น มีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับประเภทของหลักทรัพย์ที่เลือกลงทุน ได้แก่

๑. เงินปันผล ซึ่งเป็นส่วนของกำไรสะสมที่บริษัทจ่ายคืนให้แก่ผู้ถือหุ้นประเภทหุ้นสามัญ และหุ้นบุริมสิทธิ ตามผลการดำเนินงานของบริษัท โดยการจ่ายเงินปันผล ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละบริษัท หรือมีเจตนาจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น ในรูปหุ้นของบริษัท หรือที่เรียกว่า **“หุ้นปันผล”** ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจ่ายปันผลแต่ละครั้ง สภาพคล่องของบริษัทและราคาตลาดของหุ้นในขณะนั้นๆ

๒. ดอกเบี้ย เป็นผลตอบแทนที่บริษัทจ่ายให้แก่ผู้ถือตราสารหนี้ ได้แก่ หุ้นกู้ประเภทต่างๆ พันธบัตร และใบสำคัญแสดงสิทธิที่ซื้อหุ้นกู้ ฯลฯ เนื่องจากผู้ออกตราสารหนี้อยู่ในฐานะเป็นลูกหนี้ ส่วนผู้ถือตราสารหนี้มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ของบริษัท ดังนั้นลูกหนี้จึงมีหน้าที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยให้แก่เจ้าหนี้ตามอัตราและในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับฐานะการเงิน สภาพคล่อง ชื่อเสียง และความสามารถในการจ่ายเงินของบริษัทผู้ออกตราสารหนี้ อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด ภาวะเศรษฐกิจในขณะที่ยกหุ้นกู้ และระยะเวลาการชำระคืนเงินต้น เป็นต้น

๓. การให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้นเดิม ในการซื้อหุ้น เพิ่มทุน ในกรณีที่บริษัทมีการเพิ่มทุนเป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การวางแผนทางการเงินอย่างเป็นระบบจะให้ประโยชน์หลายประการเป็นต้นว่า

๑. มีเงินเก็บ และใช้เงินตามแผนที่วางไว้ได้
๒. ทำให้ชีวิตในยามที่ไม่สามารถหารายได้ ก็สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสุขสบายตามสมควร ไม่ต้องพึ่งพาหรือเป็นภาระผู้อื่น
๓. ครอบครัวมีหลักประกันที่มั่นคง
๔. ไม่เป็นภาระของสังคม
๕. ช่วยประเทศชาติทางอ้อมจากเงินออมระยะยาวนี้

วัยทำงานหมั่นหา

เก็บออมเงินตรา

ลงทุนเพิ่มมูลค่า

อนาคตมั่นคง

“รู้จักองค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย”

คปภ.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย(คปภ.)

>> องค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

หลังจากที่ธุรกิจประกันภัยได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไปมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน ทำให้ประโยชน์ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตโดยทั่วไปและในด้านที่เป็นธุรกิจ เราจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยบ้าง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัย มีดังต่อไปนี้

บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นมา ภาระงานเกี่ยวกับการประกันภัย ซึ่งขึ้นอยู่กับ กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ได้เปลี่ยนสถานะเป็นองค์กรอิสระ ภายใต้ชื่อ “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย” โดยใช้ชื่อย่อว่า “คปภ.”

(ที่มาของภาพ : <http://www.oic.or.th>)

สำนักงาน คปภ. มุ่งเน้น “ความเป็นเลิศประกันภัยไทย” โดยมีกรอบการทำงานดังนี้

วิสัยทัศน์	เป็นองค์กรนำในการขับเคลื่อนธุรกิจประกันภัยสู่ความเป็นเลิศ เพื่อประโยชน์ของชาติ และประชาชน
พันธกิจ	กำกับ และพัฒนาธุรกิจประกันภัยให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง
	ส่งเสริม สนับสนุนให้ธุรกิจประกันภัยมีบทบาทสร้างเสริมความแข็งแกร่งให้ระบบเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
	คุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชนด้านการประกันภัย
เป้าประสงค์	ธุรกิจประกันภัยมีความแข็งแกร่ง มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ
	ประชาชนเชื่อมั่น และเข้าถึงระบบการประกันภัยมากขึ้น และได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยความเป็นธรรม
	ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัยได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ
บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กร	
<p>ธุรกิจประกันภัยนับว่าเป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ</p> <p>โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสวัสดิการ และคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน เนื่องด้วยการประกันภัยถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยสร้างหลักประกันความมั่นคง และช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายทางการเงินจากความเสียหายต่าง ๆ ให้กับบุคคล ครอบครัว และธุรกิจการค้า การลงทุนทุกสาขา</p> <p>จากบทบาทความสำคัญของประกันภัยดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงมีภารกิจอันสำคัญยิ่งที่ต้องเข้าไปมีบทบาทในการ :</p> <ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาธุรกิจประกันภัยให้มีศักยภาพ และขีดความสามารถพร้อมแข่งขัน • ส่งเสริม สนับสนุนให้ธุรกิจประกันภัยมีบทบาทสร้างเสริมความแข็งแกร่งให้ระบบเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน • สร้างความเข้มแข็ง และพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนผู้มีสิทธิประโยชน์ตามสัญญาประกันภัย 	

>> บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานในกลุ่มบริษัทประกันภัยจัดตั้งขึ้น

นอกจากหน่วยงานภาครัฐจะมีบทบาทสำคัญต่อธุรกิจประกันภัยแล้ว ยังมีการรวมกลุ่มของบริษัทประกันภัยทั้งหลายร่วมกันจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาอีก ๒ หน่วยงาน คือ สมาคมประกันวินาศภัย และสมาคมประกันชีวิตไทย ทำหน้าที่ในลักษณะช่วยประสานงาน สนับสนุนกิจการประกันภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับบริษัทประกันภัย และระหว่างบริษัทประกันภัยต่างๆ โดยการศึกษาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจประกันภัย ฯลฯ ซึ่งบริษัทประกันภัยแต่ละบริษัทจะเข้าเป็นสมาชิก มีการประชุมสัมมนา แลกเปลี่ยนความรู้ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจประกันภัย ดังนี้

๑. สมาคมประกันวินาศภัย

วัตถุประสงค์ของสมาคมประกันวินาศภัย มี ๑๔ ข้อ ดังนี้

- ๑). ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจอันเกี่ยวกับการประกันภัย
- ๒). แก้ไขอุปสรรคข้อขัดข้องต่างๆ รวมทั้งเจรจาทำความตกลงกับบุคคลภายนอก เมื่อได้รับการร้องขอจากสมาชิก เพื่อประโยชน์ร่วมกันในการประกอบวิสาหกิจที่อยู่ในวัตถุประสงค์
- ๓). ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์
- ๔). ส่งเสริมความร่วมมือ ความสามัคคี และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิก
- ๕). ประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างสมาชิก หรือระหว่างสมาชิกกับบุคคลภายนอก
- ๖). ร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมกิจการของสมาชิกของสมาคมฯ
- ๗). วางระเบียบให้สมาชิกปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบวิสาหกิจเกี่ยวกับการประกันภัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- ๘). สมาคมการค้านี้ไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการในทางการเมือง
- ๙). สอดส่องติดตามความเคลื่อนไหวของกิจการประกันภัย ทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การประกอบธุรกิจประกันภัยและเศรษฐกิจของประเทศ
- ๑๐). ให้การศึกษาแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้ในทางวิชาการ ตลอดจนข่าวสารอันเกี่ยวกับธุรกิจประกันภัย
- ๑๑). ทำสถิติหรือเอกสาร รวมทั้งทำการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจประกันภัย
- ๑๒). ร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และกำหนดระเบียบการต่างๆ ให้สมาชิกถือปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบธุรกิจประกันภัยดำเนินการไปโดยเรียบร้อย
- ๑๓). เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันภัยต่อหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องหรือสถาบันอื่นๆ
- ๑๔). จัดตั้งสโมสรและอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการสวัสดิการสมาชิกตามระเบียบการ ซึ่งคณะกรรมการบริหารจะได้อำหนด

๒. สมาคมประกันชีวิตไทย

วัตถุประสงค์ของสมาคมประกันชีวิตไทย มี ๘ ข้อ ดังนี้

๑). ประสานงานอย่างใกล้ชิด และสนับสนุนส่งเสริมความร่วมมือ และความสัมพันธอันดี ระหว่างบริษัทประกันชีวิต ตลอดจนองค์กร สถาบันและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๒). กระทำการต่างๆ ในฐานะเป็นตัวแทนรักษาผลประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย และบริษัทประกันชีวิต ติดตามและผลักดันพัฒนาการต่างๆ ในทางด้านกฎหมายที่อาจจะมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันชีวิต ประสานงานและร่วมมือกับรัฐบาล ตลอดจนเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อภาครัฐการ

๓). พัฒนารูปแบบการดำเนินการและปฏิบัติของธุรกิจประกันชีวิตทั้งระบบ จัดทำมาตรฐาน จรรยาบรรณ ปฏิบัติงานและดูแลให้สมาชิกปฏิบัติ หรืองดเว้นการปฏิบัติ ให้เป็นไปตามจรรยาบรรณดังกล่าว เพื่อให้ธุรกิจประกันชีวิตดำเนินไปอย่างมีระเบียบแบบแผนที่ถูกต้อง และอยู่ในความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน และเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคธุรกิจประกันภัยมีการควบคุมดูแลกันเอง (Self Regulation)

๔). จัดให้มีการศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวิชาการ การสำรวจตรวจสอบ และศึกษาวิจัยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นสถาบันการเงินและการออม เพื่อนำออกปฏิบัติและเผยแพร่ในระหว่างบริษัทสมาชิก

๕). จัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้บริโภคและธุรกิจประกันชีวิต และกิจกรรมอื่นๆ โดยทั่วไปที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้มีการปฏิบัติ

๖). กิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมการศึกษา เช่น การให้การสนับสนุนและร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อส่งเสริมการศึกษาวิชาการประกันภัยในสถาบันการศึกษาทุกระดับ การร่วมพัฒนาหลักสูตรการศึกษา การพัฒนาการผลิตตำราที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาการประกันชีวิต การจัดพิมพ์เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาก้าวหน้าทางวิชาการ ความเคลื่อนไหวและกิจกรรมต่างๆ ของธุรกิจประกันชีวิต

๗). การประชาสัมพันธ์ธุรกิจประกันชีวิต เพื่อให้ประชาชนทั่วไปตระหนักเข้าใจ และเห็นคุณประโยชน์ของการประกันชีวิตมากยิ่งขึ้น

๘). กิจกรรมอื่นๆ ที่พิจารณาเห็นว่าจะช่วยสร้างภาพพจน์ที่ดีให้เกิดแก่ธุรกิจประกันชีวิต โดยส่วนรวมและเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสมาคมประกันชีวิตไทย

>> บริษัทประกันภัย

เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่เป็นคนกลางในการให้บริการในการคาดคะเนภัย กำหนดค่าความเสียหายภัยที่อาจเกิดขึ้นไปยังกลุ่มบุคคลที่ได้ทำประกัน บริษัทประกันภัยจะเป็นผู้รวบรวมเงิน ค่าเบี้ยประกันภัยเพื่อสำรองไว้จ่ายให้กับผู้ที่ประสบภัย หรือได้รับความเสียหายจากภัยนั้น

แหล่งเงินทุนในการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย ได้แก่ เงินทุนจากเจ้าของกิจการประกันภัย และจากเบี้ยประกันที่ได้รับจากผู้ซื้อกรมธรรม์ โดยบริษัทประกันภัยจะนำเงินเหล่านี้ ไปลงทุน เพื่อหารายได้ต่อไปตลอดจนเพื่อเป็นการสำรองเงินสดไว้ส่วนหนึ่งสำหรับการจ่ายคืน ให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์

การจัดตั้งบริษัทประกันภัย จะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัย ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้ การดำเนินงานของบริษัทประกันภัย อัตราเบี้ยประกันที่บริษัทจะเรียกเก็บจากผู้เอาประกัน ตลอดจนการกำหนดเงินสดสำรองที่บริษัทจะต้องดำรงไว้ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสำนักงาน คปภ. กระทรวงการคลัง

>> กลยุทธ์และหน่วยงานที่มีส่วนช่วยให้บรรลุเป้าประสงค์ของธุรกิจประกันภัย

เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategies)	หน่วยงานรับประกันภัย
๑. ธุรกิจประกันภัยมีการเติบโตอย่างมั่นคง มีศักยภาพและขีดความสามารถพร้อมแข่งขัน	๑. เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบธุรกิจประกันภัยให้มีความเข้มแข็ง	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักประกันชีวิต - กองส่งเสริมการประกันภัยและสารสนเทศ - สำนักประกันวินาศภัย - สำนักตรวจสอบและกำกับ - กองนิติการ
๒. ประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์จากระบบประกันภัยครบถ้วนรวดเร็วเป็นธรรม	๒. เพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองผู้มีสิทธิประโยชน์ตามสัญญาประกันภัย	<ul style="list-style-type: none"> - กองนิติการ - สำนักประกันชีวิต - สำนักนายทะเบียนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ - สำนักงานคุ้มครองผู้เอาประกันภัย
๓. ประชาชนและผู้ประกอบธุรกิจทุกสาขา ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการประกันภัย	๓. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัยให้กับประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> - กองส่งเสริมการประกันภัยและสารสนเทศ - สำนักนายทะเบียนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ - สำนักประกันวินาศภัย - สำนักประกันชีวิต - สำนักงานคุ้มครองผู้เอาประกันภัย
๔. ประชาชนและผู้ประกอบการได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ		

ดัชนีคำนำรู้

<p>กองทุนรวม (Mutual Fund)</p>	<p>หมายถึง โครงการลงทุนที่ถูกจัดตั้ง และบริหารโดย บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง เพื่อให้เป็นแหล่งระดมเงินทุนจากนักลงทุนรายย่อย โดยการนำเงินที่ได้จากการขายหน่วยลงทุน ไปลงทุนใน หลักทรัพย์ต่างๆ มีกองทุนให้เลือกหลายประเภทตามวัตถุประสงค์ของการลงทุนนี้ หลากหลายตามระดับความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้ ภายใต้การบริหารกองทุนโดยมืออาชีพ</p>
<p>กองทุนปิด (Close-End Fund)</p>	<p>หมายถึง กองทุนรวมที่มีการกำหนดอายุโครงการและกำหนดจำนวนหน่วยลงทุนที่แน่นอน และกำหนดราคาเสนอขาย ในราคาที่แน่นอนด้วย โดยเสนอขายเพียงครั้งเดียว ซึ่งราคาของหน่วยลงทุนจะขึ้นลงตามความต้องการของนักลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ โดยราคาอาจสูงขึ้น หรือต่ำกว่า “มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ” ได้</p>
<p>กองทุนเปิด (Open-End Fund)</p>	<p>หมายถึง กองทุนรวมที่ไม่มีกำหนดอายุโครงการและจำนวนหน่วยลงทุนไว้ตายตัว โดยอาจมีการเพิ่มหรือลดขนาดของกองทุนที่ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ถือหน่วยลงทุน อีกทั้งผู้ลงทุนสามารถซื้อหรือขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่ผู้ออกกองทุนได้ตลอดเวลาในราคา “มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ” ของมูลค่าตลาดในขณะนั้น เป็นกองทุนรวมที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบัน</p>

หุ้นสามัญ (Common Stock)

หมายถึง ตราสารที่แสดงถึงความเป็นเจ้าของกิจการ ดังนั้นผู้ถือหุ้นสามัญจึงมีสิทธิหลายประการเกี่ยวกับการบริหารงานของบริษัท นับตั้งแต่การออกเสียงเลือกตั้งกรรมการบริหาร การเพิ่มทุน การจ่ายเงินปันผลของบริษัท เป็นต้น โดยสิทธิในการออกเสียงจะเป็นไปตามสัดส่วนของหุ้นที่ถืออยู่ ผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นสามัญได้รับ ได้แก่ เงินปันผลซึ่งเป็นกำไรที่ได้จากการประกอบการของบริษัท เพียงแต่จะได้รับสิทธิตอบแทนนี้เป็นลำดับสุดท้ายภายหลังเจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยและเงินปันผลแล้ว ยิ่งกว่านั้นหากบริษัทประสบปัญหากิจการล้มละลาย ผู้ถือหุ้นสามัญ จะได้รับส่วนแบ่งก็ต่อเมื่อบริษัทได้ชำระภาระผูกพันที่ต้อง ให้แก่ผู้เรียกร้องรายอื่นๆเช่นเจ้าหนี้ทั้งหมดแล้ว

หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stock)

หมายถึง ตราสารประเภททุนที่มีสิทธิเหนือกว่าหุ้นสามัญตรงที่ได้รับการจัดสรรกำไรในรูปของเงินปันผลก่อนหุ้นสามัญ และในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการ ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับสิทธิในการชำระคืนเงินทุนหรือทรัพย์สินก่อนหุ้นสามัญ แต่ก็ต้องภายหลังการจ่ายให้เจ้าหนี้แล้ว

ข้อดีของผู้ลงทุนในหุ้นบุริมสิทธิ ก็คือ มั่นใจได้ว่า จะได้รับเงินปันผลในอัตราที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน เช่น หุ้นบุริมสิทธิชนิด ๑๐% มูลค่าหุ้นละ ๑๐๐ บาท เมื่อถึงสิ้นปีบริษัทก็จะจ่ายเงินปันผล ๑๐% ให้แก่ผู้ลงทุน ไม่ว่าจะบริษัทจะมีกำไรหรือไม่ก็ตาม ส่วนข้อเสียเปรียบของหุ้นประเภทนี้ก็คือ หากกิจการทำกำไรได้มากขึ้นเท่าใดก็ตาม ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะไม่ได้รับส่วนแบ่งกำไรที่เพิ่มขึ้นนั้นได้

นอกจากนี้ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิยังไม่มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นอีกด้วย เหล่านี้คือส่วนที่มีความแตกต่างจากการถือหุ้นสามัญ

<p>หุ้นกู้ (Corporate Debenture)</p>	<p>หมายถึง ตราสารทางการเงินที่บริษัททั่วไปออกเพื่อกู้เงินระยะยาว (มากกว่า ๑ ปี) โดยบริษัทผู้ออกหุ้นกู้จะจ่ายผลตอบแทนในรูปแบบดอกเบี้ยในอัตราและระยะเวลาที่กำหนดไว้</p>
<p>ตั๋วเงินคลัง (Treasury Bill)</p>	<p>คือ หลักทรัพย์ที่ออกโดยกระทรวงการคลังเพื่อให้กู้ยืม ระยะสั้นอายุไม่เกิน 1 ปี ผู้ลงทุนสามารถซื้อตั๋วเงินคลังได้จากธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลังเป็นผู้จัดการแทนในการขายตั๋วเงินคลังนี้</p>
<p>กรมธรรม์ประกันชีวิต</p>	<p>หมายถึง เอกสารที่บริษัทประกันชีวิตมอบให้ผู้ทำประกันเก็บไว้เป็นหลักฐาน เพราะเอกสารนี้เปรียบเสมือนเป็นสัญญาการประกันระหว่างผู้ทำประกันกับบริษัทประกันชีวิต โดยกรมธรรม์จะระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อตกลง เงื่อนไขต่างๆ ซึ่งผู้เอาประกันภัยควรตรวจสอบความถูกต้องใน รายละเอียดต่างๆ เช่น ประเภท ระยะเวลาที่เอาประกันชีวิต จำนวนเบี้ยประกัน และระยะเวลาที่ต้องชำระเบี้ยประกัน จำนวนเงินเอาประกัน และชื่อผู้รับประโยชน์ ตลอดจนสิทธิและเงื่อนไขต่างๆ เพื่อผลประโยชน์ของผู้เอาประกันเอง</p>
<p>เงินปันผล</p>	<p>หมายถึง ผลตอบแทนโดยตรงที่ผู้ถือหุ้นสามัญและ หุ้นบุริมสิทธิจะได้รับจากผลการดำเนินงานของธุรกิจนั้นๆ มีกำไร ปันผลนั้นอาจออกมาในรูปของเงินสดหรือหุ้นที่รู้จักกันในชื่อของหุ้นปันผล ซึ่งจำนวนเงินปันผลอาจจะมากหรือน้อยในแต่ละปีขึ้นอยู่กับเหตุผล ๒ ประการคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กำไร ซึ่งเป็นผลการประกอบการของธุรกิจนั้นๆ ๒. นโยบายของบริษัทในขณะนั้น

พันธบัตร (Bond)

หมายถึง ตราสารกู้ยืมเงินที่ผู้ออกตราสารสัญญาว่าจะจ่ายเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือพันธบัตรตามที่ตกลงกัน มีชื่อที่เรียกแตกต่างกัน ถ้าเอกชนเป็นผู้ออกพันธบัตร เรียกว่าพันธบัตรธุรกิจ (Corporate Bond) แต่ถ้ารัฐบาลเป็นผู้ออก เรียกว่า พันธบัตรรัฐบาล แต่ถ้ารัฐวิสาหกิจเป็นผู้ออก เรียกว่า พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ

๑. **พันธบัตรรัฐบาล** (Government Bond) เป็นตราสารทางการเงินที่รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังเป็นผู้ออก เพื่อเป็นการกู้เงินระยะยาวมากกว่า ๑ ปี โดยมีการกำหนดระยะเวลาชำระคืน การจ่ายดอกเบี้ย ซึ่งกำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้แน่นอน

๒. **พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ** (State Enterprise Bond) เป็นตราสารทางการเงินที่รัฐวิสาหกิจเป็นผู้ออก เพื่อการกู้ยืมเงินระยะยาวมากกว่า 1 ปี โดยมีการกำหนดระยะเวลาชำระคืน การจ่ายดอกเบี้ย รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยไว้แน่นอนเช่นกัน

บรรณานุกรม

๑. กระทรวงการคลัง. **การออมเพื่อวัยเกษียณ**. กรุงเทพฯ : ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ กบข., ๒๕๔๘.
๒. กระทรวงพาณิชย์. กรมการประกันภัย. **กรมธรรม์ประกันชีวิตมีคุณค่าควรรักษาอย่ายกเลิก**.
เชียงใหม่ : สำนักงานประกันภัย, ๒๕๔๘.
๓. _____. **ข้อควรรู้เกี่ยวกับการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล**. กรุงเทพฯ : กรมการ
ประกันภัย, ๒๕๔๘.
๔. _____. **ไขข้อข้องใจเกี่ยวกับการประกันชีวิต**. กรุงเทพฯ : กรมการประกันภัย, ๒๕๔๘.
๕. _____. **คู่มือการซื้อประกันชีวิต**. กรุงเทพฯ : กรมการประกันภัย, ๒๕๓๒.
๖. _____. **เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต**. กรุงเทพฯ : กรมการประกันภัย, ๒๕๔๓.
๗. _____. **เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต**. กรุงเทพฯ : กรมการประกันภัย, ๒๕๔๗.
๘. กระทรวงสาธารณสุข. กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค. **สารปนเปื้อนในอาหาร**. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, ๒๕๔๖.
๙. ชูเกียรติ ประมุขผล. **การประกันชีวิต**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๕.
๑๐. บุษรา อึ้งภากรณ์. **การประกันภัย**. กรุงเทพฯ : บริษัท บีทีพี เพอร์สม, ๒๕๔๖.
๑๑. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ฝ่ายสื่อสิ่งพิมพ์. **อยากรวยต้องรู้**. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์,
๒๕๔๘.
๑๒. นพพร เรื่องสกุล และ อรวรรณ ศรีอุดม. **ความเป็นอยู่ที่มีเมือมีประกันภัย**. กรุงเทพฯ :
ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ, ๒๕๔๕.
๑๓. นวพร เรื่องสกุล. **ออกก่อนรวยกว่า : ฉบับพิเศษสำหรับตลาดหลักทรัพย์**. พิมพ์ครั้งที่ ๓.
กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์, ๒๕๔๖.
๑๔. พจนีย์ ธนวานิช. **สาระการเรียนรู้เรื่องการประกันภัยทุกช่วงชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ :
กรมการประกันภัย, กระทรวงพาณิชย์, ๒๕๔๕.

๑๕. มุกดา ไควหกุล. **การประกันภัย**. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๓๕.
๑๖. สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. **การลงทุนในตราสารทุน**. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง (มหาชน), ๒๕๔๘.
๑๗. _____ . **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับตราสารทุน**. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง (มหาชน), ๒๕๔๘.
๑๘. สมาคมประกันชีวิตไทย. “การเรียนการสอนกับการประกันชีวิต” **จุดสารแนะแนว**. กรุงเทพฯ : ๒๕๓๖
๑๙. สมาคมประกันวินาศภัย. คณะอนุกรรมการค้นคว้าและวิชาการ. **คู่มือวิชาการประกันภัย**. กรุงเทพฯ : สมาคมประกันวินาศภัย, ๒๕๒๕ – ๒๕๓๐.
๒๐. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, ๒๕๔๗.
๒๑. _____ . **การพัฒนากรอบแนวคิดและการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, ๒๕๔๗.
๒๒. _____ . **เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร**. กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, ๒๕๔๗.
๒๓. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : ๒๕๔๘.
๒๔. สุธรรม พงษ์สำราญ และ บรรณ เลง ทับเที่ยง. **ประกันภัยเพื่อความมั่นคง**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, ม.ป.ป.
๒๕. วนิศา เซ็นนันท์. **เงินทองของมีค่า**. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ๒๕๔๗.
๒๖. Huebner, S.S. **Economic Basics of Life Insurance**. Pennsylvania : University of Pennsylvania, 1997.

รายชื่อผู้จัดทำหนังสือ

คณะที่ปรึกษา

๑. คุณหญิง ดร.กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. นายวินัย รอดจ่าย
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ
ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้
๔. ดร.เบญจลักษณ์ น้ำฟ้า
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๕. ดร.อภิรักษ์ ไทพัฒนกุล
อดีตนายกสมาคมประกันชีวิตไทย/กรรมการบริหารสมาคมฯ
๖. นายสุทธิ รจิตรังสรรค์
อดีตนายกสมาคมประกันชีวิตไทย/กรรมการบริหารสมาคมฯ

คณะกรรมการจัดทำหนังสือ

๑. นายสาระ ลำซำ	ประธานกรรมการ
๒. นายสุรศักดิ์ สุจิระกุล	รองประธานกรรมการ
๓. นางสาวทัศนีย์ ธรรมพิพิธ	กรรมการ
๔. นายชาญ วรรณะกุล	กรรมการ
๕. ดร.ชาติชัย พาราสุข	กรรมการ
๖. Mr. C. Donald Carden	กรรมการ
๗. นางบุษรา อังภากรณ์	กรรมการ
๘. นายกิตติ ผาสุขดี	กรรมการ
๙. นางสุกัญญา ทองชื่นจิตต์	กรรมการ
๑๐. นายพีระพงษ์ อุ่ณจิตต์	กรรมการ
๑๑. Mr. James Lowell Brown	กรรมการ
๑๒. รศ.ภาสินี เปี่ยมพงศ์สานต์	กรรมการ
๑๓. รศ.วรินทรา แผงสภา	กรรมการ
๑๔. รศ.ดวงกมล สิ้นเพ็ง	กรรมการ
๑๕. ผศ.พานี แสวงกิจ	กรรมการ
๑๖. ผศ.ศิริลักษณ์ ศรีกมล	กรรมการ
๑๗. นางยุพเนตร วัธนเวกีน	กรรมการ
๑๘. นางสาวปริญญา สันติพงษ์	กรรมการและเลขานุการ
๑๙. นางสาวกาญจนา ว่องไวกิตติสิน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

บรรณาธิการ

๑. นางสุกัญญา งามบรรจง
๒. นางจิตรา สิริภูบาล
๓. นายสุรศักดิ์ เจริญโล่ห์ทองดี
๔. นายสวัสดิ์ นฤรวงศ์
๕. นายอนุภาพ นิยะโมสถ
๖. นายสุชาติ นิลคำวงศ์
๗. นางสาวอลิสา เปี่ยมพงศ์สานต์

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในสถานศึกษา

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) และสมาคมประกันชีวิตไทย ได้ร่วมกันจัดทำหนังสืออ่านเสริมความรู้สาระเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐกิจพอเพียง) ชุด “พอเพียงอย่างเพียงพอ” กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เกษาะคุ้มภัยระดับมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในสถานศึกษาได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

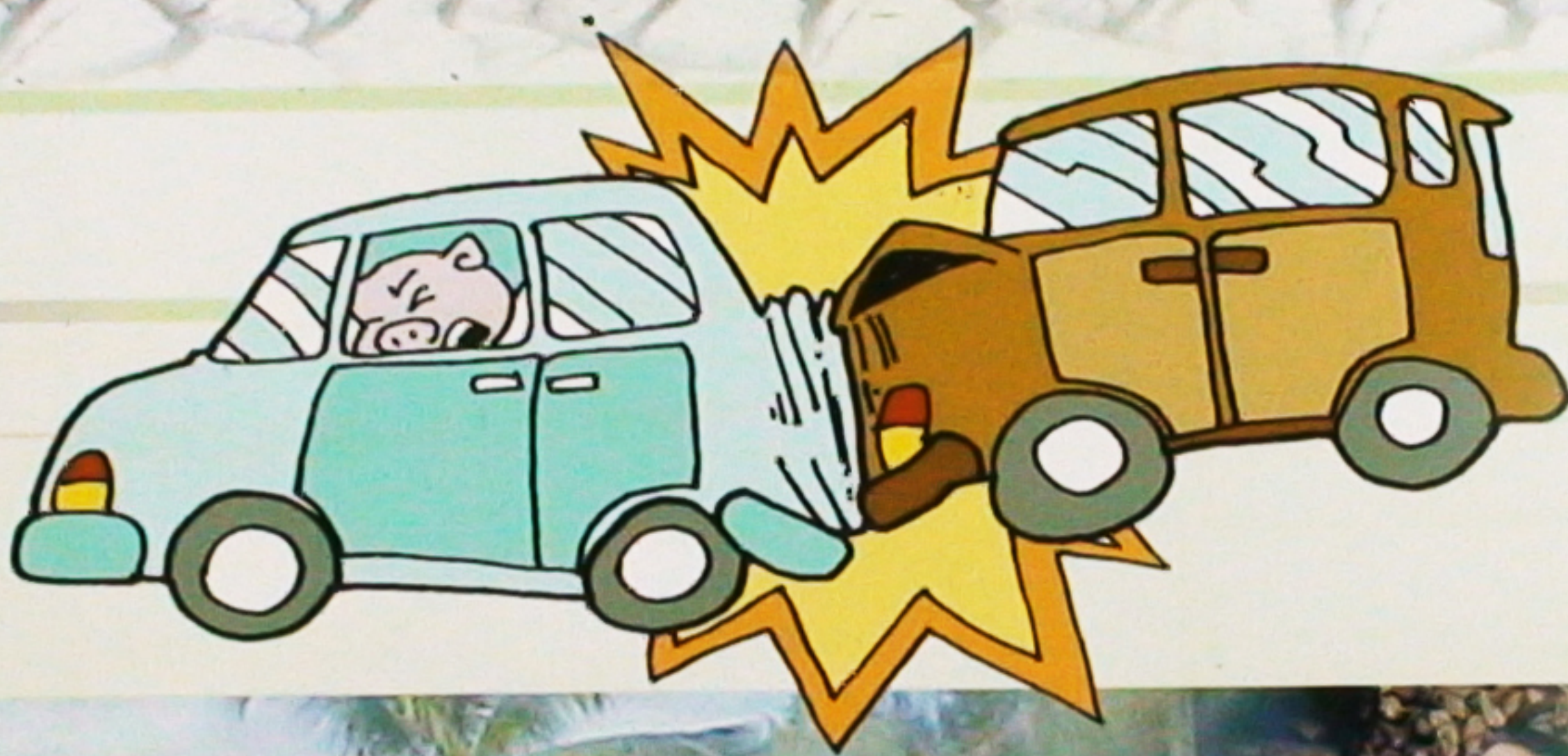
Wor C ee

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

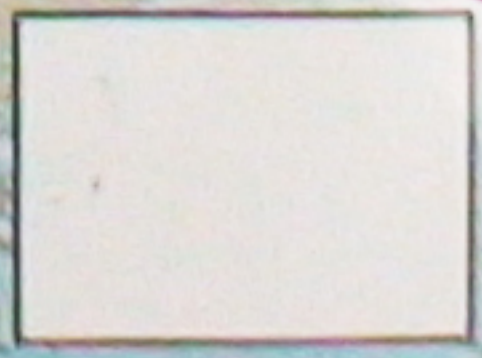

สสส. สำนักจูงการทอนสนับทอน

 การสร้างเสริมสุขภาพ

สมาคมประกันชีวิตไทย

๓๖/๑ ซอยสะพานคู่ ถนนพระราม ๔ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐

รมท
 ๑
 Govern